

இனம் பன்னாட்டு இணையத் தமிழாய்விதழ்

Inam International E-Journal of Tamil Studies (IETS)

e-ISSN : 2455-0531
UAN.TN03D0061112

ஆகஸ்ட் 2021 மலர் :7 இதழ் : 27

August 2021 Volume VII Issue 27

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனீஸ்மூர்த்தி
தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்
பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி, திருச்சி - 17.

முனைவர் சத்தியராஜ் தங்கச்சாமி
தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணா ஆதித்யா கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் - 42.

Chief Editors

Dr.M.Munees Moorthy
Assistant Professor in Tamil
Bishop Heber College, Trichy - 17.

Dr. Sathiyaraj Thangasamy
Assistant Professor in Tamil
Sri Krishna Adithya College of Arts and Science, Coimbatore - 42.

இதழாக்கமும் வெளியீடும்

இனம் பதிப்பகம்

கோயமுத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா
inameditor@gmail.com, www.inamtamil.com

Inam Pathippagam
Coimbatore, Tamil Nadu, India
09677821364, 09600370671

ஆலோசனைக் குழு

முனைவர் செ.வை.சண்முகம் (சிதம்பரம்)
முனைவர் சு.இராசாராம் (நாகர்கோயில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராசு (புதுச்சேரி)
முனைவர் ந.வேலுச்சாமி (சேலம்)
திரு சு.புரீகந்தராசா (ஆஸ்திரேலியா)

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணி
பாரதிதாசன் அரசு மகளிர் கல்லூரி, புதுச்சேரி

முனைவர் க.பாலாஜி
பூசாகோ கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (த.), கோவை

முனைவர் இரா.குணசீலன்
பூசாகோ கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (த.), கோவை

முனைவர் ந.இராஜேந்திரன்
இந்துஸ்தான் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (த.), கோவை

முனைவர் ப.சிவமாருதி
சிங்மாய் பல்கலைக்கழகம், தாய்லாந்து

முனைவர் இரா.இராஜா
தேசியக் கல்லூரி (த.), திருச்சி

முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம்
தியாகராசர் கல்லூரி (த.), மதுரை

முனைவர் எப்.எச்.அகம்மது சிப்லி
இலங்கைத் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

முனைவர் கிங்ஸ்டன் பால் தம்புராஜ்
சுல்தான் இட்ரிஸ் கல்வியியல் பல்கலைக்கழகம், மலேசியா

முனைவர் தெ.வெற்றிச்செல்வன்
அயல்நாட்டுத் தமிழ்க்கல்வித் துறை, தஞ்சாவூர்

முனைவர் பாரதி ராஜா சக்கரவர்த்தி Raja Chakravarthi
அயர்லாந்து கால்வே தேசியப் பல்கலைக்கழகம், அயர்லாந்து

முனைவர் டி.தேன்மொழி
எஸ்.எஸ்.என். பொறியியல் கல்லூரி, சென்னை

திருமிகு பு.கமலக்கண்ணன்
ஐவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம், புதுதில்லி

திருமிகு யாழ்ப்பாவாணன்
யாழ்ப்பாணம், வடமாகாணம், இலங்கை

ADVISORY TEAM

Dr.S.V.Shanmugam (Chidambaram)
Dr.S.Rajaram (Nagarkovil)
Dr.Silambu.N.Selvarasu (Pondicherry)
Dr.N.Veluchamy (Salem)
Mr. S.SriKantharasa (Australia)

Editorial Team

Dr.A.Mani
Bharathidasan Government College for Women, Pondicherry

Dr.G.Balaji
PSG College of Arts and Science (Autonomous), Coimbatore

Dr.R.Gunaseelan
PSG College of Arts and Science (Autonomous), Coimbatore

Dr.N.Rajendran
Hindusthan College of Arts and Science (Autonomous), Coimbatore

Dr.B.Sivamaruthi
Chiang Mai University, Thailand

Dr.R.Raja
National College (Autonomous), Trichy

Dr.S.Muthuselvam
Thiagarajar College (Autonomous), Madurai

Thiru.F.H.Ahamed Shibly
South Eastern University of Sri Lanka, Sri Lanka

Dr.Kingston Paul Thampuraj
Sultan Idris Education University, Malaysia

Dr.D.Vetrichelvan
Department of Tamil Studies in Foreign Countries, Tamil University, Thanjavur

Dr.Bharathi Raja Sakkaravarthi
National University of Ireland Galway, Ireland

Dr.D.Thenmozhi
SSN College of Engineering, Chennai

Thiru. P.Kamalakkannan
Jawaharlal Nehru University, New Delhi

Thiru. Yarl Pavanan
Yarlpanam, Vadamaahaanam, SriLanka

உள்ளடக்கம்

இடைநிலைப் பாடசாலைகளில் கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களும் அவர்களை மீட்டெடுப்பதற்கான வகுப்பறை மட்டச் செயற்பாடுகளும்: இலங்கையின் கற்பிட்டி கல்வி வலயத்தின் தமிழ்மொழி மூல பாடசாலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது (Students at Risk in the Learning process and the recovering classroom activities: With Special reference to the Tamil medium secondary schools in Katpitiya Education Zone of Sri Lanka)

சாஹூல் ஹமீட் மொஹமட் சஸ்னி | Shahul Hameed Mohamed Shazny 4

யாழ்ப்பாணத்து இந்து சமுதாய வளர்ச்சியில் பெண்புலவர்களினதும் சமய பிரசாரகர்களினதும் வகிபங்கு (The role of women and religious propagandists in the development of the Hindu community in Jaffna)

அ.வியாசன் | A. Viyasan

விக்னேஸ்வரி பவநேசன் | Vigneshwari Pavanesan 15

தமிழிலக்கிய மரபுகளை வெளிப்படுத்துவதில் சீறாப்புராணத்தின் வகிபங்கு (இரசனைமுறைத் திறனாய்வு நோக்கினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு) (Cīrāppurāṇattiṅ vakipaṅku (iracāṇaimurait tirāṇāyvu nōkkinai aṭippaṭaiyākak koṇṭa āyvu))

முருகையா சதீஸ் | Murukaiya Sathees 40

நாகநாட்யம் – பரிமாணங்கள் (Nākanāṭyam – parimāṇaṅkaḷ)

முனைவர் சி. சாவித்ரி | Dr. Ch. Savithri 51

கர்ணன் படமதிப்பீடும் இனவரைவியல் பதிவுகளும் (Karna Image Assessment and Ethnographic Records)

சு.பேச்சியம்மாள் | S. Petchiammal 72

தொகையிலக்கியத்துக் கிளையும் ஆயமும் - ஒப்பியல் பார்வை (A comparative study of kilai and aayam as illustrated in the Anthologies)

ச.கண்மணி கணேசன் | S.Kanmani Ganesan 91

இடைநிலைப் பாடசாலைகளில் கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களும் அவர்களை மீட்டெடுப்பதற்கான வகுப்பறை மட்டச் செயற்பாடுகளும்: இலங்கையின் கற்பிட்டி கல்வி வலயத்தின் தமிழ்மொழி மூல பாடசாலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது (Students at Risk in the Learning process and the recovering classroom activities: With Special reference to the Tamil medium secondary schools in Katpitiya Education Zone of Sri Lanka)

சாஹூல் ஹமீட் மொஹமட் சஸ்னி | Shahul Hameed Mohamed Shazny

Department of Secondary and Tertiary Education,
Faculty of Education, The Open University of Sri Lanka

shazny739@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பொதுவாக ஒரு வகுப்பறையிலுள்ள மாணவர்கள் அனைவரும் கல்விசார் செயற்பாடுகளின் போது ஒரே மாதிரியான அடைவு மட்டத்தினை வெளிப்படுத்துவதில்லை. அந்த வகையில் மாணவர்கள் கற்றலில் பன்முகத்தன்மை கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். மேலும் சில மாணவர்கள் கற்றலில் எதிர்கொள்கின்ற பல்வேறான சவால்களினால் ஆபத்து விளிம்பிற்குச் செல்கின்றனர். அவ்வாறான மாணவர்கள் தொடர்பில் ஆசிரியர்கள் மிகவும் குறைவான கவனத்தையே கொண்டுள்ளதுடன் அத்தகைய மாணவர்களை இனங்கண்டு பல்வேறான கற்றல் வாய்ப்புக்களை வகுப்பறை மட்டத்தில் முன்னெடுத்துச் செல்வது என்பது அரிதான ஒரு விடயமாகக் காணப்படுகின்றது. இதன் காரணமாக இத்தகைய மாணவர்கள் கல்வியில் தங்களது சாதனைகளை நிலை நாட்டுவதென்பது ஒப்பீட்டளவில் மிகவும் குறைவாகக் காணப்படுகின்றது. எனவே இத்தகைய மாணவர்களை இனங்கண்டு வகுப்பறை மட்டத்தில் பொருத்தமான கற்றல்-கற்பித்தல் செயற்பாடுகளையும், பொருத்தமான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்வதனுடாக ஆபத்து விளிம்பிலிருந்து மீட்டெடுத்து புனர்வாழ்வளிக்க ஆசிரியர்கள் முன்வருதல் வேண்டும். இன்றைய இயந்திரமயமான உலகில் கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த வகையில் இலங்கையின் 'கற்பிட்டி' கல்வி வலயத்தில் உள்ள தமிழ் மொழி மூல இடைநிலைப் பாடசாலைகளில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 05 பாடசாலைகளைச் சேர்ந்த 50 மாணவர்கள் மற்றும் 20 ஆசிரியர்கள் மீது இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆய்வின் நோக்கத்தை அடைவதற்கு ஐந்து ஆராய்ச்சிக் கேள்விகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வுக்குத் தேவையான தகவல்களைச் சேகரிக்க வினாத்தாள், அவதானிப்பு, நேர்காணல் போன்ற ஆராய்ச்சிக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆய்வுக்குத்

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகள், அட்டவணைகள் என்பன பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டு முடிவுகள் கண்டறியப்பட்டன. இந்த வகையில் கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்கள் வகுப்பறைக் கற்றல் நடவடிக்கைகளில் பின்தங்கி இருப்பது கண்டறியப்பட்டது. எனவே ஆசிரியர்கள் கற்றலில் சிரமங்களை எதிர் கொள்கின்ற ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களைப் பற்றி அதிக கவனம் எடுத்துக்கொள்ளவும், கற்றல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபாட்டினை அதிகரித்து உறுதிப்படுத்தவும் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது.

Abstract

Not all students in a classroom are seen to exhibit the same amount of response in their learning. Students are diverse in their learning. Some students go to the brink of danger as they face various problems in their learning. Teachers rarely pay attention to such students and lack of providing necessary learning opportunities according to their diverse needs in learning in the classroom. As a result, the level of achievement in education of these students is relatively low. Teachers need to come forward to rehabilitate such students from the brink of disaster in order to accommodate such students and carry out appropriate activities for them at the classroom level. In today's world there is a growing need for such students. The present study was based on the activities of students who are at risk of learning to recover from it. The study was conducted on 50 students and 20 teachers from 05 selected Tamil medium secondary schools in the Kalpitiya Education Zone of Sri Lanka. Five research questions were posed to achieve the purpose of the study. Research tools such as questionnaires, observations and interviews had been used to collect information needed for this study. Collected data was analyzed using percentage and other descriptive methods. It was found that considerable no of students were at risk in their learning. It is therefore recommended that teachers take more care of students who are experiencing learning difficulties and ensure increased involvement in learning activities.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): Learning Opportunities, Risk in learning, Secondary Schools, கற்றல் வாய்ப்புகள், இடைநிலைப் பாடசாலைகள், கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ளோர்.

அறிமுகம்.

சமுதாயத்தில் ஆசிரியர்களின் பணி மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்ததும், மகத்துவமிக்கதுமாகக் காணப்படுகின்றது. தம் பிள்ளைகளை புத்திஜீவிகளாக்கி சமுதாயத்திற்கு ஏற்ற நல்ல பிரஜையாக்கும் பொறுப்பைப் பெற்றோர்கள் பாடசாலையிடம் விடுகின்றனர். பாடசாலையின் பிரதான இயக்குநர் ஆசிரியர்களாவர். பிள்ளைகள் ஒரே தன்மையான ஆற்றல், அறிவுடையவர்களாக இருப்பதில்லை. ஒவ்வொரு மாணவரும் பல்வேறுபட்ட கற்றல் தேவையுடையவராகக்

காணப்படுவார்கள். இவர்கள் அனைவரையும் சீரான வழியில் நெறிப்படுத்துவது ஆசிரியரின் பொறுப்பாகும். இன்று ஆசிரியரின் பணியும், பங்கும் மிகவும் விசாலமானது.

பல்வேறுபட்ட கற்றல் தேவை எனும் போது ஒரு வகுப்பறையில் மீத்திறன் மாணவர்கள், மெல்லக்கற்கும் மாணவர்கள், கற்றல் இடர்பாடுடைய மாணவர்கள், விசேட தேவையுடைய மாணவர்கள் எனப் பல வகையான மாணவர்கள் காணப்படுவார்கள். இவர்களின் கற்றல் பாங்கு, ஆற்றல், திறன் போன்றன ஒவ்வொருவருக்கும் வித்தியாசமானதாகும். இவர்கள் கற்றுக் கொள்வதில் வித்தியாசமான கற்றல் தேவையுடையவர்களாக காணப்படுவார்கள். (அனஸ் மற்றும் நவாஸ்தீன்,2019)¹

இந்த வகையில் 1983 இல் UNESCO நிறுவனத்தின் கல்வி பற்றிய உறுப்புரையிலும் 1994 ல் "அனைவருக்கும் கல்வி" என்ற எண்ணக்கருவை மெய்ப்பிக்கும் பொருட்டு சலமன்கா² பிரகடனத்தின் (Salamanka Declaration.) படியும் கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களுக்கான கல்வி பற்றிய வரைவிலக்கணத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

"கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ளோர் எனப்படுவோர், ஒருவர் தமது வயதிற்கு இணங்க பெற்றுக் கொள்கின்ற கல்வியையும், தேர்ச்சிகளையும், பெறுபேறுகளையும், சமூகம் சார்ந்த ஏனைய தேர்ச்சிகளையும், சாதாரண கல்வியினூடாக பூர்த்தி செய்ய முடியாதவர்களுக்கு அத்தகைய மட்டத்தை அடைந்து கொள்ளும் நோக்கிலான ஒரு கல்வி முறையைப் பெற்றுக்கொள்வோராவர்."

"பறிப்பும், அவலமும், நெருக்குவாரங்களும், ஒடுக்கு முறைகளும் நிலவும் சூழலில் மாணவர் ஒருவரால் கற்றலை வினைத்திறனுடன் முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியாது." (ஜெயராசா,2008)³ எனவே மாணவர்களின் கற்றலில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணியாகச் சமூக இருப்புக் காணப்படுகின்றது. ஒரு சமூகத்தின் முழுமையானதும் தொடர்ச்சியானதும் வளர்ச்சி மாணவ சமூகத்தின் கைகளிலேதான் தங்கியுள்ளது. மீண்டும் தங்களது வாழ்வை நிலைநிறுத்த முயற்சித்து வரும் மக்களின் கல்வித்தரமும் நிலைகொள்ள வேண்டிய அவசியமுண்டு. எனவே அனைத்து மாணவர்களும் கற்றல் செயற்பாட்டில் முழுமையாக உள்வாங்கப்பட வேண்டும். (சின்னத்தம்பி, 2007)⁴ இந்த வகையில் ஆசிரியர்கள் பொருத்தமான கற்றல் மதிப்பீடுகளை மேற்கொண்டு மாணவர்களைத் தொடர்ந்து கண்காணிக்கவும் மாணவர்களின் கற்றல் திறனை மேம்படுத்துவதற்கும் முன்வருதல் வேண்டும். (துஸாரிகா, நவாஸ்தீன்,2019)²¹

கற்றல் என்பது அறிவு, சிந்தனைத்திறன் மற்றும் நடத்தைகளில் ஏற்படுகின்ற மாற்றத்தினைக் குறிக்கின்றது. சமூக அறிகைவாதிகளின் கருத்தின்படி கற்றலுக்கான அடிப்படையாக நடத்தையில் ஏற்படுகின்ற மாற்றத்தினைக் குறிப்பிடலாம். (நவாஸ்தீன், ஜெஸீல், சிபானி, பொன்னையா,2020) சமூக மாற்றங்களும் சூழல்சார்

பிரச்சினைகளும் கல்வித்துறையில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இத்தாக்கங்களால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகள் நன்மை பயப்பனவாகவும், மேலும் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துவனவாகவும் காணப்படுகின்றன. (ஜெயராசா,2006)⁶

இந்த உலகில் பிறக்கின்ற குழந்தைக்கு எந்த அளவிற்குச் சுவாசிப்பதற்கு உரிமை இருக்கின்றதோ அந்தளவிற்குக் கல்வி கற்பதற்கும் உரிமை இருக்கின்றது. இந்த உலகில் பிறக்கின்ற ஒவ்வொரு மனிதனும் கல்வியின் மூலமாகவே மேம்படுகின்றான். கல்வியின் மூலமாகவே வளப்படுத்தப்படுகின்றான். அவன் சமூகத்தின் சுமை என்ற நிலையிலிருந்து சமூகத்தினுடைய உன்னதமான நிலைக்கு மாற்றப்படுவது கல்வியின் ஊடாகவே என்பது இதன் மூலம் புலனாகின்றது. (சந்திரசேகரன்,2008)⁷ கற்றலில் மாணவர்களைப் பொருத்தமான வகையில் ஊக்குவிப்பதும் வினைத்திறனுள்ள கற்றலுக்கு வகை செய்வதும் கல்விசார்துறையைச் சேர்ந்த அனைவரினதும் கடமையாகின்றது.(சந்திரசேகரன்,2004)⁸

சவால் என்பது மனித செயற்பாடுகள் யாவற்றிலும் ஏற்படக் கூடியது. பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் அனைவரும் கற்றலுக்குப் பொருத்தமாக அல்லது கற்றலுக்கு ஆயத்தமாக இருப்பதில்லை. (பரமானந்தம்,2007)⁹ மாணவர்களிடையே பல்வேறு தனியாள் வேறுபாடுகள் காணப்படுவதற்கிணங்க பல்வேறு குறைபாடுகளைக் கொண்ட மாணவர்களும் பெருமளவில் காணப்படுகின்றனர். (சந்திரசேகரன்,2005)¹⁰ பொதுவாக சாதாரண மாணவர்கள் கற்பதைவிடக் கற்றல் மற்றும் கற்பித்தல் செயற்பாடுகளின் போது சிரமப்படுபவர்களைக் கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்கள் எனக் கருத முடியும். இம்மாணவர்களையும் கற்றல் செயற்பாட்டில் உள்வாங்கப்படுதல் அவசியமாகின்றது.(சின்னத்தம்பி,2008)¹¹

அறிவு, திறன், மனப்பாங்கில் வளர்ச்சி பெறவும் சமூகத்தின் ஓர் அங்கத்தவன் என்ற வகையில் செவிப்புலனற்றோர், விழிப்புலனற்றோர், கற்றலில் குறைவான ஆற்றலுடையோர், உடற் குறைபாடுடையோர் யாவரும் கல்வி பெற வேண்டியது அவசியமானதுடன் அதற்கான வாய்ப்புக்களைக் கல்விச் சமூகம் மேற்கொள்ள வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகின்றது.(செல்வராஜா,2005)¹² கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களுக்கான கல்வி வாய்ப்பினை வழங்குவதில் பிரதானமாக விளங்குபவர் ஆசிரியராவார். மாற்றங்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய காரணிகளில் உள்ள இடர்களை களைந்து கற்றலை விரைவு படுத்துவதில் ஆசிரியரின் பங்கு இன்றியமையாததாகும். இதற்கு ஆதாரமாக வாட்சன், மார்க்கிராட்மீட் போன்ற சூழ்நிலைவாதிகளின் ஆய்வு முடிவுகள் எடுத்துக்கூறுகின்றன. இவர்கள் பயிற்சிகள் மூலம் ஒருவனை எத்தகைய பண்புகளையும் பெற்று வளரச்செய்யலாம் என்பதை நிரூபித்துள்ளனர். (கிருஸ்ணபிள்ளை,2009)¹³ கற்றலைப் பாதிக்கும் காரணிகளின் தாக்கத்தை மறந்து தம்மிடம் கற்கும் பிள்ளைகளிடம் கற்றலை ஏற்படுத்த அல்லது விரைவுபடுத்த தன்னால் இயன்ற உதவிகள், நுட்பங்கள் என்பவற்றைக் கையாள்வது அவசியமாகும். (லோகேஸ்வரன் ,2008)¹⁴

கற்றல் சவால்களைக் களைவதில் வகுப்பறை முகாமைத்துவத்திற்கு பாரிய பங்குண்டு. எனவே ஆசிரியர்களது கற்பித்தல் திட்டமிடலானது சிறப்பாக அமைகின்றதா என்பதை ஆய்வின் மூலம் கண்டறிய வேண்டியுள்ளது.(மகேசன்,2009)¹⁵ தனபாலன் என்பவர் "வகுப்பறை வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பாக அமைவதே வகுப்பறை முகாமைத்துவமாகும். இது பாட ஏற்பாடுகளைத் திட்டமிடுதல், நடைமுறைகளையும் வளங்களையும் ஒழுங்கு செய்தல், மாணவர் முன்னேற்றத்தைக் கவனித்தல், வரக்கூடிய பிரச்சினைகளை எதிர்பார்த்தல் என்பவையாகவுள்ளன" என்கிறார்.(தனபாலன்,2003)¹⁶

சில மாணவர்கள் வேகம் கூடியவர்களாகக் காணப்படுவர். சில மாணவர்கள் வேகம் குறைந்தவர்களாகக் காணப்படுவர். இவ்வேறுபாடுகளுக்கேற்ப கற்றலுக்குரிய சந்தர்ப்பங்களைப் பெற்றுக் கொடுத்தல் வேண்டும்.(ஞானரெத்தினம்,2005)¹⁷ இந்த வகையில் கல்வியியலாளர்களும் கொள்கை வகுப்பாளர்களும் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களை இலக்காகக் கொண்டு கற்றலில் ஏற்படுகின்ற இடைவெளியினை நீக்கி மாணவர்மையக் கற்பித்தலை உள்ளடக்கிய முறையை ஏற்படுத்துவதற்குத் தொழினுட்பத்தினூடாக முயற்சித்து வருகின்றனர். (ஹம்மொன்ட், ஸீலஸிங்கி, கோல்ட்மேன், 2014)²²

ஆசிரியர்கள் தங்கள் கற்பித்தல் செயற்பாட்டின் வெற்றியை முழுமையாக அடைந்து கொள்ள இடர்ப்படும் மாணவர்கள் தொடர்பாக அதிக அக்கறையுடன் செயற்பட வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். பாடசாலையின் வளர்ச்சி என்பது அனைத்து மாணவர்களின் வளர்ச்சியாகும். (சின்னத்தம்பி,2007)⁴ எனவே கவனத்தில் எடுக்கப்படாத கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களும் கல்வியைப் பெற உரிமையுடையவராவர். மாணவர்களின் நிலை, ஆளணி வளம், பாடசாலை சார்ந்த கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகள், அவற்றுக்கான பௌதீக வளங்கள், பாடசாலையுடன் தொடர்புபட்ட சமூக காரணிகள் என்பவை தொடர்பாக ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.(தனராஜ்,2005)¹⁸ இவ்வனைத்துச் செயற்பாடுகளிலும் தொடர்பு பட்டிருப்பதால் இவ்வாய்வு முக்கியத்துவமுடையதாகின்றது.

ஆய்வுக் குறிக்கோள்கள்

1. ஆய்விற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட மாணவர்கள் எவ்வாறான சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர் என்பதை இனங்காணுதல்.
2. வகுப்பறையில் செயற்படுத்தப்படும் கற்பித்தல் செயன்முறையில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களின் பங்குபற்றலை அறிதல்.
3. ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களுக்குக் கல்வி வாய்ப்பளிக்கும் பாடசாலைச் செயற்பாடுகளைக் கண்டறிதல்.
4. ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களுக்குக் கற்றல் கற்பித்தலை மேற்கொள்வதற்குத் தேவையான
5. வளங்கள் பாடசாலையில் உள்ளனவா? அவை உரிய முறையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றனவா? என்பதை மதிப்பிடுதல்.

6. ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களின் கற்றலை மேம்படுத்தத் தேவையான வழிமுறைகளையும், ஆலோசனைத் தீர்வுகளையும் முன்மொழிதல்.

ஆய்வு முறையியல்

கற்பிட்டிக் கோட்ட மட்டத்தில் காணப்படக்கூடிய தமிழ்மொழி மூலப் பாடசாலைகளில் இருந்து மாதிரிப் பாடசாலைகள் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. பாடசாலைகளின் மாதிரித் தெரிவானது படையெடுப்பு மாதிரி அடிப்படையில் இடம்பெற்றுள்ளது. கற்பிட்டிக் கோட்ட மட்டத்திற்குட்பட்ட 24 தமிழ்மொழிப் பாடசாலைகளில் இருந்து 5 பாடசாலைகள் படையெடுப்பு மாதிரி அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்விற்குக் கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள 50 மாணவர்களும் தரம் 6-9 வரையில் கல்வி கற்பிக்கும் அனைத்து ஆசிரியர்களுள் 20 ஆசிரியர்களும் உட்படுத்தப்பட்டனர்.

வினாக்கொத்து மற்றும் நேர்காணல் மூலம் பெறப்பட்ட தரவுகளுக்கான பகுப்பாய்வு.

1.1 ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்கள் எதிர்கொள்ளும் கற்றல் சவால்கள்

இப்பிரதேச பாடசாலைகளில் கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்கள் உடல், உள்ளம், வாசிப்பு மற்றும் எழுதுதல் போன்ற கற்றல் சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களில் வாசிப்பு ரீதியாக அதிகமானோர் காணப்படுவதாகத் தெரிவித்தனர். இடைநிலைப் பிரிவில் எந்தத் தரத்தில் கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றனர் என்பது தொடர்பான வினாவிடும் தரம் 06ல் அதிக கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்கள் காணப்படுவதாகத் தெரிவித்தனர்.

1.2 மாணவர்களிடம் பெறப்பட்ட வினாக்களுக்கான பகுப்பு

கற்றல் முறைகளில் முழுமையான ஈடுபாட்டுடன் செயற்பட முடிகின்றதா என்பதை அறியும் வகையில் மாணவர்களிடம் பெறப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் அதிகமானவர்கள் "ஓரளவு" எனக் குறிப்பிட்டனர். கற்றல்-கற்பித்தல் செயல்முறையில் கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்கள் ஆசிரியரால் கருத்திலெடுக்கப்படுகின்றனரா? என்பதற்கு மாணவர்கள் வழங்கிய பதில்களின் அடிப்படையில் அதிகமானோர் ஆசிரியர்களின் கணிப்பிற்குட்படுவதில்லை என்பது தெரிய வந்தது. குழுச்செயற்பாட்டில் செயற்படக்கூடிய வாய்ப்புகள் எவ்வாறுள்ளன என மாணவர்களிடம் பெறப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் 56 வீதமானோர் ஓரளவே குழுச்செயற்பாடுகள் இடம் பெறுவதாகத் தெரிவித்தனர்.

1.3 கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களின் கற்றல் மற்றும் கற்பித்தல் செயற்பாடுகளில் பங்குபற்றல் தொடர்பாக வினாக்கொத்து மூலமாக ஆசிரியர்களிடம் பெறப்பட்ட தகவலின் பகுப்பு

கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களையும் கருத்தில் கொண்டு கற்பித்தலை ஒழுங்கமைத்தல், குழுச்செயற்பாடுகளை ஒழுங்கமைத்தல், ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுடன் சிறந்த தொடர்பைப் பேணுதல், கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களும் தேர்ச்சி பெறுகின்ற வகையில் கணிப்பீட்டு முறைகள் தயாரிக்கப்படுதல், ஆசிரியர்கள் கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டி போதிய ஊக்குவித்தலை வழங்குதல் போன்ற வினாக்களுக்கான பகுப்பின் அடிப்படையில் அதிகமான ஆசிரியர்கள் மிக நன்றாகக் கற்பிப்பதாகக் குறிப்பிட்டனர்.

1.4 கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களுக்காகக் கற்றல் வாய்ப்பை வழங்கும் பாடசாலைச் செயற்பாடுகள் தொடர்பான பகுப்பாய்வு

1.4.1 மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட வினாக்களின் பகுப்பாய்வு

நீங்கள் எதிர்கொள்ளும் கற்றல் சார்ந்த பிரச்சினைகள் தொடர்பாக ஆலோசனை பெறுவதற்குப் பாடசாலையின் வழிகாட்டல் மற்றும் ஆலோசனை சேவையின் உதவியைப் பெற்றுள்ளீர்களா?, கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களின் நிலை தொடர்பாக ஆசிரியர்கள் பெற்றோருடன் கலந்துரையாடுகின்றனரா? போன்ற வினாக்களுக்கு மாணவர்கள் வழங்கிய தகவல்களின் பகுப்பினடிப்படையில் 50 வீதமானோர் நன்று என குறிப்பிட்டனர்.

1.4.2 கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களுக்கு கல்வி வாய்ப்பளிக்கும் பாடசாலைச் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக ஆசிரியர் வழங்கிய தகவல்களின் பகுப்பு.

வழிகாட்டல், ஆலோசனை தொடர்பாக டிப்ளோமா அல்லது பட்டம் பெற்றுள்ளீர்களா? என ஆசிரியர்களிடம் வினவப்பட்டது. இது தொடர்பாக 35 வீதமான (07) ஆசிரியர்கள் ஆம் எனவும் 65 வீதமான (13) ஆசிரியர்கள் இல்லை எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மேலும் கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களின் நிலை தொடர்பாகப் பெற்றோருடன் கலந்துரையாடலை மேற்கொள்கின்றீர்களா? என்றும் வகுப்பறை முகாமைத்துவத்தைச் சிறப்பாகப் பேணுவதனூடாகக் கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களின் கற்றலுக்குப் பங்களிப்புச் செய்ய முடிகின்றதா? என்பது தொடர்பாக ஆசிரியர்களிடம் வினவப்பட்டதற்கு 70 வீதமான ஆசிரியர்கள் ஓரளவு என்றே குறிப்பிட்டனர்.

1.5 கற்றல்-கற்பித்தல் செயற்பாடுகளில் முக்கியம் பெறுகின்ற பாடசாலை வளங்கள் தொடர்பான

பகுப்பு

கற்றலுக்கான உபகரணங்கள் மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றமை தொடர்பிலும், ஆளணிவளம் தொடர்பிலும், பௌதீகவளங்கள் தொடர்பாக மாணவர்களிடம் பெறப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையிலும், ஆசிரியர்களின் கற்பித்தலுக்குத்

தேவையான வளங்கள் தொடர்பான பகுப்பின் அடிப்படையிலும் நோக்கும் போது இப்பிரதேச பாடசாலைகளில் வளங்கள் பற்றாக்குறையாகக் காணப்படுவது கண்டறியப்பட்டது.

1.6 நேர்காணல் முறையினூடாகப் பெறப்பட்ட தரவுகளின் பகுப்பாய்வு

1.6.1 ஆசிரியர்களிடம் நேர்காணல் மூலம் பெறப்பட்டவை

ஒவ்வொரு மாணவரதும் கற்றல் செயற்பாட்டை அவதானித்துக் கற்பித்தலை மேற்கொள்கிறீர்களா? என ஆசிரியர்களிடம் வினாவப்பட்டதற்கு அமைவாக அதிகமான ஆசிரியர்கள் ஆம் எனப் பதிலளித்திருந்தாலும் நூறுவீதம் அதனை மேற்கொள்ளவில்லை எனவும் தெரிவித்தனர். இம்மாணவர்களுக்கான நேரத்தைச் செலவிடும் போது ஏனைய மாணவர்களுக்கான கற்பித்தலையும் கவனிக்க வேண்டியுள்ளது. எனவே ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் ஏற்றவகையில் கற்பித்தல் செயற்பாட்டைத் திட்டமிடுவது இயலாது எனவும் முழுமையாக இம்மாணவர்கள் மீது கவனத்தைச் செலுத்த முடியாமலிருப்பதாகவும் தெரிவித்தனர்.

1.6.2 அதிபர்களிடம் நேர்காணல் மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்களின் தொகுப்பு

கற்றலில் சிரமப்படுகின்ற மாணவர்கள் இடைநிலைப் பிரிவில் அதிகமாக காணப்படுகின்றனரா? அதனை ஏற்றுக்கொள்கின்றீர்களா? என கேட்கப்பட்டதற்கு அமைவாக 2 அதிபர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதுடன் 3 அதிபர்கள் அதிகம் எனச் சொல்ல முடியாது, ஓரளவு காணப்படுகின்றனர் எனத் தெரிவித்திருந்தனர். மேலும் தரம் 6, 7, 8 மற்றும் 9 வகுப்புகளில் கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்கள் ஆசிரியர்களால் அதிக கவனிப்பிற்கு உள்ளாக்கப்படுதல் குறைவாகக் காணப்படுகின்றது. ஏனெனில் இத்தரங்களில் பொதுப்பரீட்சைகள் இல்லாத காரணத்தினால் மாணவர்கள் தொடர்பாக அதிக அக்கறை எடுக்காமல் இருக்கின்றனர் என்பதை ஏற்றுக்கொள்கின்றீர்களா? என கேட்கப்பட்ட வினாவிற்கு, இவ்வாறான கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என 2 அதிபர்களும், ஓரளவு ஏற்றுக்கொள்வதாக 3 அதிபர்களும் தெரிவித்தனர். இவ்விடயத்தை ஆசிரியர்களும் பெரும்பான்மையாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்ற கருத்தினையே வெளிப்படுத்தியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

விதந்துரைப்புகள்

- செயல்நிலை ஆய்வுகளில் ஆசிரியர்கள் தம்மை இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களின் அடைவினை மையப்படுத்தித் தொடர்ச்சியான பல்வேறு செயற்றிட்டங்களையும் உத்திகளையும் கையாள்வதும், தொடர்ச்சியாக இம்மாணவர்கள் பற்றிய பயனுள்ள ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதும் ஒரு தொடர்நிகழ்வாக அமைதல் வேண்டும். இச்செயற்பாடுகளினூடாகக் கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை இழிவளவாக்க முடியும். (தனராஜ், 2005)¹⁸

- அதிபரின் செயற்பாடுகள், அதிபரின் மேற்பார்வைகள், கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களுக்குக் கற்றலில் அதிகம் வாய்ப்பளிக்கும் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க ஆசிரியர்களை ஊக்கப்படுத்தல் வேண்டும்.(லோகேஸ்வரன்,2008)⁴
- வலய, மாகாண மட்டச் செயற்பாடுகள், கற்றல்-கற்பித்தல் நுட்பமுறைகள், பயிற்சிகள் போன்றவற்றினை ஆசிரியர்களை நோக்காகக் கொண்டு வலய, மாகாண மட்டங்களில் முன்னெடுக்க வேண்டும்.(ஞானரெத்தினம்,2005)⁷
- பௌதீக வளப் பற்றாக்குறைகளை நிவர்த்தி செய்யவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். இம்மாணவர்களுக்கான பயிற்சிப் பாசறைகள், உளவள ஆலோசனை நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள், கல்வியின் மீது விருப்பம் கொள்வதற்கான செயற்பாடுகள் என்பவற்றை ஏற்பாடு செய்தல்.(கிருஸ்ணபிள்ளை,2009)³
- பயிற்றப்பட்ட ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர்களைப் பரிந்துரை செய்தல்.(சின்னத்தம்பி, 2007)⁴
- பாடசாலைக்குரிய பௌதீக வளங்களைப் பெற்றுக் கொடுத்தல்.(சின்னத்தம்பி, 2007)⁴
- விசேட செயற்றிட்டங்கள் மேற்கொள்ளல், மாணவர்மையக் கற்பித்தலை உறுதி செய்தல். (ஜெயராசா,2008)³
- அதிபர், ஆசிரியர்கள், வலயக்கல்வி பணிப்பாளர், ஆசிரிய ஆலோசகர் அனைவரும் இணைந்து செயற்படுவதனூடாகவே மாணவர்களின் கற்றலுக்கு வாய்ப்பளிக்க முடியும். (சந்திரசேகரன்,2008)⁷
- கற்றலில் ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக பெற்றோர்களின் தொடர்பை விருத்தி செய்து கொள்வதுடன் பிள்ளையின் ஒவ்வொரு விருத்திக்கட்டங்கள் தொடர்பிலும் தனிப்பட்ட ரீதியாக பெற்றோர்களுடன் கலந்துரையாடுவது சிறப்பாக அமையும்.(நித்திலவண்ணன்,2008)²⁰
- கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளின்போது ஒழுங்கான பாடத்திட்டமிடல் மற்றும் கற்பித்தல் துணைச் சாதனங்கள் தொடர்பில் ஆசிரியர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மாற்றுத்திறன்களையுடைய மாணவர்களையும் கொண்ட வகுப்பறையில் பொருத்தமான பாடத்திட்டமிடல் மற்றும் பொருத்தமான காட்சித்துணைகள் தொடர்பில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.(ஜவ்பர்,2009)⁹

எனவே மேற்கூறியவற்றைத் தொகுத்து நோக்குமிடத்து தமது வாழ்க்கையைத் தரப்படுத்த முயற்சித்து வரும் இப்பகுதி மக்களுக்குக் கல்வியூடாக வழிகாட்டுவது அவசியமாகும். உலகம் தொழினுட்பவியல் சார்ந்து வேகமாக முன்னேறி வரும்போது இப்பகுதிப் பாடசாலை மாணவர்களும் நடப்பியல் உலகில் தமக்கான இடத்தைப் பேணிக்கொள்ளக் கல்வியே கருத்தனமாக அமைவதால் கற்றல் சார்ந்த அடிப்படைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகளைப் பெற்றுக்கொடுத்து மாணவர்களின் கல்வி

முன்னேற்றத்திற்கு வழிகாட்டுதல் கல்விச் சமூகத்தைச் சார்ந்த அனைவரினதும் கடமையாகும்.

References

- Anas, P. L., & Nawastheen, F. M. (2019). Teachers' perception towards fulfilling diverse learners' needs in the classroom teaching-learning process. South Eastern University International Arts Research Symposium -2019, <http://ir.lib.seu.ac.lk/handle/123456789/4170>
- UNESCO(1994). The Salamanca Statement and Framework for Action on Special Needs
- Education(Online).Paris:UNESCO.Availableform:http://www.unesco.org/education/pdf/SALAMA_E_PDF (accessed on 5 December 2011).
- Jayarasa, Saba. (2008). *Aapathhu Vizimbilulla Katpor*. Colombo: Chemamadu Printers.
- Sinnaththambi, K. (2007). *Kalvi Aayviyal*. Colombo: Jeya International Publication.
- Nawastheen, F. M., Jazeel, M. I. M., Sifani, K. R., & Ponniah, K. (2020). Teachers' roles in Developing Self-Regulated Learning Strategies Among Students of Puttalam Division in Sri Lanka. *Journal of Critical Reviews*, 7(19), 5076-5084. Doi: 10.31838/jcr.07.19.600
- Jayarasa, Saba. (2006). *Kalviyiyal Putiya Seerthiruththangal*. Colombo: Chemamadu Printers.
- Chandarasegaram, S. (2008). *Samakala Kalvimuraihalin Sila Parimanangal*. Colombo: Chemamadu Printers.
- Chandarasegaram, S. (2004). *Kalvi Oru panmuha Nokku*, Uma Printers.
- Paramanatham, S. (2007). *Utpaduththal Kalvi*, Ahavizi. Colombo: Chemamadu Publication.
- Chandarasegaram, S. (2005). *Kalviyiyal Katturaihal*. Colombo: Poobalasingam Book Depot.
- Sinnaththambi, M. (2008). *Paadasalaiyum Samoohamum*. Colombo: Kumaran Puththaha Illam.
- Selvaraja, M. (2005). *Kalviyiyal Adippadai Ennakkarukkal*, Evergreen Printers.
- Krishnapillai, Vimala. (2009). *Vazikattalum Aalosaniyum*. Colombo: Chemamadu Printers.
- Logeswaren, R. (2008). *Katralai Pathikkum Karanihalum Aasiriyarum*, Ahavizi. Colombo: Chemamadu Publication.
- Mahesan, A. (2009). *Vazikattal Aalosana Sevai*, Eastern University of Sri Lanka, Chengaladi, Sri Lanka.
- Thanapalan, P. (2003). *Kattpikkum kalai puthiya piravesangal*. Jaffna: Kattpaha Vinayagar Printers.

- Janareththanam, K. (2005). *Vetriharamana katpiththalukkukku Paadaththai Thittamidal*, Ahavizi. Colombo: Chemamadu Publication.
- Thanaraj, T. (2005). *Seyalvazi Aayvu Or Arimuham*.Colombo: Kumaran Book Shop.
- Pakeer Jaufar, P.K. (2009). *Manavarin Vahupparai Nadaththai*. Colombo: Kumaran Puththaha Illam.
- Niththilavannan, A. (2008). *Ilankaiyin Naveena Kalviyal Pokuhal*. Jaffna: Tharsana Publishers.
- Weethupaltkandage Darshani Thusarika, Nawastheen,F.M. (2019). School based assessment practices: how students and teachers perceived. South Eastern University International Arts Research Symposium -2019.
- Darling-Hammond,L, Zielezinski,M.B.,& Goldman,S. (2014). Using technology to support at-risk student's Learning.
- Washington,DC: Alliance for Excellent Education, 2014.

யாழ்ப்பாணத்து இந்து சமுதாய வளர்ச்சியில் பெண்புலவர்களினதும் சமய பிரசாரர்களினதும் வகிபங்கு (The role of women and religious propagandists in the development of the Hindu community in Jaffna)

அ.வியாசன் | A. Viyasan

விடுகை வருடமாணவன், இந்து நாகரிகத்துறை,
இந்துக் கற்கைகள் பீடம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை
ORCID ID :- <https://orcid.org/0000-0001-9870-6308>

விக்னேஸ்வரி பவநேசன் | Vigneshwari Pavanesan

தலைவர், சைவசித்தாந்தத் துறை,
இந்துக் கற்கைகள் பீடம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பெண் என்ற எண்ணக்கரு உயிரியல் நிலை சார்ந்த இயல்பு மட்டுமன்றி சமூகக் கட்டுமைக்கும் உட்பட்டு நிற்கின்றது. அவற்றுடன் இணைந்து மேலெழும் பெண்கல்வி சமூக அடித்தளத்தை அடியொற்றிய மேலமைந்த செயற்பாடாகின்றது. யாழ்ப்பாணத்து இந்து சமுதாய வளர்ச்சியில் பெண்புலவர்கள் மற்றும் சமய பிரசாரர்களின் வகிபங்கு என்ற தலைப்பில் அமைந்துள்ள இவ்வாய்வானது, யாழ்ப்பாண இந்து சமூகத்தில் பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சி மற்றும் பெண்கள் எதிர்கொண்ட சவால்களை வெளிக்கொணர்தல் என்பதை ஆய்வின் நோக்காகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. யாழ்ப்பாண இந்து மரபிலே பெண்கள் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண முயற்சிக்கப்பட்டதா?, தீர்வாக இருக்குமென எதிர்பார்த்த கருத்துக்கள் எவை குடும்ப மட்டத்திலும் சமூக மட்டத்திலும் பெண்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளுக்கு எடுக்கப்பட்ட தீர்வுகள் எவை? பெண்ணின் பிரச்சினைகளுக்குக் கல்வியறிவின் வளர்ச்சி தீர்வாக அமையுமென சிந்திக்கப்பட்டதா? ஆணிற்குச் சமமாகப் பெண்ணை உயர்த்துவதற்குக் கல்வியறிவு உதவியாக அமையலாம் என்ற கருத்துக்கள் நிலவியதா போன்ற ஐயங்களுக்கு விடை காண வேண்டியுள்ளது போன்றன ஆய்வுப்பிரச்சினையாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்வாய்வானது, விவரண ஆய்வாக அமைகிறது. பொருத்தமான சந்தர்ப்பத்தில் பகுப்பாய்வு, ஒப்பீட்டாய்வு மற்றும் வரலாற்று ஆய்வு முறையியல்களினூடாக நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வானது யாழ்ப்பாணத்து இந்து சமூகத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெண்புலவர்கள் மற்றும் சமய பிரசாரகர்களை எல்லையாகக் கொண்டுள்ளது. ஆறுமுகநாவலரின் வருகையால் 19, 20ஆம் நூற்றாண்டிலே சமய வாழ்வியலுடன் கல்வியறிவு, ஆளுமை, தொழில்

மேலாண்மை, பண்பாட்டுப் புலம் இவற்றிலும் உலகளாவிய நிலையிற் செல்வாக்குப் பெற்ற சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன், மங்களம்பாள், இரத்தினா மா நவரத்தினம், பத்மாசனி இராசேந்திரம், தம்பு வேதநாயகி, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, மங்கையற்கரசி திருச்சிற்றம்பலம் முதலான யாழ்ப்பாணப் பெண்புலவர்களும் சமய பிரசாரகர்களும் தம் புலமை சார்ந்த பணிகளை ஆற்றியுள்ளனர் என்பதையும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாண இந்து சமுதாயத்தில் கல்வியாளர்களும் சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் வெவ்வேறு காலப்போக்கில் தோற்றம் பெற்றுத் தமது புலமை நுட்பத்தினால் சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொண்டனர். பெண்கள் தொடர்பான ஆய்வுகள் பல்வேறு துறைகளின் ஊடாகப் பல கோணங்களில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளவேண்டும். யாழ்ப்பாணத்து பண்டைய பெண்கள் இந்து சமுதாயத்தில் பல்வேறுபட்ட விதங்களில் விதிக்கப்பட்ட கட்டுக்கோப்புகளுக்கு உட்பட்ட வகையில் வாழ்ந்து சிறப்பித்தனர் என்பதை எமது இன்றைய மற்றும் அடுத்த தலைமுறையினருக்கும் எடுத்துக்காட்டுவதற்கு இத்தகைய ஆய்வுத்தேடல்களும் அவற்றின் வெளிப்பாடுகளும் உதவியாக அமையுமெனலாம்.

Abstract:

The notion of woman is not only biological in nature but also subject to social structure. Along with them, the emerging girl education is a superficial activity that underpins the social foundation. The study, entitled The Role of Women and Religious Evangelists in the Development of the Hindu Community in Jaffna, aims to address the educational development of women in the Jaffna Hindu community and the challenges faced by women. Was there any attempt to find a solution to the problems faced by women in the Jaffna Hindu tradition? Was it thought that the development of education would be the solution to the problems of women? The question of whether there is a perception that education can help raise women on an equal footing with men remains to be answered. This study forms a descriptive study. Performed as analysis, comparison and historical analysis as appropriate. This study covers the Hindu community in Jaffna from the nineteenth century to the twentieth century. Due to the arrival of Arumuganavalar, in the 19th and 20th centuries, Seematti Leelavathi Ramanathan, Mangalambal, Rathina Ma Navaratnam, Padmasani Rasendram, Thambu Vedanayakalam, Thangammayapakatti, who were religiously influential in the field of education, personality, career management and culture, were also present. It has also been clarified that tasks have been performed. Educators and social reformers in the Hindu community of Jaffna evolved over time and carried out reforms through their scholarly technique. Studies related to women should be conducted from different angles through different fields. Such research and their findings may help to illustrate to our present and future generations that the ancient women of Jaffna lived and excelled in the Hindu society subject to various restrictions.

திறவுச்சொற்கள் - யாழ்ப்பாணம், பெண்கல்வி, சமூகம், பெண்புலவர்கள், சமய பிரசாரகர்கள்

அறிமுகம்

இலங்கையின் வடபகுதி தமிழ்ப் பிரதேசமாக அமைந்திருக்கிறது. மிக நீண்ட பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட இந்து மரபினைத் தம் பிறப்புரிமையாகக் கொண்டவர்கள் இவர்கள். ஒரு சமூகத்தின் அமைப்பும், இதன் வளர்ச்சியும் அச் சமூகத்தின் சமூக பொருளாதார, அரசியல், சார்ந்த பண்புக் கூறுகளினால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. சமூக ரீதியான பண்புக்கூறுகளில் விசேடமாக ஒரு இனத்தினது மதத்தின் அடிப்படையில் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்ற பண்பாடுகள், பாரம்பரியங்கள், பழக்கவழங்குகள், மரபுகள் விழுமியங்கள் போன்றன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இந்தவகையிலே யாழ்ப்பாணத்தின் சமூக அமைப்பிலும் வளர்ச்சியிலும் மேற்குறித்த சமூக ரீதியான பண்புக் கூறுகள் செல்வாக்குச் செலுத்தியமையை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. மேற்குறித்த சமூகப் பண்புக்கூறுகள் வாழ்வாங்கு வாழச் செய்வதில் கல்வி முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகின்றது. இதனாலேயே மக்களின் நடவடிக்கைகளோடு இணைந்த கல்வியின் தெரிவானது ஒருவரின் தனிப்பட்ட சொந்தத் தெரிவாக மட்டுமின்றி சமுதாயத்தின் பிரச்சினைக்கான தீர்வாகவும் முன்னேடுக்கப்படுகிறது.¹

தமிழர் பாரம்பரியத்தில் நிகழ்ந்த ஒட்டுமொத்தமான கல்விச்செயற்பாடுகளை விளங்கிக்கொள்வதற்கு யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் பல்வேறு தளங்களிலும் நிகழ்ந்த பெண்கல்விச் செயற்பாடுகளையும் தொகுத்து நோக்குதல் இன்றியமையாததாகும். எழுத்துத்திறன் சம்பந்தப்படாது யாழ்ப்பாணத்துப் பெண்களிடையே பல கற்றற் செயற்பாடுகள் நிலவிவந்துள்ளன. யாழ்ப்பாணத்து மரபில் மனக்கணிதம், மனப்பாடம், நினைவோலை, வாய்ப்பாடம், வாய்யெழுத்து, வாய்முறைப்பாடு, ஞாபகப் பெட்டகம் முதலிய பல தொடர்கள் எழுத்தறிவு சாரா மொழிவாயிலாக திகழும் கற்றற் செயல்² முறையினைப் புலப்படுத்துகின்றன. உலகில் வழங்கும் மொழிகள் சில இன்று கூட வரிவடிவம் அற்ற மொழிகளாக இருத்தல் ஈண்டு நினைவு கொள்ளத்தக்கது.

பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்துப்பண்பாடும் பாரம்பரியமும் பெண்களைக் கட்டுப்பாட்டுடனேயே வாழ வைக்க விரும்பியது. பெண் இல்லம் என்ற எல்லைக்குள் வாழவேண்டியவள் என்ற சிந்தனைப் போக்கானது பெண்ணின் சுதந்திரமான போக்கைக் கட்டுப்படுத்தி இருக்கலாம். ஆனால் பண்டைய கல்வி மரபில் காணப்பட்ட கல்விமுறையில் பெண்ணானவள் குடும்பம், வீடு என்ற எல்லைக்குள் வாழ்ந்த முறையிலேயே கேள்வி ஞானத்தால் அறிவைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்புக் காணப்பட்டுள்ளது. சமூக வாழ்வின் ஆரம்பத்திலே குடும்பமே கல்விநிலையமாக இருந்தது. தந்தையும் தாயுமே பிள்ளையின் முதலாசிரியர்களாகச் செயற்பட்டனர். தந்தையைப் பார்த்து தனயனும், தாயைப்பார்த்து மகளும் செயற்படக் கற்றுக் கொண்டனர்.³ அக்கல்வி வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கான தொழில்களைப் பயிற்றுவதாக இருந்தது. காலஞ்செல்லச் செல்ல தொடர்புகளும் பெருக அறிவுத்தேவைகள் விருத்தியடைந்தன. அறிவுத்தேவைகளைக் குடும்பம் நிறைவு செய்யமுடியாத நிலையில் குடும்பம் என்ற எல்லைக்கு அப்பால் கல்வியை நாடிச் செல்லும் நிலை உருவாகியது. இந்தக் கட்டத்திலேயே குருவை நாடிச் சென்று கல்வி கற்கும் முறை உருவாகியது. இந்த

வகையிலே யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம்பரியக் கல்வி முறையிலேயே அறிவை வழங்குகின்ற பல மரபு முறைகள் தோற்றம் பெற்றன. அதாவது அரசர்காலக் கல்விமரபு, குருகுலக்கல்வி மரபு, புராணபடன மரபு, திண்ணைப்பள்ளி மரபு, தொழிற்கல்வி மரபு, பாரம்பரிய வைத்தியக்கல்வி, பாரம்பரிய அழகியற்கல்வி போன்ற கல்வி மரபுகளில் பெண்கள் கல்விகற்றனர். கிறிஸ்தவ மிசனரிகளின் செல்வாக்கினால் பாடசாலைகள் உருவாக்கப்பட்டு மதமாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஆறுமுக நாவலரின் வருகையால் 19ம், 20ம் நூற்றாண்டிலே சமய வாழ்வியலுடன் கல்வியறிவு, ஆளுமை, தொழில் மேலான்மை, பண்பாட்டுபுலம் இவற்றிலும் உலகளாவிய நிலையிற் செல்வாக்குப் பெற்ற சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன், மங்களம்பாளர், இரத்தினா மா நவரத்தினம், பத்மாசனி இராசேந்திரம், தம்பு வேதநாயகி, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, மங்கையற்கரசி திருச்சிற்றம்பலம் போன்ற யாழ்ப்பாண பெண்புலவர்களையும் சமய பிரசாரகர்களையும் நோக்கலாம்.

சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன்

ஐரோப்பிய காலனித்துவவாதிகளின் பண்பாட்டு மேலாதிக்கச் சிந்தனைகள் உலகம் முழுவதும் பரவிய காலத்தில், விவேகானந்தர் ஆரம்பித்து வைத்த தென்னாசிய பண்பாட்டு விழிப்புணர்வு நடவடிக்கையினைத் தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்துச் சென்றவர்களுள் சேர். பொன். இராமநாதன் முக்கியமானவராவார். ஐரோப்பாவில் இராமநாதனின் மதச்சொற்பொழிவுகளால் பலர் கவர்ப்பட்டு இராமநாதனைத் தம் சமய குருவாக ஏற்றிருந்தனர். அவர்களுள் முக்கியமானவராக லீலாவதி அவர் மேற்கொண்ட அரசியல் வாழ்விற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி அவரது சமய நடவடிக்கைகளில் துணை நிற்பவராகவும் செயற்பட்டவர் ஆவார். இராமநாதனின் வாழ்க்கைத் துணைவியாகவும் அவரது கல்வி வளர்ச்சியிலும் துணை நின்றவராகச் செயற்பட்டவர். ஒருவர் புகழுடனும் சகல சிறப்புக்களுடனும் விளங்குவதற்கு மாண்புமிக்க இல்லாள் காரணம் என்றால் மிகையில்லை. ஒரு நாட்டில் பிறந்து வேறொரு நாட்டில் வளர்ந்து இறுதியாக இலங்கைவாழ் சைவ மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகப் பணியாற்றிய பெருமை அம்மையாருக்குரியது.

இங்கிலாந்தில் யோக் சயர் என்ற இடத்தைச் சேர்ந்த செல்வி R.L ஹரிசனுடைய முன்னோர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் குடியேறி வாழ்ந்தனர். அவருடைய பெற்றோர் மிகவும் உயர்ந்த பண்பாடும் செல்வச்சிறப்பும் மிக்கவர்கள் செல்வி R.L ஹரிசனுக்குப் பொருட்செல்வத்திலும் பார்க்க அருட் செல்வத்தில் அதிகம் நாட்டம் இருந்தது. சமயத்தை ஒப்பீட்டு முறையில் ஆராய்ந்து உண்மை அறியும் ஆர்வத்தால் ஞானிகளைத் தேடிக்கீழைத்தேசங்களுக்கு வந்த செல்வி R.L ஹரிசன் அவர்கள் சேர். பொன். இராமநாதனைச் சந்தித்தார். பின் அவரிடம் குருசிஷ்ய முறையில் சமயத்தைக் கற்று இந்துசமயக் கோட்பாடுகளைப் பிறநாட்டவரும் போற்றிக் கைக்கொள்ளும் வண்ணம் சமய இலக்கியங்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டார்.⁴ செல்வி R.L ஹரிசனுடைய அறிவு, ஆற்றல் காரணமாக சேர். பொன். இராமநாதன் அவரைக் காரியதரிசியாக நியமித்தார். இராமநாதன் அவர்கள் சமயச் சொற்பொழிவாற்றுவதற்கு அமெரிக்கா சென்றபொழுது அவருடன் சென்று வெற்றியும் புகழும் ஏற்படப் பெரிதும் ஒத்துழைத்தவர். அமெரிக்காவிலிருந்து

திரும்பியபின் இராமநாதன் செல்வி R.L ஹரிசனைத் திருமணம் செய்தார். இனத்தால், மொழியால் வேறுபட்ட ஹரிசன் சைவப்பெண்மணியாக எல்லோருக்கும் முன்மாதிரியாக விளங்கித் தமது கணவனுடைய கோட்பாடுகளை மிக நுண்ணியமாகப் பின்பற்றி வந்தார்.⁵ அன்பு, பணிவு, கடமையுணர்வு, பொறுப்புணர்ச்சி என்பன இவரிடம் காணப்பட்ட சிறப்பியல்புகளாகும். இராமநாதன் அவர்களின் பாரிய திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதிலும் கல்வி நிலையங்களை நிர்வகிப்பதிலும் நிகரற்று விளங்கினார்.

லீலாவதி இராமநாதனின் கல்வி வழங்கல் பற்றிய சிந்தனையில் “பெண்களுக்கு கல்வி வழங்கல்” என்பது இடம் பெறுகின்றது.⁶ இந்த அடிப்படையில் 1913 இல் இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியை நிறுவ லீலாவதி இராமநாதனுடன் துணை நின்றார். இராமநாதன் கல்லூரியில் தலைவராகப் பணியாற்றிய லீலாவதி அம்மையார் அதிபர் இல்லாக் காலங்களில் அதிபராகக் கடமை புரிந்து கல்லூரியை நடாத்தினார் இவ்வம்மையாரின் நெறிப்படுத்தலின் மூலம் அனைத்து நிகழ்வுகளும் கல்லூரியில் இடம்பெற்றன. பெண்களுக்கு இராமநாதன் கல்லூரியில் கல்வி விழுமியங்களை ஆண்களுக்கு வழங்க வேண்டிய அவசியத்தினை நன்கு உணர்ந்து செயற்பட்டார்கள். பரமேஸ்வரக் கல்லூரியின் உருவாக்கம் இவர்கள் இருவரினதும் நெடுங்காலச் சிந்தனையின் பெறுபேறான படைப்பே எனலாம். 1920 ஆம் ஆண்டிலேயே யாழ்ப்பாண நகரின் அண்மையில் திருநெல்வேலில் 25 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக்கல்லூரி அன்று இலங்கையில் எக்கல்லூரியும் பெற்றிராத பாரிய அமைப்பாக உருவாக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.⁷ பரமேஸ்வரக் கல்லூரி என்பது அதி உன்னத மாணவரின் கல்லூரி என்பதே இராமநாதன் தந்த விளக்கமாகும். பரமேஸ்வரனின் முழுமுதற் கடவுளின் பெயர் கொண்ட கல்லூரியின் கோட்பாடும் செயற்பாடும் மேன்மையான வாழ்விற்கு வழிவகுப்பதாய் அமைதல் வேண்டும் என்னும் சிந்தனையில் உயர்ந்த இன்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமாக மிளிக்கிறது. சேர். பொன். இராமநாதனுக்குப்பின் அவரின் மனைவி லீலாவதி இராமநாதனும் பரமேஸ்வரன் ஆலய அறங்காவலராக விளங்கினார். இவருடைய காலத்திலேயே பரமேஸ்வரருக்கு வந்த பல்வேறு அரசியல், கல்வி, சமய பண்பாட்டு பிரமுகர்கள் பரமேஸ்வரன் ஆலயத்தை தரிசித்தே சென்றனர்.

லீலாவதி இராமநாதன் சைவப்பெண்கள் ஆசிரிய கலாசாலை ஒன்றையும் நிறுவியும் இராமநாதனின் முயற்சிகளில் துணை நின்றார். 1926 ஆம் ஆண்டிலே சைவப்பெண்கள் ஆசிரியகலாசாலைக்குப் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடமும் இராமநாதன் கல்லூரியின் ஒரு பிரிவாக அவ்வாண்டிலே நிறுவப்பட்டது. இவ்வாசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி சைவப் பெண்கள் சைவசமயப் பண்பாடுப் பாரம்பரியத்தினைச் சைவ மக்கள் மத்தியில் மறு மலர்ச்சியுறச் செய்வதிற் பெரும் பங்கு கொண்டனர் இவ் ஆசிரிய கலாசாலை இந்நாட்டின் சைவக்கல்வி வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது.

லீலாவதியின் வழிகாட்டலில் வளர்ந்த கல்லூரி மாணவிகள் இந்துப்பண்பாட்டு மரபுகளான ஆலய வழிபாடு, சைவ உணவு முறைகள், மாதா, பிதா, குரு

ஆகியோருக்கு மரியாதை செலுத்துதல், விருந்தோம்பும் பண்பு என்பவற்றை இல்லறத்திலே கடைப்பிடிக்கவும் பயிற்றப்பட்டனர். இராமநாதனின் மறைவுக்கு பின்னர் 1953ஆம் ஆண்டு வரை லீலாவதி அம்மையார் தம் தலைவர் ஏற்றிவைத்த சைவ மங்கையர்க்கான கல்வி என்னும் பெரு விளக்கைச் சுடர் தூண்டி மேலும் ஒளி பெருகச் செய்தார் எனவே அவரது பல தரப்பட்ட பணிகளைப் பாரட்டும் முகமாக இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் 1924ஆம் இல் நடைபெற்ற இதன் முதலாவது பட்டமளிப்பு விழாவில் அவருக்கு சட்டக் கலாநிதி (L.L.D) என்ற கௌரவப்பட்டத்தை அளித்தது.⁸ மேலும் சைவ மங்கையர் சபையினர் இரு அறக்கட்டளை நிறுவியுள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு கணவரும் மனைவியும் தங்கள் வாழ்நாள் இறுதிவரை இந்துசமய மரபுகளைப் பேணிப் பாதுகாத்து அவற்றைக் கல்லூரியில் மாணவிகள் பயின்று போற்றவும் வழிவகுத்தனர்.

லீலாவதி அம்மையார் ஒரு மேற்கத்தியராக இருந்தும் இந்துப்பண்பாட்டில் கவரப்பட்டவராய் இராமநாதனுடன் முன்னின்றுழைத்துச் செயற்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இராமநாதனின் பிற்கால வாழ்வின் வாழ்க்கைத் துணைவியாகி அவரின் வாழ்வின் இலட்சியங்களுக்குப் பக்க பலமாக நின்று தான் வாழ்ந்த சமூகத்திற்கும், மக்களுக்கும் சேவைகள் பல புரிந்த சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதனுக்கு நாம் மதிப்புக் கொடுப்பதில் இருந்து தவறுவது எமது கடமையில் இருந்து தவறுவதற்கு ஒப்பானதாகும். "தான் பிறந்த நாட்டிலிருந்து எத்தனையோ மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள நாட்டிற்குத் தம்மையும் தமது சேவைகளையும் அர்ப்பணித்தார்"⁹ என்று லீலாவதி இராமநாதனைப் பற்றி திரு.மு.வைத்தியலிங்கம் குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கது. நாட்டின் கல்வித்துறையிலும் சமூக வாழ்விலும் சலியாது உழைத்து ஒரு கற்பகதருவாக விளங்கிய இச் சீமாட்டியின் நினைவு இலங்கையில் என்றும் நின்று நிலவும் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்துப் பெண்களுடைய சமூக எழுச்சிக்கு பங்களிப்பு நல்கிய பெண்மணியாக திகழ்கின்றார்.

மங்களம்பாள்

இவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபல வழக்கறிஞராக விளங்கிய கதிரவேற்பிள்ளையின் புதல்வியாவார். மங்களம்பாள் பெண்களின் நவீன முன்னேற்றத்திற்காகக் குரல் கொடுத்ததுடன் பத்திரிகை ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவற்றையும் ஆரம்பித்தார். சமூகப்பணிகளின் மூலம் மக்களை முன்னேற்ற முடியும் என்ற கருத்துக் கொண்டிருந்த மங்களம்பாள் 1902 ஆம் ஆண்டளவில் "பெண்கள் சேவா சங்கம்" எனும் நிலையத்தை யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையில் தொடங்கியதாக அறிய முடிகின்றது. இது பற்றி வ. இராமலிங்கம் என்பவர் கூறியுள்ள கருத்து நோக்கத்தக்கது. "நாமறிந்த அளவில் இச்சங்கமே தேசிய உணர்வு பெற்ற இலங்கைப் பெண்களின் முதலாவது சங்கம் எனலாம்."¹⁰ 1902 ஆம் ஆண்டின் முன் இத்தகைய ஒரு சங்கம் இருந்ததாக அறிய முடியவில்லை. இச் சங்கம் மதச் சார்பற்றதாய் தமிழ் மகளிருக்குப் புதிய அறிவையும் தன்னம்பிக்கையையும் ஊட்டவல்லதாய் அமைக்கப்பட்டதால் பெண்விடுதலையை நோக்கிய முதலாவது சங்கம் எனக்கொள்ளலாம்.

மங்களம்பாள் இலங்கையின் முதற் பத்திரிகையாளர் ஆவார். இவர் நடாத்திய பத்திரிகை தமிழ்மகள் என்பதாகும்¹¹. 1923 இல் இப்பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பட்ட இப்பத்திரிகை மங்களம்பாள் இந்தியாவில் சில வருடங்கள் கழித்தபோது அங்கிருந்தும் வெளிவந்தது. இப்பத்திரிகையில் "நாமார்க்கும் குடியல்லோம்" என்ற வசனம் இலட்சிய வாசகம் போல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்கள் எவருக்கும் கட்டுப்பட்டவர்களோ அடிமைகளோ இல்லை என்பதையும் இவ்வாசகம் வெளிப்படுத்துகிறது. இப்பத்திரிகை பெண்விடுதலை, பெண் சமத்துவம், சீதனக் கொடுமை போன்ற பெண்கள் தொடர்பான விடயங்களையும் கொண்ட கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்தது. மங்களம்பாள் தமது பத்திரிகை மூலமாக மாத்திரமன்றி யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த ஏனைய பத்திரிகைகள் மூலமாகவும் தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார். தேச பக்தன், இந்து சாதனம், ஈழகேசரி போன்றன இவர் எழுதிய ஏனைய பத்திரிகைகளாகும்.

பெண்களுக்கு அரசியல் உரிமைகள் தேவை என்பதில் மங்களம்பாள் அசையா உறுதியுடையவராய் இருந்தார். இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் மாத்திரமல்லாது இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகள் சிலவற்றிற்கும் தமது பணிகளை விரிவுபடுத்தினார். இந்தியாவில் தங்கியிருந்த காலத்தில் அங்கும் அரசியல் காரியங்களில் ஈடுபட்டார். காந்தியக் கொள்கைகளால் கவர்ப்பட்ட மங்களம்பாள் இந்திய தேசியக் காங்கிரசுக் கட்சியில் சேர்ந்து செயற்பட்டார். 1927 இல் நடைபெற்ற மாநகர சபைத் தேர்தலில் எழும்பூர் தொகுதியில் காங்கிரசுக் கட்சியின் சார்பில் போட்டியிட்டார்.¹² இத்தகைய பன்முக ஆளுமை கொண்ட மங்களம்பாள் பற்றிய விவரங்கள் இன்னும் முழுமையாக அறியப்படவில்லை. அவரது எழுத்துக்கள் யாவும் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டால் அவரது கருத்துக்களின் பரப்பைத் தெளிவாக அறிய முடியும். இவ்வாறு நவீன இந்து சமய சீர்திருத்த இயக்க மறுமலர்ச்சியில் பல்வேறு செயற்பாடுகளில் மங்களம்பாள் ஈடுபாடு கொண்டவராக விளங்கியதிலிருந்து நவீன சீர்திருத்தவாதிகளது தொடர்ச்சியான செயற்பாடாக இவை அமைந்தன எனக் கூறினால் மிகையில்லை. தொகுத்து நோக்கும்போது இந்தியாவிலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட நவீன இந்து சமய சீர்திருத்த இயக்கங்களின் அளப்பரிய செயற்பாடுகளின் பயனாக இந்தியாவில் வடநாட்டிலும் தென்னாட்டிலும் மட்டுமன்றி இந்தியாவிற்கு அண்மையிலுள்ள இலங்கையிலும் வாழ்ந்த பெண்கள் மத்தியிலும் பாரிய சமூக மாற்றமும் முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டதை நாம் அறிய முடிகிறது. இதற்குப் பிரதான காரணம் கல்வியாகும். இக் கல்வியின் மூலம் மங்களம்பாள் என்ற தனி பெண் ஆளுமை இந்து சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு முன்னோடியாக அமைந்தது.

இரத்தினா மா நவரத்தினம்

இரத்தினா அம்மையார் அவர்கள், யாழ்ப்பாணத்தில் செல்லையா தம்பதியரின் மகளாக 1980 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இளமைக் கல்வியை பிறெசிடன்சிக் கல்லூரியிற் பெற்று இளம் கலைமாணி சிறப்புப்பட்டம் பெற்றவர். 1933 ஆம் ஆண்டு முதல் 10 வருடங்களாக இராமநாதன் கல்லூரி அதிபராகவும் அமர்ந்து பெண்களது கல்வி, ஆன்மீக நலம் இவற்றினை உருவாக்கப் பெரிதும் பாடுபட்டவர்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்து முது கலைமாணி பட்டத்திற்காகச் சமர்ப்பித்த ஆய்வேடு A New Apporach To Thiruvasham எனும் தலைப்பில் அப்பல்கலைக்கழகத்தால் 1951 இலும் 1971 இலுமாக இருமுறை பதிப்பித்து வெளியிடப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்த இலக்கியப் படைப்பாகும்.¹³ சிறுவயதிலிருந்தே சமய வாழ்விலும் ஆன்மீக சிந்தனையிலும் ஈடுபாடு கொண்ட காரணத்தால் யோகர் சுவாமிகளின் அன்புக்குரிய பத்தையாகும் பேறு பெற்றார். சுவாமிகளது அன்பான செல்வாக்கிற்கும், ஆசீர்வாதத்திற்கும் உட்பட்டிருந்தமையால் சைவசித்தாந்த இலக்கியங்களைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலும் உண்டானது. அவரது சமய ஆன்மீகப் பணிகளுக்கு பெரிதும் உந்துசக்தியாக விளங்கியவர் அவரது கணவர் திரு. நவரத்தினமும், யோகர்சுவாமிகளுமே ஆவர். சுவாமிகள் அம்மையாரை மா என்றே அழைப்பார்.¹⁴ மா என்றால் தலைவி, இலட்சுமி, தாய், பெருந்தேவி, நிழல், அழகு, கற்பகத்தாய் எனப் பொருள் விளக்கிய சுவாமிகள் அதன் பொருள் அறிந்து நடக்கவேணும் எனவும் பணித்தார். அதனால் அவர் இரத்தின மா நவரத்தினம் எனப் போற்றப்பட்டார்.

அம்மையாரது எழுத்துக்கள் மூன்று பெரும் கருப்பொருள் அமைப்பைக் கொண்டவை ஒன்று யோக சுவாமிகளின் விளக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சைவசித்தாந்தமாகவும், சைவ சமயத்தின் அறுவகைச் சமயநெறிகளில் குறிப்பாக முருகன், விநாயகர், சக்தி எனும் கடவுளர் மீது கொண்ட பக்தியினால் எழுதப்பட்ட தனித் தெய்வ ஆன்மீக சிந்தனைகள் என்பன இரண்டாம் பகுதிப் பொருளாகவும் மூன்றாவது கருப்பொருளானது திருவாசகம், பெரியபுரணம் இவற்றிலே காணப்படும் நூட்பமான சைவசித்தாந்தம் பற்றிய சிந்தனைக்கருத்துக்களாகும். 1972 இல் அம்மையாரல் எழுதப்பட்ட Saint Yogar Suwamy and the testament truth என்ற நூல் அமெரிக்க ஹவாய் மாநிலத்திலுள்; வெயிலுவா தியானப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைமாணிப் பட்டப்படிப்புக்குரிய நூலாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஹவாய் சைவ சித்தாந்த ஆதின குரு சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் நூலைப் பெரிதும் பாராட்டியுள்ளார். Station (1979) என்ற நூலும் சிவயோகாமிர்தம் என்ற நூலும் மேற்குல மக்களுக்கு சைவசித்தாந்த சிறப்பினை எடுத்துரைக்கும் வெற்றி வாய்ந்தனவாகும். சிவயோகாமிர்த நூலின் பதிப்புரையில் "ஆறுதல், நிம்மதி, மற்றும் தன்னை அறிந்தோரால் மட்டுமே கறப்பிக்கக் கூடிய அறிவுச் செல்வத்தை மிகவும் அவசியமாகத் தேவைப்பட்டு இந்த உலகிற்கு பொழுதைப் பாராது, சுயநலம் இல்லாது, இந்த ஞானப்பரிசை இரத்தின மா நவரத்தினம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவருக்கு உலகம் நன்றி கூறுகிறது"¹⁵ எனக் குருதேவர் சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் விதந்து எழுதியிருப்பது. ஈழத்துச் சைவப்பண்பாட்டில் நாட்டம் கொண்ட பெண்கள் அனைவரையும் பெருமிதம் கொள்ளச்செய்வதாகும்.

அம்மையாரின் kartikeya - the Divine child, The testament of wisdom, Aum ganesha - the peace of god, The call of maha sakthi - matha Devine என்னும் நூல்கள் இந்திய அறிஞராலும் புகழ்ந்து பேசப்பட்டவையாகும். இவை பற்றித் திருக்குறள் அறிஞர் பி.நடராஜன் கூறும்போது திருமதி இரத்தினா நவரத்தினம் அவர்களின் ஆன்மீக விருத்தியானதொரு ஆன்மா, அவரது பேனாமுனையிலிருந்து வரும் எதுவும் விடாமுயற்சி மிக்க வித்துவத்துடன் கூடிய பக்தியும். தியானத்திலும் அழந்த தெய்வ

பக்தியிலும் தோய்ந்துள்ளது. அவரது நடை எளிமையானது. விளக்கம் மிக மேன்மை தருவது, ஆன்மாவை மனதை நகர்த்துகிறது என்று குறிப்பிட்டதை விட அம்மையாரின் ஆன்மீகப் பணி, தொண்டு நலம் பற்றி நாம் அதிகம் சொல்விடமுடியாது. அம்மையாரின் நூலாக்கங்களில் நான்கு பாரதீய வித்தியா பவன - பம்பாய் எனும் நிறுவனத்தாற் பிரசுரிக்கப்படும் வெற்றி வாய்ந்தனவாகவும் விளங்கின. கல்வி, கலாசார அமைப்புகளில் ஊக்கமுடன் பங்குபற்றி கொழும்பு சைவ மங்கையர் கழக சபையின் தலைவராகவும் பணியாற்றினார்.¹⁶

யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபையின் இந்து சாதனப் பத்திரிகை அம்மையாரின் மேதகு மாண்பினை எழுதும்போது சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை விளக்குவதில் தன்னிகரற்ற ஞானச்சுடராக விளங்கி, தனது ஆங்கில எழுத்தாற்றலைப் பயன்படுத்தி, சைவசித்தாந்தத்தையும், சைவத் தமிழ் இலக்கியங்களில் புதைந்து கிடக்கும் ஆழமான கருத்துக்களையும் உலகெங்கும் பரப்பியவரும், பங்காற்றியவரும் தலை சிறந்த தமிழ், ஆங்கிலப் பேச்சாளராக வித்தியாதரிசியாகவும் விளங்கிய ஈழத்து சைவமங்கையர் குலதிலகம் திருமதி. இரத்தினா மா நவரத்தினம் அம்மையார் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்தே யாழ்ப்பாணப் பெண்கள் இந்தியாவிற்கு வெளியே ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் பிரபல்யம் அடையும் அளவிற்குத் தகுதியும் திறமையும் பெற்றிருந்தார். யாழ்ப்பாண இந்துப்பெண்கள் பரந்துப்பட்டு தமது பணிகளை ஆற்ற முடியும் என்பதற்கு அடித்தளமாக இருந்தவை கல்வி எனலாம்.

பத்மாசனி இராஜேந்திரம்

பண்பாடு என்பது பயிற்சி, பட்டறிவு, பழக்கம், மரபு இவற்றின் தொகுப்பாகும்.¹⁷ பண்பாடு ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் கூட்டம் தனது சமூக வரலாற்று வளர்ச்சியின் அடியாகத் தோற்றுவித்துக் கொண்ட சமய நடைமுறைகள், ஆன்மீக சிந்தனைகள் உலகியல் பெறுமானங்கள் என்பவற்றின் தொகுதியாகவும் அறிஞர் விளக்குவர். தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி உற்பத்தி, உறவுகள், கல்வி, விஞ்ஞானம், இலக்கியம், நுண்கலைகள், நம்பிக்கைகள், யாவுமே பண்பாட்டு விருத்தியில் முக்கியமான பங்கு வகிக்கின்றன. காலம் செல்லச் செல்ல அறிவுவிருத்தியின் வளர்ச்சி வேகம் ஐரோப்பியர் வருகை, ஆங்கிலக்கல்வி வளர்ச்சி என்பவற்றாலும் ஈழத்து பெண்களிடம் கற்றலில் உள்ள ஆர்வமும் மேலோங்கியது. தொடர்ந்து லீலாவதி அம்மையார் வருகையுடன் சைவப்பெண்களுக்கென தனிக்கல்லூரிகள், பயிற்சிக் கலாசாலைகள் என்பனவற்றின் தோற்றம், கல்வி அறிவு பெற்றபெண்கள் தொகை என்பன அதிகரித்தன. கல்வியுடன் முன்னாளில் சமயப்பண்பாடும் ஆன்மீக விழுமியமும் இணைத்துக் கொடுக்கப்பட்டதால் கல்வியின் முடிவு ஒழுக்கமே எனும் கோட்பாட்டினைப் பேணுபவர்களாகவே பெரும்பாலான சைவப்பெண்கள் விளங்கினர். சமையலறையுடன் நின்றுவிடாது கல்வி பெற்ற பெண்கள் சமய மேம்பாடுகளையும் பேணிக்காப்பதில் பெரும்பங்கு வகித்துள்ளனர். இவர்களில் பத்மாசனி இராஜேந்திரம் குறிப்பிடத்தக்க பெண்மணியாவார். இவர் வடமராட்சிப் பிரதேசத்தில் புலோலி எனும் கிராமத்திலே கல்வியறிவும், சைவப்பண்பாடும் மிக்க

குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்து தமிழகம் வரை தனது புகழை ஏற்படுத்திய கல்வியாளராகவும், பக்தி நெறிக்காப்பாளராகவும் விளங்கினார்.

பத்மாசனி அம்மையாரின் தாயின் உடன்பிறப்புக்கள் புகழ் பூத்த கல்வியாளர்களாக விளங்கினர். அம்மையாரின் சிறிய தாயார் நாகமுத்து வேலாயுதம்பிள்ளை என்பாரைத் திருமணம் செய்து கொண்டவர். அன்னார் சிறந்த கொடை வள்ளலாகவும் திகழ்ந்தவர். இவரே நெல்லியடி வேலாயுதம் மகாவித்தியாலயத்தின் ஸ்தாபகரும் ஆவார். பத்மாசனி அம்மையாரின் இன்னொரு சிறிய தாயார் பார்வதி என்பவர் திருமணமாகாதவர். இவர் தனது சகோதரி தங்கம்மாவின் குழந்தைகளான பத்மாசனி போன்றவர்களுக்கும் தாயாக விளங்கினார். பத்மாசனி அவர்கள் சிறிய தாயாரின் அரவணைப்பிலே வளர்ந்து அவரிடம் பெற்றுக் கொண்ட கல்வியறிவும் அதிகமாகும். அவர்களது குடும்பம் புலோலியூர் பசுபதீஸ்வரரிடம் மாறாத பேரன்பு கொண்ட குடும்பமாகும். பத்மாசனியின் தாயாரான தங்கம்மா என்பவரின் மருமகள் ம.க.வேற்பிள்ளை எனும் புகழ்பெற்ற உரையாசிரியரைத் திருமணம் செய்து கொண்டவர். மேலும் பத்மாசனி அம்மையாரின் மைத்துனரே சைவப்பெரியார். சு. சிவபாதசந்தரனார் ஆவார். இத்தகைய குடும்பப் பாரம்பரியமும் கல்வியறிவும், பண்பாடும் சார்ந்த உறவுகளிடையே வளர்ந்த செல்வி பத்மாசனி குலவித்தை கல்லாமல் வரும் என்பதற்கு ஏற்பக் கல்வியில் சிறந்த புலமையாளராக விளங்கினார்.

செல்வி பத்மாசனியும் அவரது நண்பி பாலாம்பிகையும் சிறிய தாயார் பார்வதியின் அரவணைப்பில் வளர்ந்து தமிழ், வடமொழி இரண்டிலும் புலமைபெற்று, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதர் ஆனார்கள். சிறு வயதிலேயே கவித்துவம்மிக்க பத்மாசனி அவர்கள் தமது 22ஆவது வயதிலே புலோலியூர் பசுபதீஸ்வரர் தமக்குப் பொழிந்த திருவருளைப் போற்றி பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி என்ற நூலைப்பாடிய திறமையுள்ளவர். மதுரை தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதையான பத்மாசனி அம்மா இயற்றிய புலோலியூர் பசுபதீஸ்வரர் பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி என்ற நூலின் முற்பதிப்பு 1925 ஆம் ஆண்டு வெளி வந்தது. இவ்வந்தாதி நூலிலே நூலாசிரியர் பற்றிய சில வரலாற்றுக் குறிப்புக்களையும், பசுபதீஸ்வரர் கோயிலின் வரலாற்றுச் செய்திகளையும், தகவல்களையும் ஓரளவு கண்டு கொள்ளலாம். இறைவனின் அருட்சிறப்புக்களைப் பாடும் போது அன்னாரது நூலறிவு பாடல்களில் நன்கு வெளிப்படுகின்றது. நாயன்மார் வரலாறுகளும், புராணக்கதைகளும் ஆங்காங்கு பிரதிபலிக்கும் போது, ஆசிரியர் இவற்றிலே நன்கு பயிற்சியுடையவர் எனத் தெரிகின்றது. இதற்குச் சான்றாக,

முதலைக் குறுமிடர் தீர்த்த.....¹⁸

கூற்றுதைத்து மார்க்கண்டர்க்கு அருளும்.....¹⁹

உடையாய் புலித்தோல் உடையானே.....²⁰

ஒரு தனியன்பன் செருப்பினால் உதைக்க.....²¹

எனவரும் பாடலடிகள் இறைவழிபாட்டினால் துயரம் தீர்த்துக் கொண்ட அடியவர்களை நினைவூட்டுவதோடு பக்தியினால் நலம் பெறுதல் என்ற பண்பினையும் விளக்குவதாக அமைந்துள்ளன.

இந்நூலின் தனிச்சிறப்பையும், கனதி பற்றியும் மனோன்மணி சண்முகதாஸ் பின்வருமாறு சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். "இறைவனின் தன்மைகளையும் வழிபாட்டின் பெறுபேறுகளையும் பதிக அமைப்பிலே முதலிற்பாடிய காரைக்கால் அம்மையார் வழிச்சென்று உலகத்தார் பயன்பெறத் தானும் தொண்டாற்ற எண்ணியுள்ளார்"²² என்ற வரிகளை கண்ணுற்றபோது, யாழ்ப்பாணத்திலும் புலவர் பண்டிதர் வரிசையில், பெண்களும் புலமையாளர்களாக வாழ்ந்துவந்ததுடன் ஏனைய சைவப் பெண்களுக்கு வழிகாட்டிச் செல்லும் பெரும் பணியினையும் மேற்கொண்டிருந்தமை புலனாகின்றது. ஈழத்திலே பெண்பாற் புலவராக அவரை இன்னும் கணிக்கும் நிலை உருவாகவில்லை. இறை வழிபாட்டைப் பேணி உணர்த்திய அவரது பணியை எல்லோரும் அறியச்செய்ய வேண்டும்.²³ என்ற தனது ஆதங்கத்தையும் திருமதி மனோன்மணி அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளமையானது பெண்கல்வி மேம்பாடு அடைந்த காலத்திலும் அறிஞர்கள் இத்தகையோரை அடையாளம் காணாது இருப்பது கல்விச் சமூகத்தின் அறிவுக் குறைபாட்டினை சுட்டிக்காட்டுவதாகவும் கொள்ளலாம். இத்தகைய குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்யுமுகமாக பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெண்களின் கல்விப்பணி, ஆன்மீகப்பணி, சமயப்பணி, கலாசாரப்பணி முதலியவற்றை இவ் ஆய்வில் ஆராயப்படுகிறது.

மரபுவழிக் கல்வியில் புலமைபெற்ற பெண் பரம்பரையையும் முதன் முறையாக வடமராட்சிப் பகுதியில் காணமுடிகின்றது. பாரம்பரியக் கல்வி வழிவந்து முதன்முறையாக மதுரை தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதர் பரீட்சையில் இரு பெண்கள் சித்தியடையக் காரணமான பார்வதி அம்மையார் பற்றிய குறிப்பானது "சிவலிங்கராஜா குறிப்பிடும் இரு பண்டிதர்களும் பத்மாசனியும் பாலாம்பிகையும் ஆவார்கள்" என்பதனை அ.சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் ஆவணப்படுத்தியுள்ளதிலிருந்து அறியமுடியும். சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் சைவப்பெரியார் சிவபாதசுந்தரனார் நினைவு மலரில் கூறும்போது "பார்வதி அம்மையாரைப் பாறாச்சி என வழங்குவது வழக்கம். வான்மீகத்தை சமஸ்கிருத்தில் வாசித்து விளக்கம் செய்யும் திறனும் அந்த அம்மையாரிடம் இருந்தது. குறித்த குடும்பத்தில் இரு பெண் பிள்ளைகளை மிக இளம் பருவத்தில் மதுரை பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தி எய்த வைத்தவர் பார்வதி அம்மையார். தொல்காப்பிய இலக்கணம், இலக்கியங்களை கதை சொல்லுவது போலக் கற்பித்துவிடுவார் என்று கேள்வி.²⁴ எனவரும் பகுதியில் இரு பண்டிதைகளின் பெயர் குறிப்பிடாவிட்டாலும் அவர்கள் பத்மாசனியும் பாலாம்பிக்கையும் என்பது அ.சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களது குறிப்பில் இருந்து முன்னரே அறியப்பட்டது என்பது புலப்படும். இவ்வாறாக பத்மாசனி அம்மையாரின் பக்திநெறி மேம்பாடு, ஆலய வழிபாட்டு மரபுகளைத் தொடர்ந்தும் அக்கால சமூகம் பேணி நடக்குமாறு தூண்டுவதாக அவரது பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி வழி காட்டியுள்ளது. வழிபாடு திருக்கோயிற் சிறப்பு, இறை நம்பிக்கை என்பன தளர்ந்துவிடுமோ என அஞ்சும் காலத்தில்

அவற்றைப்பற்றி வாழ்ந்து காட்டி தொடர்ந்து பேணுவதற்குரிய பயிற்சிகள் இன்றைய சிறுவர்களுக்கும் பள்ளி மாணவர்களுக்கும் அவற்றை வழங்குவது இன்றியமையாத தேவையாகும். வழிபாட்டுமரபிற் சைவவாழ்வியலை ஒழுங்குபடுத்தி, இளைய தலைமுறையினர் வாழ்வழிவகுத்த பெண்களில் பத்மாசனி இராஜேந்திரம் அவர்களின் பணி குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

தம்பு வேதநாயகி

சைவத்துறை, தமிழ்த்துறை ஆகிய இரு துறைகளும் நன்கு வளர்ச்சியுற்ற பிரதேசம் வேலணைத்தீவு. கல்விவளம், செல்வவளம் பொருந்திய வேலணையின் தம்பு உபாத்தியாயரின் புத்திரியான செல்வி வேதநாயகி அவர்கள் 1912ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். வித்துவான் சுப்பையாபிள்ளை வேலணைக்கு வந்து வசித்துப் பாடம் சொல்லி வைக்க 14 வயதில் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பரீட்சைக்குத் தேற்றிச் சிறப்புடன் சித்தியடைந்தார். தீவகத்தில் பெண்பாலாரில் முதலாவது மதுரைப்பண்டிதை என்ற சிறப்பும் இவருக்கும் உண்டு. இவருடைய பரந்த வாசிப்பு அவருடைய எழுத்திலும் சிந்தனையிலும் விஸ்தாரமான பரிமாணத்தை அளித்தது. 1941க்குப் பின்னர் சிந்தனையிலும் விஸ்தாரமான பரிமாணத்தை அளித்தது. அக் காலத்தில் படித்த பெண்கள் மிகக் குறைவு அதனால் இந்து சாதனம், ஈழகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு கட்டுரைகள் எழுதினார். ஆரம்பத்தில் மரபுவழி வர்ணனைகள், பெண்களைப் பற்றிய வர்ணனைகளை எழுதியதாக அறிகின்றோம். காரைநகர் மணிவாசக மன்றம் பல தசாப்தங்களாக மார்கழி தோறும் பெருவிழா எடுத்தது. காரைநகர் ஈழத்துச் சிதம்பர புராணம் பாடிய சோமசுந்தரப்புவர் மகன் இளமுருகனார் நூல் வெளிந்த காலம். இலங்கை எங்கும் புகழ் பெற்ற திருவாசகப் பெருவிழாவுடன் ஆண்டு மலர்களும் வெளிவந்தன. அந்த மலர்களில் பெரும்பாலும் வேதநாயகியின் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றன.²⁵ அம்மலர்களின் ஆசிரியர் வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் ஆவார்.

வேதநாயகி அவர்கள் உரையரங்குகளிற் பங்கு பற்றுவது குறைவாக இருந்தபொழுதிலும் எழுத்துலகில் மிகவும் பிரகாசித்தார். "ஈழம் தந்த சேகரி" என்ற சிறப்புக்கு உரியவர். பெண்களுக்குச் சமுதாயத்தில் சமவாய்ப்பு இல்லை என்ற மனச்சலிப்பும் பண்டிதை அவர்களுக்கு இருந்தது. 1938 இல் வெளிவந்த ஈழகேசரி ஆண்டு மலரில் "பெண் மக்கள் விலங்கு" என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய கட்டுரை இடம்பெற்றது. அம்மையார் அவர்கள் அக்கட்டுரை மூலம் தமது கருத்தை நன்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

நம் ஆண்மக்கள் கல்வியையும் அரசியலையும் ஏன் சமயத்தையும் தான் தம்மிடமே வைத்துக்கொண்டு நம்மைத் தாழ்த்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அதன் மேலும் பெண்களால் இவையெல்லாம் ஆகாது என்று கூறுகின்றார்கள். பிறநாட்டுப் பெண்களுக்கு ஒவ்வொரு துறையிலும் நாம் தலைகுனிந்து நிற்கின்றோம் அவர்கள் தம் ஆண்மக்களுக்கு எவ்வழியிலும் பின்னிற்றதில்லை. நம் முன்னோராய் பெண்கள் அறிவிலும், தவத்திலும், அரசியலிலும்,

சுதந்திரத்திலும் உயர்வுடைய ஆண்களுக்குச் சிறிதும் தாழாத இடத்திலே இருந்தனர். நம்முடைய நிலை எது?

சீதன வழக்கத்தாலே பெற்றோர் தம் குழந்தைகளைப் பாவைகளாக வைத்திருந்து நகைகளைப் பூட்டிப் பொருளை அவர்கள் தலையிலே சுமத்திக் கணவன் வீட்டுக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். படித்த ஆண்களே ஆடம்பரமாய் வாழ்வோ கடன்களைத் தீர்க்கவோ வேண்டிய பொருளோடு தமது எளிய தேவைகளை நிறைவேற்ற ஒரு மீளா அடிமையுங் கிடைக்கின்றதே என்பதால் மேலான தகுதியுள்ள பெண்களைப் புறக்கணிக்கின்றார்கள். அதனால் சீதனமுள்ள பெண்களது வாழ்வுங் கெடுகிறது.

சமுதாயத்திலே பெண்களது நிலை எவ்வாறு இருக்கின்றது என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாக எடுத்துக்காட்டுகிறார். இன்று பெண்ணியம் பேசுகிறவர்கள் பழமையின் வேர்களை அறியாது, மேனாட்டு நாகரிகத்தில் மூழ்கி, ஆணுடன் ஒத்துச் செல்லும் உபாயமறியாது மேடையில் முழுங்குவதும், பிற நாட்டுப் பணத்தைக் கொண்டு, சஞ்சிகை நடத்துவதுமே பிழைப்பாக இருக்கிறார்கள். குடும்பத்தைப்பிரித்து விவாகரத்துச் செய்ய சட்ட உதவி வழங்குவர். பிரிந்த குடும்பத்தில் தவிக்கும் பெண்ணுக்கோ பிள்ளைகளுக்கோ ஏதும் செய்யார். இவர்கள் பிறப்பதற்கு முன் ஒரு பழையனவற்றைப் பேணும் குடும்பத்தில் பிறந்தும், இவ்வளவு காத்திரமான கருத்துக்களை முன் வைத்த அம்மையாரை பாராட்டவேண்டும். அவர் ஆண் அடிமைத் தனத்தின் கொடுமையை உணர்ந்தே இப்படி எழுதினார். இவ்வாறு இவர் கல்விப்பணியை கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் போன்றவை ஊடாக மக்கள் சமுதாயத்திற்கு எடுத்துச் சென்றார்.²⁶

தீவகத்தைச் சேர்ந்த வறிய பிள்ளைகள் உயர்கல்வியைப் பெறும் பொருட்டு யாழ்நகரை அணுக வேண்டிய ஒரு நிலையும் ஏற்பட்டது. திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலை கைகொடுத்து உதவியது. திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை வளாகம், சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் இருதய ஸ்தானம் சைவாசிரிய கலாசாலை எனலாம். இங்கு பயிற்சி பெற்ற சைவ ஆசிரியர்கள் இலங்கை முழுவதிலும் பரவலாக நியமனம் பெற்றுச் சைவத்தையும் தமிழையும் நன்கு வளர்த்துப் பிரகாசித்தார்கள். அவர்களில் ஒருவராக பண்டிதை வேதநாயகியும் தனது பணியை சிறப்பாக ஆற்றி வந்தார். சமய இலக்கியத்துறையில் ஆழ்ந்த புலமையுடையவரான வேலணையூர் பண்டிதை தம்பு வேதநாயகி அவர்கள் யாழ் மண்ணின் கல்வி வளர்ச்சிக்குச் சேவையாற்றியவர். அவரது கல்விப்பணியை உலகு ஒரு போதும் மறவாது.

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

யாழ்ப்பாண சைவத்தமிழ்ப் பண்பாடு தொன்மையானதும் தனித்துவமானதுமாகும். இப்பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்தோர் அநேகர். ஆங்கிலயே ஆட்சியின் விளைவாக ஏற்பட்ட கல்வி வளர்ச்சி, சமூக மாற்றம், சிந்தனை மாற்றம் என்பன இருபதாம் நூற்றாண்டில் புதிய அத்தியாயங்களை திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறான மாற்றங்கள், பெண்கள் பற்றி இருந்த கருதியலில் பாரிய செல்வாக்கு செலுத்தத் தொடங்கின. பெண்கல்வி, பெண் வேலைக்கு செல்லுதல் போன்றவற்றைச் சாத்தியமாக்கின. இக்கால கட்டத்தில் பிறந்து கல்வி கற்று ஆசிரியராகிப் பல பணிகள் புரிந்தவரே தெய்வத் திருமகள் - கலாநிதி சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி ஆவார். இவர் தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் தேவஸ்தானத்தை மையப் புள்ளியாகத் தகவமைத்துக் கொண்டு, பல தளங்களில் பல்வேறுப் பட்ட பணிகளைப்புரிந்த, இலங்கையின் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, சைவத்தமிழ்ப் பெண்மணியாகத் திகழ்கின்றார்.²⁷ அம்மையார் பேச்சாற்றல், சிறந்த முகாமைத்துவத்திறன், கலை இலக்கிய ஆளுமை, அஞ்சாமையும் அர்ப்பணிப்பும் நிறைந்த சேவை மனப்பாங்கு என்பவற்றை கொண்டவராவார்.

இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் தெல்லிப்பழையில் 1925 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் ஏழாம் நாள் பிறந்தார். இவர் மல்லாகத்தில் அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலை, விசாலாட்சி வித்தியாசாலை, அளவெட்டி சதானந்த வித்தியாசாலை என்பவற்றில் தொடக்கக் கல்வியைக் கற்றார். பின்னர் சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரிலே இடை நிலைக்கல்வியைப் பயின்று 1941 முதல் 1944 வரை இராமநாதன் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றார். ஆரிய திராவிட பாசாபிவிருத்திச் சங்கம் நடத்திய "பண்டிதர்" தேர்விலும் சைவ சித்தாந்த சமாஜம் நடத்திய "சைவப்புலவர்" தேர்விலும் வெற்றி பெற்றார்.²⁸ பண்டிதையாகவும் சைவப்புலவராகவும் விளங்கிய சிவத்தமிழ்ச் செல்வி 1946 முதல் மட்டக்களப்பு சென்ற சிசிலியா ஆங்கிலப் பாடசாலையிலும் 1949 முதல் கொழும்பு பாத்திமா பெண்கள் பாடசாலையிலும் பின்பு அளவெட்டி சதானந்த வித்தியாலயத்திலும் 1964 முதல் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியிலும் ஆசிரியப் பணி செய்துள்ளார். சாதி மத பேதமின்றி சேவை மனப்பான்மையுடனும் கடமையுணர்வுடனும் கற்பிக்கும் கல்வி என்றும் பலன் தரக்கூடியது²⁹ என்பதனை ஆதாரப்படுத்தி வாழ்ந்தவர் அம்மையார் என்பதில் மிகையில்லை. இக்காலகட்டங்களில் ஏற்பட்ட அனுபவம்தான் அம்மையாரைப் பொது வாழ்விற்கு உந்தித்தள்ளிற்று. கிறிஸ்தவ அருட்சகோதரிகளின் தியாகம், நேரம் தவறா இயல்பு, அருட்பணி என்பனவும் இஸ்ஸாமியப் பெண்களின் கலாசார உணர்வு என்பன அம்மையாரைக் கவர்ந்தன. அதே வேளை சமூகத்தின் பெண்களின் நிலை பற்றிய தெளிவும் ஏற்பட்டது. இனம், மொழி, சமயம், ஜாதி என்பவற்றிக்கு அப்பால் பெண்கள் கல்வி, அரசியல், பொருளாதாரம், கலை என யாவற்றிலும் வரவேண்டும். அதே வேளை தத்தம் இனம், மொழி, சமயப்பாரம்பரியங்களை, பண்பாடுகளைப் பேண வேண்டும் என்றுங் கருதினார்.

இலங்கையில் சைவத்தமிழ்ப்பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் சைவப் பெண்கள் பலரும் அவ்வவ்போது ஈடுபாடு காட்டி வந்துள்ளபோதும், சைவசமய சமூகப்பணிகளால் சைவப்பண்பாட்டை யாழ்ப்பாணத்தில் நிலை நிறுத்த அரும்பாடு பட்ட முதன்மையான கணிப்பினைப் பெறும் சைவத்தமிழ்ப் பெண்ணாக, அன்னை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்ட சிறப்புக்குரியவராகத் திகழ்கின்றார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சைவப்பிரசங்கத்தின் தந்தையாக ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் விளங்குவது போன்று,

இருபதாம் நூற்றாண்டில் சைவச் சொற்பொழிவின் தாயாக அன்னை கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி விளங்குகின்றார்.

தமிழ்நாட்டுச் சொற்பொழிவுக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்த சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அவர்கள் ஈழத்தவர்கள் பெருமை பெறக்கூடிய வகையில் அங்கே தமது ஞானத்திறனை வெளிப்படுத்தினார். 1965ல் சிதம்பரத்தில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த சமாஜ வைரவிழாவில் மாணிக்கவாசகரின் ஞான உள்ளம் பற்றி ஆற்றிய உரை எல்லோரையும் கவர்ந்தது. 1966இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் "இளங்கோ போற்றிய பெருமை" பற்றிய இலக்கிய சொற்பொழிவைக் கேட்டின்புற்றவர்கள் பெரிதும் பாராட்டினார். 1973இல் திருவிடைமருதூரில் நடந்த திருமுறைக் கருத்தரங்கில், திருவாடுதுறை ஆதீனத்தின் அழைப்பின் பேரில் சென்ற இவர், மகளிர் மாநாட்டிற்குத் தலைமையேற்று நடத்தினார். இவ்வாறான மாநாடு ஒன்றில் தலைமை ஏற்ற முதலாவது ஈழத்துத் தமிழ்ப்பெண் என்ற பெருமை ஈட்டித்தந்தார். திருச்சி சாரதா மகளிர் மன்றத்திலும் இவரின் உரை இடம்பெற்றது. 1976 ல், கும்பகோணம் குடத்தைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் ஏற்பாடு செய்திருந்த திருமுறை விழாவின் இரண்டாம் நாள் விழாவுக்கு தலைமை ஏற்று நடத்தினார். 1977ல், திருவிடை மருதூரில் நடைபெற்ற திருவாசக விழாவின் இவர் ஆற்றிய உரை பலரின் நெஞ்சை உருக்கியது. இவ்விழாவில் கலந்து கொண்ட எம்.ஜி.ஆர் அவர்களும் இவரின் உரைகேட்டு மகிழ்ந்தார். திருக்கோவிலூர் ஞானானந்தசுவாமிகள் ஜெயந்திப் பெருவிழாவிலும் சொற்பொழிவாற்றினார். 1978ல் சிவகங்கையில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த மகாநாட்டின் மாதர் மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கியுரை நிகழ்த்தினார். 1979ல், புதுக்கோட்டை அரசின் ஆதரவில், சாயி மாதா சிவபிருந்தாதேவி ஏற்பாடு செய்திருந்த உலகளாவிய இந்து மாநாட்டில் இவர் ஆற்றிய உரை இவரின் புகழை மேலும் உயர்த்தியது. 1979ல், புதுக்கோட்டை அரசின் ஆதரவில், சாயி மாதா சிவபிருந்தாதேவி ஏற்பாடு செய்திருந்த உலகளாவிய இந்து மாநாட்டில் இவர் ஆற்றிய உரை இவரின் புகழை மேலும் உயர்த்தியது. 1980ல், வட ஆற்காடு ஆரணியில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த சமாஜத்தின் மங்கையர் மாநாட்டில் தலைமையேற்று உரை நிகழ்த்த இவரையே அழைத்தனர். இவை தவிர, தமிழ்நாட்டில் சேலம், கோயம்புத்தூர், பொள்ளாச்சி, திருச்சி முதலிய இடங்களில் ஆற்றிய உரைகள் கல்விமாண்களிடம் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. தமிழ்நாடு மட்டுமின்றி தென்கிழக்காசிய நாடுகள், புலம்பெயர் மக்கள் வாழுகின்ற நாடுகளில் அம்மையார் சென்று சொற்பொழிவை நிகழ்த்திப் பாரட்டுப் பெற்றார்.

நாவலர் பெருமானுக்குப் பின் உயிர்த்துடிப்புள்ள சகாப்தத்தை உருவாக்கியவர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி. அவரது சொற்பொழிவுப் பணி அறிவுத்திறனையும் புலமையினையும் வெளிப்படுத்தியது. சைவ இலக்கியம், சைவ சித்தாந்தம், சமய ஒழுக்கம் முதலாகப் பல விடயங்களை பற்றி இவர் யாழ்ப்பாணத்திலும், இலங்கையின் பல இடங்களிலும் மற்றும் இந்தியா, மலேசியா, சீங்கப்பூர், லண்டன் போன்ற பிரதேசங்களிலும் சொற்பொழிவாற்றினார். அவரது இப்பணிகளை பலரும் போற்றிக் கௌரவித்தனர். அவருக்கு வழங்கப்பட்ட சில பட்டங்களின் விபரம் பின்வருமாறு

பட்டம் வழங்கிய நிறுவனங்கள்

ஆண்டு

பெற்ற பட்டம்

1. மதுரை ஆதினம்	1966	செஞ்சொற்செம்மணி
2. காரைநகர் மணிவாசகர் சபை	1970	சிவத்தமிழ்ச் செல்வி
3. காஞ்சி மெய்கண்டார் ஆதீனம்	1971	சித்தாந்த ஞானகரம்
4. தமிழ்நாடு இரோஜஸ்வரி பீடாதிபதி	1972	சைவதரிசனி
5. சிலாங்கூர் இலங்கைச் சைவ சங்கம்	1972	திருவாசகக் கொண்டல்
6. வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் தேவஸ்தானம்	1973	திருமறைச் செல்வி
7. ஈழத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்	1974	சிவமயச் செல்வி
8. அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம்	1974	சிவஞான வித்தகர்
9. தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்	1974	துர்க்காதூரந்தர
10. மாதகல் நுணசை முருகமூர்த்தி தேவஸ்தானம்	1978	செஞ்சொற் கொண்டல்
11. இணுவில் பாராஜசேகரப் பிள்ளையார் தேவஸ்தானம்	1983	திருமொழி அரசி
12. இலங்கை அரசு	1991	கலாதூரி
13. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்	1998	கலாநிதி
14. ஹவாய் சைவ ஆதீனம்	2007	உலக ஆன்மீக மறுமலர்ச்சியாளர்

எனும் பட்டங்களையும் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். இவ்வாறு அவர் பெற்றுக்கொண்ட கௌரவப்பட்டங்களில் குறிப்பிடுவது இவரது அறிவுப் புலமையையும் இணையில்லாச் செயலாற்றலின் சிறப்பையும் அறிந்து கொள்ள உதவும்.

சைவத் தமிழ்த் தொண்டென்பது அவரது உயிருடன் கலந்த உணர்வாக விளங்கியது. சைவத்தொண்டிக்கான ஊக்கத்தை ஏற்படுத்துமாறு. சைவத்தொண்டிக்கான ஊக்கத்தை ஏற்படுத்துமாறு தமிழகத்திலிருந்து வந்த அழைப்புக்களை ஏற்று 1965 இல் ஆரம்பமாகிய தமிழக விஜயமும் சொற்பொழிவுகளும் 1982 வரை ஒன்றரை தசாப்தகாலமாக நடைபெற்றன. காந்தியடிகள் 1972 நவம்பரில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு விஜயம் செய்திருந்த போது சுன்னாகம் இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரிக்கு சென்றிருந்தார். அவ்வேளையில் கல்லூரி வெளியிட்டிருந்த இதழ்களைப் பார்த்துவிட்டு "ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஒவ்வொரு இந்தியப் பெண்ணும் விவாகம் செய்து கொள்வதற்காகவே பிறக்கிறாள் என எண்ணுவது சரியில்லை. வயது வந்த பெண் 22 முதல் 25 வரை நிரம்பிய பெண்கள் கலியாணம் செய்து கொள்வதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. இதை நானறிவேன். ஒரு பெண்ணினுடைய பெயரையாவது குறிப்பிட்டு சேவை செய்வதற்கென்றே அவள் தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணஞ் செய்திருக்கிறாள். என்ற குறிப்பை உங்கள் பள்ளிக்கூடப் பத்திரிகையில் நான் காண இயலவில்லை." என்று புன்முறுவலுடன் கூறினாராம் காந்தியடிகள். ஆனால் அவர் கூறி கால் நூற்றாண்டு முடிவதற்குள் அப்படி ஒரு பெண் சமய சமூக சேவைக்கெனத் தமது வாழ்க்கை முழுவதையுமே அர்ப்பணித்துவிட்டு சேவையிலே தங்கம்மா என்ற உருவில் மூழ்கினார் என்பதைக் காந்தியடிகள் அறிந்திருக்க முடியாது.³⁰ என பத்மா சோமகாந்தன் கூறிய கருத்து இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1962 ஆம் ஆண்டு தெல்லிப்பழை துர்க்கையம்மன் ஆலயத் திருப்பணிச் சபையில் பொருளாளராக இருந்து புதிய கட்டிடம், உள்வீதி என்பன உருவாக்கப்பட்டு 1965 இல் குடமுழுக்கு செய்யப்பட்டது. அங்கு திருமுறைமடம், பிரகாரக் கோயில்கள், கொடிமரம்,

சித்திரத்தேர், இராஜகோபுரம், திருக்குளம், கலியாண மண்டபம், அடியார்கள் விடுதி, அன்னதான மடம், அலுவலகம், அர்ச்சகர் இல்லம், கோசாலை, நந்தவனம், குருகுலம், தவில் நாதஸ்வர வகுப்பு, நூலகம், நடன வகுப்பு, வாலிபர் மன்றம், மகளிர் தொண்டர் சபை முதலியவை அமைக்கப் பெற்று தூர்க்காபுரமாயிற்று.³¹ இவ்வகையிலே ஆலயங்கள் சமுதாய மையம் என்பதை நடைமுறையில் காட்டியவர் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அம்மையார் அவர்களே. மேலும், திக்கற்ற பெண்களுக்கு மகளிர் தூர்க்காபுரம் இல்லம், கதியற்ற சிறுமிகளுக்கு இலவச உணவு, உடை, கல்வி வசதிகளுடன் அமைந்த சிறுமிகள் பராமரிப்பு இல்லம், முதிய மகளிர் பராமரிப்பு இல்லம், அகதிகள் பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கு நிதி உதவி, சுனாமி அனர்த்த நிதி உதவி, நல்லை ஆதீனம், இளங்கலைஞர் மன்றம் முதலிய அமைப்புக்களின் வளர்ச்சிக்கு நிதி உதவி, தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியில் சமயக் கல்வித் துறைக்கு புலமைப்பரிசல் திட்டம் மற்றும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிக மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காகப் புலமைப்பரிசில் நிதி என்பன போன்ற பல்வேறு செயற்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையாரின் தத்துவப்பணியாகிய சைவ சித்தாந்தத் தத்துவப் பணியினை இரண்டு தளங்களில் பகுத்து நோக்கலாம். "நடைமுறை வாழ்வியல் சார்ந்ததாய் சைவ சித்தாந்தத்தை வாழ்ந்து காட்டலும் வழிகாட்டலும், கோட்பாட்டியல் ரீதியான சைவ சித்தாந்த பரம்பலுக்கு உதவுதல், அம்மையாரின் சிறப்பு என்பதே "சமூகத்தோடு ஓட்ட ஓழுகல்" என்பதுதான். சமயம், தத்துவம் எதுவாயினும் கற்றவரும் மற்றவரும் விளங்க செவ்விய மொழியில் எடுத்துரைப்பதும் வாழ்ந்து காட்டுதலுமே அவரது தனித்துவமான பண்பாகும். அந்த வகையில் வாழ்வியல் தத்துவமான சைவசித்தாந்தத்தைத் தன் வாழ்வியலாக்கி அதன் பரவலாக்கத்திற்கும், புதிய பாய்ச்சலுக்கும் காரணமாகத் திகழ்ந்தார். நாவலர் விட்டுச் சென்ற பணிகளைத் தொடரும் பெண் மணியாக இவரை ஈழத்து சைவத் தமிழர்கள் போற்றினர். இதனை, "சைவசித்தாந்தத்தை மெய்யியலாய் பார்க்கும் பார்வையே இருந்து வருகிறது. ஆனால் அதனை வாழ்வியலாக வாழ்ந்து காட்டிய சைவப் பெண்மணியாகவும் சைவசித்தாந்தத்திற்கு பங்களிப்பு செய்த பெண் கல்வியாளராகவும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் சைவசித்தாந்தம் என்ற தனித்துறை புதிதாக உருவாக வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியதோடு இதற்கு நிதியுதவியும் வழங்கி ஊக்குவித்தார். அத்துடன் ஆறுமுகநாவலரின் வழித்தடத்தில் சைவ சித்தாந்தத்தை வளர்க்கவேண்டும் என்ற சிந்தனைக்கு செயல் வடிவம் கொடுத்த முக்கியமானவர்களுள் இவரும் ஒருவர்."³³ எனும் வேதநாதன் அவர்களின் கூற்று அம்மையாரின் சிறப்புக்களையும் மேன்மைகளையும் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

பெருந்திருவாட்டி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் சாதித்த புரட்சியின் முக்கியத்துவம் பற்றி கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் கூறிய கருத்து இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது. "யாழ்ப்பாணத்தின் இந்து மதப் பண்பாட்டின் அண்மைக் காலத்தில் இரு முக்கிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஒன்று இந்துக்களால் வழிபடப்பெறும் ஒரு பெண் தெய்வத்தின் வழிபாடு பற்றியது. மற்றையது யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் கோயில் முகாமை பற்றியது. செல்வி தங்கம்மா

அப்பாக்குட்டி என்ற ஒரு தமிழாசிரியையின் ஆன்ம யாத்திரையினூடாக அவரது புலமை முதிர்ச்சியின் வழியாக அவரை வழிநடத்தும் சமூக மத தரிசனத்தினூடாக இந்த இரு மாற்றங்களும் நிறைவேறியுள்ளன." அறிவும் ஆற்றலும் உழைப்பும் உயர்ந்த சிந்தனைகளும் இருந்தால் பெண்ணினத்தாலும் பெருஞ்சாதனைகளைச் சாதிக்க முடியும். ஆன்மீக வாழ்க்கையின் அடிநாதம் தியாகமே. தன்னுயிர் போல மன்னுயிரை நேசிக்கும், தியாகத்தின் சின்னமான, சேவையின் சின்னமான அம்மாவின் பணிகள் பெண்ணுலகத்துக்கு பெருமை சேர்ப்பவை 06-06-2008 ஆம் ஆண்டு இவ்வுலக வாழ்வின்றும் விண்ணுலகு மேவினார்.

அம்மையாரின் வாரிசான கலாநிதி ஆறுதிருமுருகன் அவர்களின் தலைமையிலான துர்க்கையம்மன் ஆலய நிர்வாகம், அம்மையாருடைய பணிகளை பல்வேறு வழிகளாலும் முன்னெடுத்துச் செல்கின்றது. துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்ல வளர்ச்சி, இடம் பெயர்ந்தவர்களுக்குச் செய்த உதவிகள், கல்விப்பணிகள், ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவுதல், அன்னதானப்பணி, பெண்கள் தொண்டர் சபை, நூல் வெளியீடுகள், நூலகம், பிறந்தநாள் அறநிதியச் செயற்பாடுகள்³⁴ என்பன சிறப்புற நிகழ்ந்து வருகின்றன. அம்மையார் செய்த பணிகளின் அடுத்த கட்ட நகர்வாக பெற்றாரை இழந்த இல்லக்குழந்தைகள் வளரும் காலத்தில் உரிய வயதில் திருமணம் செய்து வைப்பதோடு துர்க்காபுரம் வீட்டுத்திட்டத்தினூடாக அவர்களுக்கு வீடுகளையும் கட்டிக்கொடுக்கின்றனர். அத்தோடு புரிதாக சுதேச வைத்தியசாலை ஒன்றை ஆரம்பித்து நோயாளர் தங்குமிட வசதிகளோடு சிறப்புற நடாத்தி வருகின்றனர். அம்மையாரின் குருபூசைத்தினத்தைக் கொண்டாடுவதும் அவர் புகழ் பரப்புவதும் நூல் வெளியிடுவதையும் கலாநிதி ஆறுதிருமுருகன் தலைமையிலான நிர்வாகம் சிறப்புறச் செய்தது.

தன் ஆளுமையாலும் பணிகளாலும் சைவத்தமிழ்ச்சமூகம் மேன்மையுற தன்னை அர்ப்பணித்தவர். உண்மை, நேர்மை, சத்தியம், கற்பு, ஒழுக்கம் எனும் பாரம்பரிய உணர்வுகளால் கட்டுண்ட சமூகத்திற்கு அதனை நவீனமயப்படுத்திப் போதிக்கின்ற அதே வேளை அம்மையார், பெண்கள் தன்னம்பிக்கை, சுயமுனைப்பு, கல்வியறிவு, சுயதொழில் என்பவற்றையும் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்கிறார். நிர்வாகத் திறன், அர்ப்பணிப்பு மிகுந்த உழைப்பு அவற்றுக்குத் கிடைத்த அங்கீகாரம் என்பன இருப்பினும் பெண் என்ற வகையில் அவர் சமூகத்தில் பல்வேறு எதிர்ப்புக்களையும் சந்தித்துள்ளார். ஆயினும் அர்ப்பணிப்பு மிகுந்த சேவை அவரை விமர்சனத்திற்கு அப்பாலான பெண்மணியாகவும் தலைவியாகவும் ஆக்கியது. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையார் அவர்கள் சைவத்தமிழுலகில் ஆண்கள் கூடத் தொடாத சில சிகரங்களை தொட முடிந்திருக்கின்றது என்று உறுதிபடக் கூறலாம்.

மங்கையற்கரசி திருச்சிற்றம்பலம்

ஈழத்து யாழ்ப்பாணத்திலே நிறைந்த புலமையும் கல்விப்பாரம்பரியமும் மனிதமேம்பாட்டுச் சிந்தனையும் கொண்ட சமூகம் ஒன்று திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசர் காலத்திலிருந்தே தொடர்ந்து வருவதனை காணமுடிகின்றது. அத்தகைய ஞானாசிரிய வழித்தோன்றல்களின் வழியில் பதினொரு தலைமுறையாக

சைவக்கல்வி மேம்பாட்டுப் பாரம்பரியம் காத்த சந்ததியில் வந்தவராக திருமதி மங்கையற்கரசி திருச்சிற்றம்பலம் அவர்களும் விளங்குகின்றார்.³⁵

சுன்னாகம் இயற்கையாகவே செல்லாச்சி அம்மையார் போன்ற பெண்பாற் சித்தர்களையும் குமாரசுவாமிப் புலவர் போன்ற பலரையும் தந்துதவிய மண்ணில் திருமதி மங்கையற்கரசி அம்மையாரையும் சைவத் தமிழ் உலகிற்கு அளித்த பெருமையுடையது. மயிலணியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அம்மையாருக்கு மயிலணி முருக மூர்த்தியே குலதெய்வமாக விளங்கினார். அவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியை மயிலணி சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலையிலும் ஆங்கிலக் கல்வியினை இராமநாதன் பெண்கல்லூரியிலும் முடித்தார். சைவப்பெண்களின் கலாச்சார நடைமுறைகளைக் கற்றுக்கொள்ளவே இக்கல்லூரியில் சேர்ந்தாக அம்மையார் தனக்குக் குறிப்பிட்டதாக கலைவாணி இராமநாதன் தனது கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³⁶ 1951 இல் உயர்கல்வியை முடித்துக் கொண்டு சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்த ஹோலி கிராஸ் (Holy cross) கல்லூரியில் படித்துப் பட்டதாரியாக வெளியேறினார். 1957 முதல் சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தினால் நடத்தப்பட்டு வந்த திருநெல்வேலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பணியாற்றி வந்தார். தொடர்ந்து கோப்பாய் மகளிர் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கல்லூரி, அலுத்தம முஸ்லீம் மகளிர் கல்லூரி என அவரது ஆசிரியப் பணியில் பல்வேறு ஆசிரிய மணிகளை உருவாக்குவதில் பெரும்பங்கு விகித்தவர். மேலும், 1960 இல் இராமநாதன் கல்லூரி அதிபராக இருந்து ஓய்வு பெற்ற நிலையிலும் சேர். பொன் இராமநாதன் அவர்களின் கற்கோவிலாகிய இராமநாதேஸ்வரத்தின் திருத்த வேலைகளை முடித்து, குடமுழுக்கையும் நடப்பித்து வைத்தார். பரமேஸ்வரா நம்பிக்கை நிதியப்பொறுப்பாளர் திரு.பத்மநாதன் அவர்களின் விருப்பப்படி இப்பணி நிறைவு செய்யப்பட்டது. கல்வித்துறையில் சேவையாற்றிய அம்மையார் சைவகலாச்சார வளர்ச்சியில் ஆலய கைங்கரியங்களையும், திருப்பணிகளையும் முன்னின்று நடத்தி வைத்துள்ளார். மயிலணி முருக மூர்த்தி கோவிலின் அறங்காவலராகவும் ஒரு பெண்ணரசி இருந்தார் எனில் அப்பெருமை மங்கையற்கரசி அவர்களையும் சாரும்.

அறங்காவலராக சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அவர்களும் தெல்லிப்பளை துர்க்காதேவி ஆலயத்தின் அறங்காவலராகப் பல வருடங்கள் சேவையாற்றியதைப் பார்க்கும் போது யாழ்ப்பாணத்துப்பெண்கள் வரிசையில் இப்பெண்ணரசிகளின் பங்கு தனித்துவமாகவே பதிவு செய்யப்பட வேண்டியது ஒன்றாகும். திருமதி மங்கையற்கரசி அவர்கள் கொழும்பு சைவமங்கையர் சபையின் செயலாளராக நீண்ட காலம் கடமையாற்றி, சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதனின் நினைவுப் பேருரையை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் பொருட்டு தக்கோரை வரவழைத்து பேருரைகளை ஆற்றுவித்தும் பணியாற்றியுள்ளார். பரமேஸ்வரா அறக்கொடை நிதியத்தின் இயக்குனர் சபை உறுப்பினராக இருந்து யாழ்ப்பல்கலைக்கழக பரமேஸ்வரன் ஆலயத்துடனும் தொடர்பு கொண்டு ஆலயத்திருப்பணிச்சபையுடன் இணைந்து அக்கோயில் வளர்ச்சிக்காகவும் சேவையாற்றினார்.³⁷ இவற்றைவிட யாழ்ப்பல்கலைக்கழக பேரவை உறுப்பினராகவும் விளங்கிய பெருமை உடையவர். யாழ்ப்பாணம் இந்துசமயப் பேரவையில் பிரதித்தலைவராகவும் அம்மையார் பணியாற்றினார். இவ்வாறு பொறுப்பான பல

பதவிகளில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு அரும்பணி செய்த அம்மையாரின் சைவவாழ்வு, சைவமேம்பாட்டு விழுமியங்களை பேணிநடக்க விரும்பும் சைவப்பெண்களுக்கு நல்லதொரு முன்மாதரியாக விளங்குவதற்கு பெற்ற கல்வியே காரணமாக அமைகின்றது என்பதனை உறுதிபடுத்த முடியும்.

தமிழகத்தில் சைவசித்தாந்த மகாநாடுகளிலும் பங்குபெற்று ஈழத்துச் சித்தாந்த விருத்தியின் பரிமாணம் தமிழகத்திலும் அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி போல இவ்வம்மையாராலும் பதிவானது. 1970 இல் ஈழத்துப் பெண் அறிஞர் இரத்தினா நவரத்தினம் தலைமையில் சேலத்தில் நடந்த சைவசித்தாந்த மாநாட்டிலும் 1996 இல் வை இரத்தினசபாபதி என்ற அறிஞர் தலைமையில் திருவல்லிக்கேணியில் நடந்த திருமுறை மாநாட்டிலும் பங்கு பற்றி உரையாற்றியதன் மூலம் ஈழத்துப்பெண்களின் அறிவுவிருத்திப் பணியிலும் தடம் பதித்துள்ளார். அம்மையாரின் சிறப்பு, ஆற்றல், அறிவு, துணிவு, சாதூர்யம் என்பன பற்றி நேரில் பழகிய அறிஞர் பெருமக்களுக்கு இவை நன்கு தெரிந்த விடயங்களாகும் என கலைவாணி இராமநாதன் தனது கட்டுரையில் மங்கையர்க்குத் தனியரசி, சைவ பாரம் பரியங்களைப் பேணியமங்கை, பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணியவர் என்றெல்லாம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்களான குமாரவடிவேல், பாலசுந்தரம்பிள்ளை, சண்முகதாஸ், சிவசாமி, சிற்றம்பலம்³⁸ போன்ற பேரறிஞர்கள் சமூகத்தாலும் பாராட்டப்பட்டமை அவரின் சைவத் தமிழ் பணிகளுக்கு கிடைத்த சிறந்த சான்றுரைகளாகும். யாழ்ப்பல்கலைக்கழகப் பேரவையின் முதற் பெண்ணரசி என்ற வகையில் பேரவை உறுப்பினராக இருந்து பணியாற்றியமையும் கணவரது நலத்தில் காட்டிய கடமை ஈடுபாடு, பேரன்பு தாய்மையின் உள்பாங்கு என்பன அம்மையாரின் அகப்பண்பாட்டினை மேலும் மெருகூட்டுவனவாக காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு அறப்பணிகளையும், கல்விப்பணிகளையும், சமயப்பணிகளையும் ஆற்றிவந்த அம்மையாருக்கு யாழ்ப்பாணப் பெண் சமய பிரசாரகர்கள் வரிசையில் சிறப்பான இடம் உண்டெனக்கூறலாம்.

பத்மா சோமகாந்தன்

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்த மூத்த பெண் படைப்பாளி திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் ஆவார். இவர் தனது பதினேழாவது வயதில் பாடசாலை மாணவியாக இருந்த காலத்தில் "சுதந்திரன்" பத்திரிகையில் எழுதிய 'இரத்தபாசம்' என்ற சிறுகதை மூலம் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமானவர். 1951இல் எஸ்.டி. சிவநாயகத்தை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'சுதந்திரன்' பத்திரிகை ஒரு சிறுகதைப் போட்டியை நடத்தியது. அந்தப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற சிறுகதையே பத்மா சோமகாந்தன் எழுதிய 'இரத்தபாசம்' என்ற சிறுகதையாகும். பத்மா, 05-03-1931 அன்று யாழ் வண்ணார்பண்ணையில் பிறந்தவர். பத்மாவின் தந்தையார் பஞ்சநதேஸ்வரக் குருக்கள் மிக ஆசாரமான ஒரு பிராமணக் குடும்பத்தின் தலைவர். தாயார் அமிதாம்பிகை அம்மா.

பத்மாவின் இளமைக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் சாதிக் கட்டுப்பாடு மிகவும் வலிமை பெற்றிருந்தது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு அநேக கட்டுப்பாடுகளை விதித்து

அவர்கள் தலை தூக்கி விடாமல் பார்த்துக் கொண்டார்கள். அதேபோன்று உயர்சாதிக்காரர்களாக கூறப்பட்டோர் எவராவது தங்களுக்குரிய கட்டுப்பாடுகளை மீறினாலும் அவர்களைத் தூரத் தள்ளி வைத்து விடுவார்கள். பிராமண குலத்தில் பிறந்த பத்மா, சாதிக் கொடுமைகள் பற்றியும் பிற சீர்திருத்தக் கருத்துகள் பற்றியும் சிறுகதைகள் எழுதியதும், பின்னால் தமது கணவருடன் சேர்ந்து இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முக்கிய உறுப்பினராக நின்று உழைத்ததும் இவருடைய இயல்பைக் காட்டி நிற்கின்றன. சிறுவயது முதலே இவர் பத்திரிகைகளையும் புத்தகங்களையும் மிகுந்த ஆவலோடு வாசித்து வந்ததும், அவற்றில் வெளிவந்த சீர்திருத்தக் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டமையுமே இவருடைய இந்த இயல்புக்குக் காரணங்களாய் அமைந்தன.

1950களின் பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் என ஒரு சங்கம் இருந்தது. அந்தச் சங்கம் 'சிறுகதை அரங்கம்' என்ற ஒரு புதுமையான நிகழ்ச்சியை நடத்தியது. அந்த அரங்கத்தில் அப்போது சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர்களாகக் கணிக்கப் பெற்ற ஐந்து பேர் அந்த நிகழ்ச்சிக்காகவே புதிதாக எழுதிய சிறுகதைகளை வாசிப்பார்கள். எல்லாக் கதைகளுக்கும் ஒரே தலைப்பு "வெறி". அந்த அரங்குக்குத் தலைமை தாங்கியவர் இரசிகமணி கனக செந்திநாதன். சிறுகதைகளை வாசித்தவர்கள் வரதர், சிற்பி, டானியல், டொமினிக் ஜீவா மற்றவர் ஒரு பெண் எழுத்தாளர். அவர்தான் பத்மா! அக்காலத்திலேயே பத்மாவும் ஒரு நல்ல சிறுகதை எழுத்தாளராகக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

1954இல் மாணவியாக சுதந்திரனில் எழுதத் தொடங்கிய பத்மா, இலங்கை பத்திரிகைகளில் மாத்திரமன்றி தமிழக சஞ்சிகைகளிலும் எழுதியிருக்கிறார். கூட்டங்களில் உரையாற்றுவதிலும் இவர் தமது திறமையை வளர்த்துக் கொண்டார். இவருடைய பேச்சுக்களில் நல்ல தெளிவும் கருத்துகளும் சபையோரை நன்கு கவரக் கூடியதாக அமைந்திருக்கும். 2004இல் பத்மாவும் கணவர் சோமகாந்தனும் இலக்கியத் தம்பதிகளாக 'கனடா உதயன்' பத்திரிகையின் ஆண்டு விழாவிிற்கு சிறப்புவிருத்தினராக இலங்கையிலிருந்து அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். அங்கே அவர்கள் தங்கியிருந்த சில மாதங்கள் ஓய்வொழிச்சலின்றி பல கூட்டங்களில் பத்மா உரையாற்றியிருக்கிறார். சில கருத்தரங்குகளில் வளவாளராகவும், பல கலை இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் சிறப்பு விருந்தினராகவும், பிரதம விருந்தினராகவும் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்.

கனடாவில் மட்டுமன்றி தமிழ்நாட்டிலும் பத்மாவுக்கு பரிசுகளும் பாராட்டுகளும் விருதுகளும் கிடைத்திருக்கின்றன. இவருடைய 'கடவுளின் பூக்கள்' என்ற நூலுக்கு தமிழ்நாடு 'லில்லி தேவசிகாமணி அறக்கட்டளையின்' பரிசு கிடைத்திருக்கிறது. 'புதிய வார்ப்புகள்' சிறுகதைத் தொகுதி தென்ஆசிய நாடுகள் ஒத்துழைப்பு மகளிர் பிரிவின் பரிசைப் பெற்றது. 'வேள்வி மலர்கள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி இந்தியாவின் முன்னணி நாளிதழான 'இந்து' பத்திரிகையின் சிறந்த பாராட்டைப் பெற்றிருக்கிறது. இவர் எழுதி 2002இல் வெளிவந்த 'ஈழத்து மாண்புறு மகளிர்' என்ற நூல் சற்றே வித்தியாசமானது. ஈழத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும், - மகளிருக்கு முன்னோடிகளாகத் திகழும் மாண்புறு பெண்களின் சாதனைகள் குறித்து இந்த

நூலை எழுதியிருந்தார் பத்மா. ஈழத்து சைவ தமிழ் பெண்களின் பெருமை உலகிற்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் எனும் நோக்குடன் செயற்பாட்டர்.³⁹

உலகப் புகழ்பெற்ற சுவாமி சின்மயானந்தாவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை முதன்முதலாகத் தமிழில் எழுதிய பெருமையும் பத்மாவுக்கே உண்டு. பாடசாலை ஆசிரியையாகத் தமது தொழிலை ஆரம்பித்து, முதலாம் தர அதிபராகப் பணிபுரிந்து, உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளராகப் பதவி உயர்ந்து ஓய்வுபெற்ற பின்னர் பத்மா சிறுவர்களுக்காக பல ஆக்கங்களை ஊடகங்கள் மூலம் வெளியீடு செய்தார்.

உலகெங்கும் பரவிவாழும் தமிழ்மக்களின் பிள்ளைகள், தமிழ்மொழியை வாசிக்கத் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் சமயநெறிகளையுமாவது தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று கருதிய பத்மா அவர்களுக்காக சிறுவர்கள் வாசிக்கக் கூடிய நூலை ஆங்கில மொழியில் ஆக்கியிருக்கிறார். இந்த நூலை கொழும்பு இந்து மகளிர் சங்கம் வண்ணப் படங்களுடன் மிக அழகிய பதிப்பாக வெளியிட்டிருக்கிறது.

மகளிர் முன்னேற்றம் குறித்த இலக்கியங்கள் பத்மாவின் முக்கிய படைப்புகள் ஆகும். இதற்காக இவர் ஆற்றிய சேவைகள் மிகப் பல. 'பெண்ணின் குரல்' என்ற சஞ்சிகைக்கு இவரே ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறார். ஊடகத்துறையில் கடமையாற்றும் பெண்களின் ஆளுமையை வலுப்படுத்தவும் அவர்களின் நலன்களைக் கவனிப்பதற்குமாக இயங்கிய 'ஊடறு' என்ற அமைப்புக்குத் தலைமை தாங்கி வழிநடத்தியதும் பத்மாவின் பெருமைக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும். பத்மாவின் எழுத்துலகத்தின் தொடக்கம் சிறுகதைதான். பல சிறுகதைகளும் அதேசமயம் ஏராளமான கட்டுரைகளும் எழுதியிருக்கிறார். அவரது ஆக்கங்களை ஆய்வு செய்து யாழ், பேராதனை, தென்கிழக்கு, சப்பிரகமுவ ஆகிய நான்கு பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் தமது பட்டப்படிப்பினை நிறைவு செய்துள்ளார்கள்.

தமிழ்நாட்டின் பிரபல எழுத்தாளரும் ஊடகவியலாளருமான மாலன் 'திசைகள்' என்ற பெயரில் ஓர் இணையத்தளத்தை நடத்தி வருகிறார். 2005 மார்ச் மாதம் சர்வதேச மகளிர் தினத்தை முன்னிட்டு அவர் மூன்று பெண் எழுத்தாளர்களை கௌரவித்தார். சிவகாசி கவிஞர் திலகபாமா, மதுரைக் கவிஞர் வைகைச்செல்வி இவர்களுடன் ஈழத்தைச் சேர்ந்த பத்மா சோமகாந்தனுக்கும் இடமளித்துக் கௌரவித்திருக்கிறார். ஈழத்தில் மட்டுமன்றி தமிழ்நாட்டிலும், புலம்பெயர்ந்தோர் நாடுகளிலும் தமது இலக்கிய காலடிகளைப் பதித்தவர் பத்மா. பிற்பட்ட காலத்தில் இவர் கொடகே நிறுவனத்துடன் இணைந்து சிங்கள, தமிழ் இன ஒற்றுமைக்கான இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வந்தார்.

சுவாமி விவோகானந்தரின் சொற்பொழிவு மாநாடு ஒன்று அமெரிக்காவின் சிக்காகோ நகரில் இடம்பெற்றது. அங்கு நடாத்தப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைப் போட்டியில் முதல் பரிசும் தங்கப்பதக்கமும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. கல்வியாளர், எழுத்தாளர், விமர்சகர், பத்திரிகையாளர் என்ற பன்முக ஆளுமை கொண்டவராக

அம்மையார் விளங்கினார். 15-07-2020 அன்று அமரத்துவம் அடைந்தார். 89 வயது வரை ஓயாமல் இலக்கியப் பணியாற்றிய சாதனைப் பெண்ணாக திகழ்ந்தவர்.

இந்துப்பெண்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வுகள் இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்படுவதற்கும் சமூக நிலையில் மேம்பாடு அடைவதற்கும் வாய்ப்பாக பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு நவீன சீர்திருத்தங்களின் செயற்பாடுகளே அடித்தளமிட்டன என்பது உண்மையாகும். இவ்வாறு இருபதாம் நூற்றாண்டுக் காலத்து வளர்ச்சி நிலைகளை நாம் பார்க்கின்றபோதுதான் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு நவீன சீர்திருத்தங்களது செயற்பாடுகளுடைய பலாபலன்களைத் திடமாக மதிப்பீடு செய்து கொள்ளமுடியும் என்பது தெளிவாகின்றது. குறிப்பாகப் பெண்ணியம் என்ற உலகளாவிய நிலை சார்ந்த ஒரு கண்ணோட்டமும் பெண்களுடைய நலனுக்காக சமூக நிறுவனங்கள் எழுச்சி பெறுவதற்கும் இதன் வழி வாய்ப்பு ஏற்பட்டமைக்கும் பெண்கள் மீது அக்கறை கொண்ட படித்த வர்த்தகத்தவர்களது செயற்பாடுகளே காரணமாக அமைந்தன. என்பதும் இத்தகைய ஒரு பிண்ணியில் தான் யாழ்ப்பாணத்து இந்துப் பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பெண்கள் பலர் முன்னின்று உழைத்தனர் என்பதும் இவர்களது வரிசையிலே சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன், மங்களம்பாள், இரத்தினா மா நவரத்தினம், பத்மாசனி இராஜேந்திரம், தம்பு வேதநாயகி, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, மங்கையற்கரசி திருசிற்றம்பலம், பத்மா சோமகாந்தன் போன்றவர்களின் பணிகள் ஏனைய பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக அமைந்தன என்பது ஐயமில்லை.

சான்றெண் விளக்கம்

1. சசிகலா, கு., (2012), யாழ்ப்பாணத்தின் பெண் கல்வி தோற்றமும் வளர்ச்சியும் , ப.15.
2. ஜெயராசா,சபா., (2000), யாழ்ப்பாணத்து மரபுக்கல்வி, ப.26.
3. சசிகலா, கு., (2012), யாழ்ப்பாணத்தின் பெண் கல்வி தோற்றமும் வளர்ச்சியும், ப.26
4. கைலாசநாதக் குருக்கள்,கா., (1985), இந்துப்பண்பாடு சில சிந்தனைகள், லீலாவதி இராமநாதன் பெருமாட்டி நினைவுப் பேருரை, (முகவுரை).
5. விக்னேஸ்வரி, ப., (2002), இந்துப்பண்பாடு மரபில் பெண்களின் நிலை சிறப்பாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு நவீன இந்து சீர்திருத்த இயக்காலத்தை அடிப்படையாக கொண்ட ஓர் ஆய்வு, யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகத்திற்கு முதுதத்துவமாணிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வோடு, ப.238.
6. அன்பரசி, இ., (2010), லேடி லீலாவதி இராமநாதன் பெருமாட்டி, சிவத்தமிழ்ச் செல்வி வாசகம், ப.181.
7. மேலது, ப.182.
8. சொக்கன், (1976), சேர் பொன் இராமநாதன் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம், ப.48.
9. அன்பரசி, இ., (2010), லேடி லீலாவதி இராமநாதன் பெருமாட்டி, (மு.கு.நா), ப.181.

10. சித்திரலேகா, மெள., (1994), இலங்கையின் சமூக ஜனநாயக சீர் திருத்தங்களில் முன்னோடிகளான சில தமிழ்ப் பெண்கள், ப.28.
11. விக்னேஸ்வரி, ப., (2010), இலங்கையின் சமய சமூக வளர்ச்சியில் முன்னோடிகளான சில இந்துப்பெண்கள், சிவத்தமிழ்ச் செல்வி வாசகம், ப.234.
12. சித்திரலேகா, மெள., (1994), (மு.கு.நா), ப.132.
13. கலைவாணி, இ., (2010), சைவப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் யாழ்ப்பாண மகளிரின் பங்கும், பணியும், சிவத்தமிழ்ச் செல்வி வாசகம், ப.152.
14. மேலது ப.152.
15. மேலது, ப.153.
16. மேலது, ப.154.
17. மேலது, ப.154.
18. பத்மாசனி, ந., (1925), புலோலி பசுபதீசுவரர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, பா.எ.82.
19. மேலது , பா.எ.48.
20. மேலது , பா.எ.10.
21. மேலது , பா.எ.61.
22. பத்மாசனி, ந., மனோன்மணி,ச., (உ.அ), (2000), புலோலி பசுபதீசுவரர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, (உரையாளர் கருத்துரை).
23. கலைவாணி,இ., (2010), சைவப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் யாழ்ப்பாண மகளிரின் பங்கும், பணியும், (மு.கு.நா), ப.156.
24. சிவலிங்கராஜா, எஸ்., (1984), வடமராட்சியின் கல்விப் பாராம்பரியமும் இலக்கிய வளமும், ப.26
25. சுதர்சினி, ய., கந்தவேள், ச., (தொ.ஆ), (2012), பண்டிதை தம்பு வேதநாயகி அவர்களின் சமய தத்துவப் பணிகள், ப.31.
26. மாணிக்கவாசர்,ச., 2006, வேலணை ஒரு வரலாற்று அறிமுகம், ப.324.
27. செல்வமனோகரன், தி., (2015), இலங்கையின் சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் தெய்வத்திருமகள் கலாநிதி சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் வகிபாகம் ஓர் ஆய்வு, (முன்னுரை).
28. விக்னேஸ்வரி, ப., (2010), இலங்கையின் சமய சமூக வளர்ச்சியில் முன்னோடிகளான சில இந்துப்பெண்கள், (மு.கு.நா), ப.235.
29. செல்வமனோகரன், தி, 2015, (மு.கு.நா) ப.9.
30. பத்மா, சோ., 2003, ஈழத்து மாண்புறு மகளிர், ப.4.
31. மேலது, ப.8.
32. செல்வமனோகரன், தி, 2015, (மு.கு.நா), ப.68
33. வேதநாதன், மா., 1993, சைவசித்தாந்த விருத்திக்கு ஈழத்தவரின் பங்களிப்பு, ப.4
34. செல்வமனோகரன், தி, 2015, (மு.கு.நா), ப.125.
35. கலைவாணி, இ., 2010, சைவப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் யாழ்ப்பாண மகளிரின் பங்கும், பணியும், (மு.கு.நா), ப.165.
36. மேலது, ப.165
37. மேலது, ப.166.
38. மேலது, ப.167.

39. ஞானசேகரன். தி., 17. 07. 2020, இலக்கிய உலகில் சுடர் விட்டு பிரகாசித்த பத்மா சோமகாந்தன், தினகரன். ப.14.

உசாத்துணை நூற்பட்டியல்

- வள்ளிநாயகி, இ., (2006), யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் பெண் கல்வி ஓர் ஆய்வு, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
- சிவலிங்கராசா, என்., சரஸ்வதி, சி., (2008), 19ம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்து தமிழ் கல்வி, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
- விக்னேஸ்வரி, ப., (2010), இலங்கையின் சமய சமூக வளர்ச்சியில் முன்னோடிகளான சில பெண்கள், சிவத்தமிழ் செல்வி வாசகம், ஸ்ரீ துர்க்கா தேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பளை.
- சிவத்தம்பி, கா., (2000), யாழ்ப்பாணம் சமூகம் பண்பாடு கருத்துநிலை, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
- கலைவாணி, இ., (2009), இந்துக்கல்வி மரபில் சமுதாய மேம்பாடு, இணுவில் பாராஜசேகரப் பிள்ளையார் கோவில் மகா கும்பாபிடேகச் சிறப்பு மலர், பாராஜசேகரப் பிள்ளையார் கோவில்.
- வேலுப்பிள்ளை, க., (1918), யாழ்ப்பாண வைபவகௌமுதி, சாரதா பீடேந்திரசாலை.
- கைலாசநாதகுருக்கள், (1985), லீலாவதி இராமநாதன் பெருமாட்டி நினைவுப்பேருரை, இந்துப்பண்பாட்டு சில சிந்தனை, யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம்.
- சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகள், (1985), மணிவிழாச்சபை வெளியீடு, தெல்லிப்பளை.
- சிவலிங்கம், மூ., (2017), பெண் எனும் மகா சக்தி சாதனை படைத்த 51 குல மகளிர், இணுவில் சைவத்திருநெறிக்கழகம்.
- கல்யாணசுந்தரனார், வி., (2011), பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை, பாரிநிலையம், சென்னை.

தமிழிலக்கிய மரபுகளை வெளிப்படுத்துவதில் சீறாப்புராணத்தின் வகிபங்கு (இரசனைமுறைத் திறனாய்வு நோக்கினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு) (Cīrāppurāṇattin vakipaṅku (iracaṇaimurait tiraṇāyvu nōkkinai aṭippaṭaiyākak koṇṭa āyvu))

முருகையா சதீஸ் | Murukaiya Sathees

தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

satheesmurukaiya@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இலக்கியம் பற்றிய புரிந்து கொள்ளலில் இலக்கியத் திறனாய்வின் பங்கு மிக முக்கியமானது. அழகியல் பற்றி அறிவதற்கு இரசனையுடைய ஈடுபாடே முக்கியமானதாகும். இதுவே இரசனைமுறைத் திறனாய்விற்கு அடிப்படையாகும். உமறுப்புலவரால் இயற்றப்பட்ட சீறாப்புராணம், தான் பேச எடுத்துக்கொண்ட இஸ்லாமியக் கொள்கைப் பொருளால் நிலைபெற்றாலும், தனக்கு முந்தைய இலக்கிய மரபுகளையும் சொல்லால், பொருளால் மரபு வழுவாது பின்பற்றியுள்ளது. அத்தகைய இலக்கிய மரபுகளைப் பின்பற்றுவதில் சிறந்து நின்றதோடு மட்டுமல்லாமல் காப்பிய நோக்கத்தினை நிலைநாட்டுவதிலும் வெற்றி பெற்றுள்ளது. சீறாப்புராணக் காப்பியப் புலவர் உமறு தனக்கு வழிகாட்டிய காப்பியக் கவிஞர்களான திருத்தக்கதேவரையும், கம்பரையும், சேக்கிழாரையும் யாப்பால், நடையால், பாட்டோசையால், சொல்லாட்சித் திறத்தால், மரபுவழி வர்ணனைகளால் பெரிதும் பின்பற்றித் தான் ஒரு மரபு வழிப்பட்ட காப்பியக் கவிஞர் என்பதையும் உறுதிசெய்துள்ளார். ஆகையால் தமிழிலக்கிய மரபுகளின் பிரதிபலிப்புகள், இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியமாகிய சீறாப்புராணத்தில் எவ்விதம் பயிலப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதை அடையாளப்படுத்தும் நோக்கில், ரசனைமுறைத் திறனாய்வு அணுகுமுறையினூடாக இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாய்விற்கு முதலாம் நிலைத் தரவாகச் சீறாப்புராணம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதுடன், இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக திறனாய்வு நூல்கள், கட்டுரை நூல்கள், இதழ்கள், மின்னூடகக் கருத்துக்கள் போன்றவையும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

Abstract

Literary criticism is playing a major role in understanding Literature and it is very important too. In the process of learning Aesthetics, tasteful involvement is important and this is the basis of Literary criticism. Seerapuranam is a book written by Umarupulawar, even if it is sustainably constructed with the meaning of Islamic policy, it

has followed the traditions of old literature with the words and meanings. The author of the book Umarupulawar has followed the poetry works done by poets Thiruthakkadevar, kambar and Sekkilar to prove that he was also a traditional poet too. So this criticism is made to show the relationship between the Islamic poetry and Tamil poetry. Seerapuranam is used as the first level data and Performance texts, Essay texts, Magazines and Electronics datas are used as second level datas in this study.

திறவுச்சொற்கள்: சீறாப்புராணம், தமிழிலக்கிய மரபு, இரசனைமுறை, திறனாய்வு, Seerapuranam, Traditions of old literature, Aesthetic approach, Criticism

அறிமுகம்

இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களில் காலத்தால் முந்தியது சீறாப்புராணமாகும். எட்டையபுர அரசபைக் கவிஞராகத் திகழ்ந்த உமறுப்புலவரால் இயற்றப்பட்டது. "சீறாப்புராணம்" என்பது வாழ்க்கை வரலாறு என்று பொருள்படும். "சீறத்" என்ற அரபுமொழிச் சொல்லினதும், "புராணம்" என்ற வடசொல் திரிபான தமிழ்ச்சொல்லினதும் சேர்க்கையாகும். முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்களின் வாழ்வின் பெரும்பகுதி இங்குக் காட்டப்படுகின்றது. விலாதத்து, நுபுவத்து, ஹிஜிரத்து எனும் மூன்று காண்டங்களையும், 92 படலங்களையும், 5027 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டுள்ளது. காப்பிய இலக்கணங்கள் செறியத் தமிழிலக்கிய மரபுகள் தழுவி இஸ்லாமிய கொள்கைவிளக்கம் செய்து பாடியுள்ளமையும் சிறப்புக்குரியதாகும்.

சீறாப்புராணக் காப்பியத்தைப் பற்றிய புரிந்து கொள்ளலில் விமர்சனத்தின் பங்கு முக்கியமானது. "லிற்றறி கிறிற்றிசிசம்" (Literary Criticism) எனக் குறிப்பிடப்பெறும் புலமைத் தொழிற்பாடே தமிழில் திறனாய்வு, விமர்சனம் என்று வழங்கப்படுகின்றன.¹ (சிவத்தம்பி. கா, விமர்சனச் சிந்தனைகள் : 15). திறனாய்வு குறித்த பிரக்ஞைபூர்வமான சிந்தனைமுறையானது இலக்கிய இரசனை, இலக்கிய மதிப்பீட்டுமுறை மற்றும் கோட்பாடுகளையும் உள்ளடக்கியது. அதாவது வாசிப்பின் போது கிடைக்கின்ற அனுபவங்களும், பொருள்களும், உணர்வுகளும் தான் திறனாய்விற்குத் தளங்கள் என்பது கருத்து.² (நடராசன். தி. சு, திறனாய்வுக்கலை : 4). எனவே இரசனை முறைத்திறனாய்வு நோக்கில் தமிழிலக்கிய மரபுகளை வெளிப்படுத்துவதில் சீறாப்புராணத்தின் வகிப்பகு எத்தகையது குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

ஆய்வு நோக்கம்

தமிழிலக்கிய மரபுகளின் பிரதிபலிப்புகள், இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியமாகிய சீறாப்புராணத்தில் எவ்விதம் பயிலப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதை அடையாளப்படுத்தும் நோக்கில், ரசனைமுறைத் திறனாய்வு அணுகுமுறையினூடாக இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

ஆய்வு முறையியல்

இவ்வாய்வானது பண்புசார் முறைமையைக் கொண்டமைந்து, விபரணப் பகுப்பாய்வு முறை, இரசனைமுறைத் திறனாய்வு ஆகிய அணுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்விற்கு முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலாம் நிலைத்தரவாகச் சீராப்புராணம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதுடன், இரண்டாம் நிலைத்தரவுகளாக திறனாய்வு நூல்கள், கட்டுரை நூல்கள், இதழ்கள், மின்னூடகக் கருத்துக்கள் போன்றவையும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இரசனை மதிப்பீடு

அழகியல் என்பது கலை, அழகு பற்றிய புலமை வழி ஆய்வின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகளைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இதனை இரசனை, நுகர்வு, சுவை, இரசிப்புத்தன்மை எனப் பலவாறாக விளங்கிக் கொள்ளலாம். அழகியல் பற்றி அறிவதற்கு அறிவு தேவையில்லை. இரசனையுடைய ஈடுபாடே போதுமானதாகக் காணப்படுகின்றது. இதனாலேயே இது 'இரசனைமுறைத் திறனாய்வு' எனப்படுகிறது.

இரசனைமுறைத் திறனாய்வு என்பது இலக்கியத்தை, அது ஏற்படுத்தும் உணர்வு அடிப்படையில் சுவைப்பது பற்றி மட்டுமே பேசுகிறது. இந்த விமர்சனம் வாசிப்பை மையப்படுத்துவதாகும். வாசிப்பின் மூலம் பிரதிக்கும் - வாசகனுக்கும் இடையிலான தொடர்பாடலின் தன்மை ஆராயப்படுகிறது. வாசிப்பின் நுட்பங்களை அறியக்கூடியவர்கள்தாம் இரசனை மதிப்பீட்டைப் புரிந்து கொள்கிறார்கள். ஒரு இரசனை விமர்சகன் தனது சொந்த வாழ்க்கை அனுபவங்கள், தன் வாசிப்பு அனுபவங்கள், படைப்பு அனுபவங்கள் மூலம் பெற்ற ஒட்டுமொத்த இரசனையின் அடிப்படையில் ஒரு படைப்பை அணுகுகின்றான். அப்படைப்பின் மீதான தன் மதிப்பீட்டைச் சொல்கின்றான். அந்த மதிப்பீட்டில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் புதிய கோணத்திலிருந்து வெளிப்படுகின்றன. இதன் விளைவாகப் புதிய மதிப்பீடுகள் உருவாகின்றன. அம்மதிப்பீடுகள் மூலம் கலை ஓட்டத்தில் சில படைப்புக்கள் நிராகரிக்கப்படவும், சில கொண்டாடப்படவும் செய்கின்றன எனலாம்.

தமிழிலக்கிய மரபின் பிரதிபலிப்பு

சீராப்புராணம் தான் பேச எடுத்துக்கொண்ட பொருளால் நிலைபெற்றாலும், தனக்கு முந்தைய இலக்கிய மரபுகளைச் சொல்லால், பொருளால் மரபு வழுவாது பின்பற்றியுள்ளமை சிறப்புக்குரியது. மரபு பேணல் இன்றேல் புலவர் படைக்கும் புதுமை தடம் மாறிப்போய்விடும். இதனைக் கருத்திற்கொண்டு தனக்கு முந்தைய இலக்கிய மரபுகளைப் போற்றுவதில் சிறந்து நின்றதோடு, காப்பிய நோக்கத்தினை நிலைநாட்டுவதிலும் சீராப்புராணம் வெற்றி பெற்றுள்ளது எனலாம்.

சீறாப்புராணக் காப்பியப் புலவர் உமறு தனக்கு வழிகாட்டிய காப்பியக் கவிஞர்களான திருத்தக்கதேவரையும், கம்பரையும், சேக்கிழாரையும் யாப்பால், நடையால், பாட்டோசையால், சொல்லாட்சித் திறத்தால், மரபுவழி வர்ணனைகளால் பெரிதும் பின்பற்றித் தான் ஒரு மரபு வழிப்பட்ட காப்பியக் கவிஞர் என்பதை உறுதிசெய்துள்ளார். எல்லாப் பண்புகளுக்கும் மேலாகத் தன் இஸ்லாமியக் கொள்கைகளைக் காப்பியக்கட்டமைப்புக்குள் கொண்டு வந்துபேசி, பழைய காப்பியப்புலவர்களுக்கு நிகராகத் தன் தனிப்புலமையையும் தவறாது முத்திரை பதித்துள்ளார்.

நபிகள் வரலாற்றைப் புலப்படுத்த "சீறா" என்னும் அரபுச்சொல்லை நூற்பெயராக வைத்தாலும், அதன்கண் தமிழ் இலக்கிய மரபுகளின் செல்வாக்கு அதிகமாகவே காணப்படுவதைக் காணலாம். குறிப்பாகத் தமிழ்க்காப்பியங்களைப் பின்பற்றித் தமிழ்நாட்டுப் பண்பாட்டினை நிலைநிறுத்தியுள்ளார் உமறுப்புலவர். காப்பியத் தலைமகனார் அரபு நாட்டினரேனும் தமிழ்ப்பண்புகள் சான்ற சான்றோராகத் திகழ்கிறார். காப்பியக் காண்டங்கள் அரபுப் பெயர் பெற்றாலும், அவற்றின் உட்பிரிவாகிய படலங்களுள் சில தமிழ்ப்பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் முதலியவற்றினைப் புலப்படுத்துவதற்காகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன போல் தோன்றுகின்றன. குறிப்பாக நாட்டுப்படலம், நகரப்படலம், புனல் விளையாட்டுப் படலம், விருந்தூட்டுப் படலம், பாத்திமா திருமணப்படலம் முதலியவற்றில் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மரபினைக் காப்பியமரபில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் உமறுப்புலவர்.

கடவுள் வாழ்த்து

காப்பியப் பண்புகளில் முதன்மையானது கடவுள் வாழ்த்தோடு தொடங்குவதாகும். உமறுப்புலவரும், வள்ளுவர், கம்பர் பாடியிருப்பது போல் தன் காப்பியத்திலும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியுள்ளார். கம்பர் தனது இராமாயணத்தில்,

"உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கலும்
நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும்நீங்கா
அலகி லாவிளை யாட்டுடை யாரவர்
தலைவர் அன்னவர்க் கேசர ணங்களே" (கம்பராமாயணப் பாயிரம் - 1)

என்று பாடுகிறார். ஆனால் இங்கு கடவுளரின் பெயர் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. "சிற்குணத்தவர்..." (கம்பராமாயணப் பாயிரம் - 2) என்று தொடங்கும் பாடலில் உலகத்தைப் படைத்துக் காத்து அழிக்கும் தொழில்களைச் செய்யும் தலைவனாகக் குறிப்பால் திருமால் போற்றப்படுகிறார்.

சிலப்பதிகாரத்தில் "திங்களைப் போற்றுதும்..." (சிலப்பதிகாரம்: 1:1) என்று திங்களையும் பின் ஞாயிற்றையும், மழையையும், பின் புகாரையும் போற்றிக் கடவுள் வாழ்த்துத் தொடங்குகின்றது. திருவிளையாடல் புராணத்தில் வரும் முதற்செய்யுளில் சிவபெருமான், சக்தியும் சிவமுமாகப் பாடப்பட்டுள்ளார். இவ்வாறான கடவுள்

வாழ்த்துப்பாடும் மரபு சீறாப்புராணத்திலும் காணப்படுகின்றது. மேன்மையிலும் மேன்மையாய்க் காணப்படுகின்ற அல்லாஹ் குறிப்பால் இங்குப் புகழப்படுகின்றார்.

"திருவினுந் திருவாய்ப் பொருளினும் பொருளாய்த்
தெளிவினும் தெளிவதாய்ச் சிறந்த
மருவினும் மருவாய் அணுவினுக் கணுவாய்
மதித்திடாப் பேரொளி அனைத்தும்..." (சீறாப்.1)

என்ற பாடலில் உலக இயக்கத்தின் அடிப்படையில் கடவுளர் போற்றப்படுகின்றனர். முதலில் அல்லாஹ்வையும், அடுத்து முகமது நபி(ஸல்) அவர்களையும் பாடி, பிறகே 124,000 நபிமார்களையும், 313 முறுசலின் நபிமார்களையும் பாடுகின்றார் உமறுப்புலவர். இத்தகைய கடவுள் வாழ்த்துப் பாடும் மரபு முன்னைய காப்பியப்புலவர்களிடம் காணப்பட்டமை நோக்கத்தக்கது.

நாட்டுவளம்

சீவகசிந்தாமணி, நாட்டுவளம் கூறும் பகுதியை "நாட்டுவளம்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. ஆனால் சீறாப்புராணம் "நாட்டுப்படலம்" என்றே கூறுகிறது. பண்டைய மரபிற்கிணங்க குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற நிலப்பகுதிகள் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன. கதீஜா கனவு காண் படலத்தில் நபிகள் பல இடங்களைக் கடந்து சென்றார் என்று பாடும்போது, தமிழக நிலப்பாகுபாட்டினை நினைத்துப் பாடியுள்ளார் உமறு. தமிழ்நாட்டுக் காப்பியங்கள் பெரிதும் தமிழ்நாட்டு நிலங்களுக்கமைவான காதல் ஒழுக்கத்தினைப் பெரிதும் போற்றியுள்ளன. இம்மரபிலான காதல் ஒழுக்கத்தினைத் தன் காப்பியத்திலும் பின்பற்றியுள்ளார்.

தாமரையும், நீலமும், குவளையும் மலரும் தடாகத்தில், வாளை மீன்கள் துள்ள அஞ்சி ஓடும் அன்னங்கள் சூழ்ந்த மருதத்தையும், இடி முழங்கும்போது களிறு பிடியுடன் ஓடிச் சோலையில் ஒதுங்க, அவற்றை மேகக் கூட்டமாகக் கருதி மயில்கள் மகிழ்வுடன் ஆடும் குறிஞ்சியையும், கருமையும் கொலைப்பார்வையுடைய வேட்டுவர், வில்லை வளைத்து அம்பினால் மானினம் வீழ்த்தும் சிற்றூர்களுடைய பாலைமயையும், காயா, பிடவு, கொன்றை முதலிய மரங்கள் செறிந்த, மடந்தையரின் தயிர் கடையும் மத்தொலி நீங்கா முல்லை நிலத்தையும் நபிகள் நாயகம் கடந்து சென்றதாகப் பாடுகின்றார். இதனை,

"படுகொலைப் பார்வை காருடற் கழற்காற்
பறிதலைப் பங்கிவேட் டுவர் தங்...
...விடர்படர் காணற் பாலையுங் கடந்தார்
விறல்பெறு மரபினின் வேந்தர்" (கதீஜா கனவுகாண் படலம் : 3)

என்ற பாடலின் மூலம் அறியலாம்.

அரபு மண்ணில் தோன்றி அகிலத்திற்கு அருட்கொடையாக வந்த அண்ணல் நாயகத்தை உமறுப்புலவர் காட்டும் விதம் பெருமானார் பாலை நிலத்தில் பிறந்தவர்

என்பதையே மறக்கச் செய்து விடுகின்றது. "காவிர் நாடு அன்ன கழனி நாடு" (கங்கைகாண்படலம் - 60) என்று கோசலை நாட்டைத் தமிழகமாகக் கம்பன் கண்டது போல, அரபு நாட்டில் காவிரி நாட்டின் கவின்கு வளத்தினைப் படைத்துக் காட்டுகிறார் உமறு. தமது நாட்டுப்படலத்தில், குறிஞ்சி நிலத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கும் ஆறு, பாலை நிலத்தின் வழியாகக் கடந்து முல்லை நிலத்தில் புகுவதாகப் பாடுகின்றார் உமறு.

"இத்தகைய குறிஞ்சி நிலத்தினைக் கடந்தே
யெரிதழற் பாலையிற் புகுந்து
மைத்தடங் கூந்தற் கருவிழிச் செவ்வாய்
எயிற்றியர் வயிறலைத் தேங்கக்..." (நாட்டுப்படலம் - 33)

என்ற பாடலின் வழி இதனை உறுதிசெய்ய முடிகின்றது. சீவக சிந்தாமணியில் விதைத்தல் மற்றும் நாற்று நடுதல் என்பவை ஒரே செய்யுளில் பேசப்படுவதனைக் காணமுடிகின்றது.

"சேறமை செறுவினுட் செந்நெல் வான்முளை
வீறொடு விளைகெனத் தொழுது வித்துவார்
நாறிது பதமெனப் பறித்து நாட்செய்வார்
கூறிய கடைசியர் குழாங் கொண்டேகுவார்" (நாமகள் இலம்பகம் - 45)

என்ற செய்யுளில் இதனைக் காணலாம். சீறாப்புராணத்திலும் இவ்வாறான மருதநிலக்காட்சி கூறப்பட்டுள்ளது.

"கோதற வெழுந்த நாற்றினைப் பறித்துக்
குவித்திடு முடியிட....
அணியணி நாற்றினை நடுவார்" (நாட்டுப்படலம் : 29)

என்பதனுடாக விதை முளைத்தல், நாற்று நடுதல் குறித்த செய்திகள் பேசப்பட்டுள்ளதை அறியலாம். அரபு நாட்டில் நீர்வளமின்மையால் உழவுத்தொழில் செய்வதில்லை. ஆனாலும் உமறு அங்குப் பயிர்த் தொழில் செய்வதாகப் பாடுகின்றார்.

உழவர்கள் பல்வகை அணிகள் பூண்டு, கதிரவனை வணங்கிக் குலதெய்வத்தை வழிபட்டு நெல் விதைப்பதாகவும் . அருமறை நெறியும், அன்பும், அறிவும், இரக்கமும், கொடையும், ஒழுக்கமும் கொண்ட சான்றோரின் குடி மற்றும் செல்வம் தழைப்பது போல் நாற்றுக்கள் செளிர்ந்து வளர்வதாகவும், மகளிர் அவற்றினைப் பிடுங்கி, பின் வயலில் நட்டுப் பின் குளத்தில் புனலாடுவதாகவும் பாடுகின்றார். எனவே பாலை நிலத்தினை மருதநிலமாகக் காண்கிறார் எனலாம்.

மக்களின் வழிபாட்டுமுறை

நகரப் படலத்தில், அந்நகரத்தில் வாழும் மக்களின் சமய பக்தியையும், சமயத்திலுள்ள ஈடுபாட்டையும் காப்பிய ஆசிரியர்கள் பொதுவாகப் பாடுவர். திருவிளையாடல் புராணத்தில்,

“சந்தித்து மீள நோக்கி தலைவனை மூன்று போதும்
வந்தித்து மீசன் பூசை மரபுள முடித்தும் வேதம்
அந்தித்து மறியான் செய்த திருவிளையாடல் கேட்டுச்...” (மதுரைக்காண்டம்
திருநகரச் சிறப்பு : 106)

என்று “மதுரையில் வாழ்ந்த பக்தர்கள் தினசரி மூன்று வேளை சிவனைப் பூசிப்பதாகவும், சைவப் பெரியார்கள் சிவனின் திருவிளையாடலின் முக்கியத்துவத்தினைப் பற்றிப் பக்தியுடன் கேட்பதாகவும், சைவநாயன்மார்களைத் துதிப்பதாகவும்” பரஞ்சோதிமுனிவர் கூறுகின்றார். இதைப் போல உமறுப்புலவர் மக்கா நகரத்தின் பக்தி வளத்தினைப் பாடுகின்றார்.

“கலையின் மிக்க வரோதிய வோசையுங் கருவித்
துலையினிற் பவர் திக்கிறி னோதையுஞ் சுருதி
நிலையினிற்பவ ரீருகர நெடியனை யேற்றி
யுலைவிலாதவரர மீனொவி யெங்கணும் முழங்கும்” (நகரப்படலம் : 21)

என்ற பாடலினூடாகப் பாடுகின்றார். திருமறையில் கைதேர்ந்தவர்கள் அதனை ஓதும் சத்தம் கேட்பதாகவும், மற்றொரு பக்கத்தில் பக்தர்களின் ‘திகீர்’ முழக்கம் கேட்பதாகவும், இன்னொரு பக்கத்தில் மக்கள் ஒரு குழுவினராக நின்று தொழுவதாகவும், பின்னர் இருகைகளையும் ஏற்றி ஒரே தொனியில் ‘ஆமீன்’ கூறும் முழக்கம் கேட்பதாகவும் இப்பாடலின் வழி பாடியிருக்கின்றார் உமறுப்புலவர். சைவ பக்திக் காவியங்களில் அடியவர்கள் இறைவனைப் போற்றிப் புகழ்ந்து கைகளை உயர்த்தி வழிபடும் வழிபாட்டுமரபு காட்டப்படுவது இயல்பாகும். இத்தன்மையே சீறாப்புராணத்தில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

சூரியோதயம்

காப்பியங்களில் சூரியோதயக் காட்சிகள் விவரிக்கப்படுவது இயல்பானதாகும். சேக்கிழார் சுவாமிகள் தனது பெரியபுராணத்திலே சூரியோதயத்தை வர்ணித்துள்ளார்.

“தேமரு தொடையல் மார்பன் திருமணக் கோலங் காணக்
காமுறு மனத்தான் போலக் கதிரவ தேயஞ் செய்தான்” (தடுத்தாட்கொண்ட படலம் : 32)

என்ற பாடலில், நம்பியாரூரர் என்னும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் திருமணக் கோலத்தினைப் பார்க்கவே அன்று சூரியன் உதயமாகினான் என்று பாடியுள்ளார் சேக்கிழார். இவ்வாறான சூரிய உதயக் காட்சிகள் பற்றிய செய்திகள் சீறாப்புராணத்திலும் காணப்படுகின்றன.

“தமையினிற் பரந்த குபிரிருட் குலமுஞ்...
 மானிலத் துதித்தன ரென்றே...
 கடலிடை குளித்துக் களித்து...
 வெய்யவன் கதிர்விட் டெழுந்தான்” (நபியவதாரப் படலம் : 108)

என்ற பாடல் நபியின் பிறப்பின் மகிமையைச் சுட்டுகின்றது.

நபிகள் நாயகம் முகம்மது(ஸல்) அவர்கள் இவ்வுலகிலே பிறந்தார். அதனால் அறியாமை எனும் இருள் நீங்கியது. வறுமை ஒழிந்தது. இதனை அறிந்த சூரியன் அளவில்லா மகிழ்ச்சி அடைந்தான். ஆனந்த வெள்ளக் கடலிலே முழ்கிக் கடலிலே குளித்து, இருளை அகற்றும் தன் கதிர்களைப் பரப்பிக் கொண்டு உதயமானான் என்று பாடியுள்ளமை சிறப்புக்குரியது.

சூரிய அஸ்தமனம்

சூரியோதயக் காட்சிகள் கூறப்பட்டுள்ளதைப் போன்று சூரிய அஸ்தமனக் காட்சிகளும் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. சூரிய அஸ்தமனம் பொதுவாக சூரியன் கடலுக்குள் புகும் நிகழ்ச்சியாகவே வழங்கப்படுகின்றது. புகழேந்திப் புலவர் நளவெண்பாவில், தமயந்திக்குக் காதலினால் அந்திப் பொழுதில் ஏற்பட்ட துயரத்தினைக் கூறும் போது சூரிய அஸ்தமனம் தொடர்பான வர்ணனைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

“வையம் பகலிழப்ப வான மொளியிழப்ப
 பொய்கையும் நீள்களியும் புள்ளிழப்ப - பையவே
 செவ்வாய அன்றில் துணையிழப்பச் சென்றடைந்தான்
 வெவ்வாய விரிகதிரோன் வெற்பு” (சுயம்வர காண்டம் : 97 - 104)

என்பதில், உலகம் பகலை இழந்தது. வானம் அதன் ஒளியை இழந்தது. பொய்கையும், உப்பங்கழியும் அவற்றின் பறவைகளை இழந்தன. பிரிக்க முடியாத துணையை அன்றில்பறவை இழந்தது. இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் சூரிய அஸ்தமனமே என்று கூறுவது போல சூரியன் மறைவதைக் காட்டுகின்றார் புகழேந்தி. ஆனால் உமறுப் புலவரின் சூரிய அஸ்தமன வர்ணனை சற்று வித்தியாசமானது.

“விண்கணி னமா ரியாரு மெல்லடி பரவிப் போற்று
 மொண்கதிருகும் வள்ளற் குறுபகை யாகிக் கீண்ட
 புண்கதி ரெஃக மேந்தும் புரவலர் முக நோக்காது
 கண்களைப் புதைத்து வெய்யோன் மேற்றிசைச் கடலுளானான்” (பதறுப்படலம் : 66)

இஸ்லாத்தின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயித்து பதுறுப்போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. குறைஷிக் காபிர்கள் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக அணி திரண்டிருந்தனர். அமரர்களாலும் கண்ணியப்படுத்தப்படும் அண்ணல் அஹமது முஸ்தபா ரசூல் (ஸல்) அவர்களை எதிர்த்துப் போரிட அன்று குறைஷிகள் வந்திருந்தனர். இங்ஙனம் ஒன்றுதிரண்டிருக்கும் குறைஷிக் காபிர்களின் முகங்களைப்

பார்க்கக் கூடாது என்று எண்ணினான் சூரியன். தன் கண்களையே புதைத்துக் கொண்டு மேற்குக் கடலுக்குள் ஓடி மறைந்து விட்டான் என்று பாடுகின்றார் உமறுப்புலவர்.

திருமணமும், காதலும்

திருமண நிகழ்ச்சிகளை மணமுறைப்படியே 'மணம்புரி படலம்', 'பாத்திமா திருமணப் படலம்' போன்றவற்றில் பாடியுள்ளார் உமறு. சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் கண்ணகியின் திருமணத்தினை யானை மீது அமர்ந்து, முரசறைந்து நகர மக்களுக்கு அறிவித்ததாகக் கூறுகிறது. ஆனால் சீறாப்புராணத்தில் யானைக்குப் பதிலாக ஓட்டகம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையும் நோக்கத்தக்கது. அரசன் அல்லது கடவுள் உலாச்செல்ல அவனைக் கண்டு ஏழு பருவத்துப் பெண்களும் காதல் கொண்டு மயங்குவதாகப் பாடப்படுகின்ற தமிழ்நெறி பிற்கால உலா இலக்கியத்தில் தோன்றியது. முகம்மது நபியின் மருமகனான அலி என்பார் வீதியில் உலா வரும்போது ஏழுநிலை மகளிரின் காதல் நிலையை,

"எயிறுகள் நிறையா மார்பின் இளமுலை முளையா கண்கள்
அயிலென வரிகள் சேரா அளகமும் முடியிற் கூடா
தொயில் வரை மெய்யிற் பூழ்தி பூதத்தும் துடையாக் காமம்
பயிரெனத் தோன்றும் பேதை பருவத்தின் ஒருத்தி வந்தாள்"

எனப் பாத்திமா திருமணப்படலத்தில் பாடுகின்றார் உமறுப்புலவர். மேலும்,

"திருத்தகு பவனி நோக்கும் சேயிழை ஒருத்தி காதல்
வருத்தமுற் றிருந்து பஞ்ச வணக்கிளி கையில் ஏந்தி" (மணம்புரிபடலம் : 65)

எனும் பாடலில் முகம்மது நபியின் அழகில் மனதைப் பறிகொடுத்த ஒரு நங்கை தன்னுடைய கிளியை நோக்கி, அவர்பால் தூது விடுகின்றாள். இது தூது என்னும் தமிழிலக்கிய மரபினைத் தழுவி எழுந்துள்ளமை புலனாகின்றது. கதீஜாவின் திருமணத்தினைக் காதலுக்குப்பின் நடந்ததாகப் பாடுகின்றார். கனவில் நபிகளைக் கண்டு பின் நேரில் காணாமைக்கு வருந்துவதாகப் பலபாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

"பஞ்சணை பொருந்தார் இருவிழி துயிலார்
பழத்தொடு பாலமு தருந்தார்
கொஞ்சமென்குதலைக் கிளியொட மொழியார்...
வஞ்சிநுண் ணிடையார் தம்மிடத் துறையார்
முகம்மது மனத்திடைத் துறைந்தார்"

என்ற பாடல் தமிழ்க்காதல் மரபில் அமைந்துள்ளது. திருமணத்திற்கு முன்பே நபியின் பிரிவைத் தாங்காது வருத்தம் கொள்வது, தமிழிலக்கிய மரபு சுட்டும் 'களவு' முறையை ஒட்டியதாகும். எனவே இங்கும் தமிழிலக்கிய மரபு பின்பற்றப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இம்மையும், மறுமையும்

"அறம், பொருள், இன்பம், வீடு அடைதல் நூற்பயன்" என்பது தமிழ் நூலாரின் அடிப்படைக் கொள்கை. இந்நூற்பொருளும் பயக்கும் நடையுடையதாகக் காப்பியம் இருக்க வேண்டுமென்பது காப்பியப் பொதுவிதி. கடவுள் கொள்கைகளைப் பேசும் காப்பியக் கவிஞர்கள் இம்மை, மறுமைப் பயன்களையும் பேசுவது வழக்கம்.

"குலம் தரும் செல்வம் தந்திடும் அடியார்
படுதுய ராயின எல்லாம்
நிலம்தரச் செய்யும் நீள் விசம்பு அருளும்
அருளொடு பெருநிலம் அளிக்கும்..."

என்ற பாடலில் திருமங்கையாழ்வார், 'நாராயணா' எனும் நாமம் இம்மை, மறுமைகளில் பலவகை நலங்களையும் பயக்கும் என்கிறார். சீறாப்புராணக் காப்பியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் வீடுபேறு, காப்பியத் தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை தெளிவாகப் பேசப்படுகிறது. சீறாக்காப்பிய நாயகர் அகில உலகிற்கும் நல்வழிகாட்ட வந்த மாண்புமிகுந்தவர். அவர் இம்மை வாழ்வுக்கு மட்டுமன்றி மறுமை வாழ்விற்கும் வழிகாட்டத் துணைநிற்கத் தோன்றியவர்கள் என்பது இஸ்லாமியக் கொள்கையாகும்.

"வறுமையும் தீரும் நோய்விட டகலும்
மனத்தினிற் கவலையும் நீங்கும்
சிறுமையும் அகலும் புத்தியும் பெருகும்
தீவினை வந்தட ராது...
உறுபவந் தொலையும் முகம்மதை எவர்க்கும்
ஒருபகற் காண்கில் என்றுரைப்பார்" (அலிமா முலையூட்டுப் படலம்)"

எனும் பாடல் தமிழிலக்கிய மரபினைப் பின்பற்றிப் பாடப்பட்டுள்ளது. நபிகள் நாயகத்தினை ஒரு முறையேனும் நோக்கினால் எமக்கு என்ன பயன் கிடைக்கும் என்பதைப் பாடியுள்ளார் உமறுப்புலவர்.

முடிவுரை

இலக்கியம் பற்றிய புரிந்து கொள்ளலில் இலக்கியத் திறனாய்வின் பங்கு மிக முக்கியமானது. அழகியல் பற்றி அறிவதற்கு இரசனையுடைய ஈடுபாடே முக்கியமானதாகும். இதுவே இரசனைமுறைத் திறனாய்விற்கு அடிப்படை. இந்த அணுகுமுறையில் சீறாப்புராணம் ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்டு அதில் பயிலப்பட்டு வந்த தமிழிலக்கிய மரபுகளின் பிரதிபலிப்புகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அதன்வழி, தமிழிலக்கியச் சிறப்புக்கள் நிறைந்து காணப்படும் இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியமாகச் சீறாப்புராணம் காணப்படுவதை உறுதிசெய்து கொள்ளலாம். அராபிய நாட்டில் தோன்றி அகிலமெல்லாம் வாழ்வதற்கு அருவழிகாட்டிய அண்ணல் நாயகத்தை அழகுதமிழில் அறிமுகப்படுத்தி, இஸ்லாத்தை இனிய தமிழில் பாடித் தமிழர்க்கு இஸ்லாமிய விருந்து படைத்த பெருமை உமறுப்புலவரையே சாரும்.

எனவே பண்டைய தமிழிலக்கியங்கள் புலப்படுத்தும் பண்பாடுகள், பழக்கவழக்கங்கள், இலக்கிய மரபுகள் முதலியவற்றைப் பின்பற்றி உமறுப்புலவர் தம் இஸ்லாமிய மதக்கொள்கைகளை வெளிப்படுத்தும் காப்பியமாகப் படைத்திருப்பதால், தமிழிலக்கியப் பரப்பு மட்டுமன்றி இஸ்லாமிய மார்க்கத்திலும் சீறாப்புராணம் காலத்தைவென்ற படைப்பாக ஒளிவீசும் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே சீறாப்புராணம் மேலும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு இதுபோன்ற பல ஆய்வுகள் ஆய்வாளர்களால் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் இவ்வாய்வு பரிந்துரை செய்கின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. சிவத்தம்பி. கா, (1982), விமர்சனச் சிந்தனைகள், மக்கள் வெளியீடு, சென்னை, ப.15.
2. நடராசன் தி.சு, (2003), திறனாய்வுக்கலை, நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, ப.4.

உசாத்துணை நூல்கள்

- சிவத்தம்பி. கா, (1982), விமர்சனச் சிந்தனைகள், மக்கள் வெளியீடு, சென்னை.
- நடராசன் தி.சு, (2003), திறனாய்வுக்கலை, நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- உவைஸ். ம.மு, (1984), இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
- உவைஸ். ம.மு, (1990), இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தொகுதி இரண்டு, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.
- உவைஸ். ம.மு, அஜ்மல்கான். பீ.மு, (1990), இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தொகுதி மூன்று, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.
- செய்குத்தம்பிப் பாவலர். கே.பி, (1999), சீறாப்புராணம் மூலமும் பொழிப்புரையும், இரண்டாம் பாகம், முகைதீன் ஆண்டகை குருபீடம், தமிழ்நாடு.
- நயினார் முகமது. சி, (2001), உமறுப்புலவர், சாகித்திய அக்காதெமி, புதுதில்லி.
- <http://www.tamilvu.org/ta/library-l4410-html-l4410con-141975l>
- <http://www.tamilvu.org/ta/courses-degree-a011-a0113-html-a0113411-5613>
- <https://www.commonfolks.in/books/d/seeraappuraanam-moolamum-uraiyum>
- http://nellaipayaga.blogspot.com/2016/09/blog-post_32.html

நாகநாட்யம் – பரிமாணங்கள் (Nākanāṭyam – parimāṇaṅkaḷ)

முனைவர் சி. சாவித்ரி | Dr. Ch. Savithri

உதவிப்பேராசிரியர், இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
savithritamiluniversity@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இந்தக் கட்டுரையில் எஸ்.செல்லப்பா அவர்களின் தெலுங்கில் எழுதப்பட்ட "நாகநாட்யம்" கவிதைத் தொகுப்பு பல்வேறு பரிமாணங்களில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. எஸ்.செல்லப்பாவின் சுயசரிதை, 8 வகையான கவிதைத் தலைப்புகள், 8 வகையான சித்தாந்தங்கள் கவிதைகளின் கட்டமைப்பில் 8 வகையான மொழி நடை, கவிதையும் கடவுள் கொள்கையும் போன்ற விரிவாக ஆராய

Abstract :

In this article S. Chellappa's collection of poems "Naganatyam" written in Telugu has been studied in various dimensions. S.Chellappa's in detail the structure of 8 types of poetic titles, 8 types of ideologies, and the language style of 8 types of poetry in the structure of poetry, poetry and God's principle.

Keywords:

பரிமாணம் - Dimension, கருத்தியல் - ideology, தொகைச் சொற்கள் - Compound words, ஆழ்ந்த பக்தி - Deep devotion, மனிதநேயம் - Humanity, குறியீடுகள் - Symbols, மனதின் மொழி - Mind Language, உவமைகள் - Parables, மொழி வரவு - Language gain.

நாக நாட்யம் என்பது ஒரு கவிதைத் தொகுப்பு. இந்நூலை ஆக்கியவர் எஸ். செல்லப்பா ஆவார். இந்நூலில் மொத்தம் 50 கவிதைகள் உள்ளன. இக்கவிதைகளைப் பகுப்பாய்வு செய்து திறனாய்வு நோக்கில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

நூலாசிரியர் குறிப்பு :

இத்தலைப்பின்கீழ் நூலாசிரியர் பெற்றோர், கல்வி, வேலை, இலக்கியக் கொடை, சமுதாய அக்கறை போன்ற தலைப்புகளில் செய்திகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

நூலாசிரியர் பெற்றோர் :

எஸ். செல்லப்பா அவர்கள் தமிழ்நாடு, தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் 1952இல் பிப்ரவரி 9 ஆம் தேதி பிறந்தார். இவரின் தந்தை சூசை மாணிக்கம், தாய் தேவநேசம் ஆவர்.

கல்வி :

இவர் பாளையம்கோட்டையில் செயிண்ட் சேவியர் கல்லூரியில் பி.ஏ. ஆங்கிலம் முடித்து, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கிலத் துறையில் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவர். தெலுங்கானா மாநிலத்தில் உஸ்மானியப் பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டம் பயின்றவர். ஆந்திரப் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர்.

பணி அனுபவம்

தமிழகத்தில் உள்ள மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் 1976ல் ஆங்கிலத் துறையில் உதவிப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய செல்லப்பா அவர்களுக்கு 1977-ல் இந்திய வருவாய்த்துறை (ரெவின்யூ சர்வீஸ்) பணி கிடைக்கப்பெற்று, 1979ல் இ.ஆ.ப (IAS) அதிகாரியாக ஆந்திர மாநிலத்தில் தேர்வு செய்யப்பெற்றார். 1987 - 90 இடைக்காலத்தில் ஆந்திர மாநிலத்தில் ஸ்ரீகாகுளம், ஹைதராபாத் மாவட்டங்களில் இவர் மாவட்ட ஆட்சியராகப் பணியாற்றியவர். பஞ்சாயத்ராஜ் கமிஷனராகவும், பள்ளிக் கல்வி முதன்மைச் செயலாளராகவும் (School Education Principal Secretary), ஆந்திர மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையச் செயலாளராகவும் (Human Rights Secretary in Andhra District) பணியாற்றியவர். மேலும், 2004 - 2005 இடைப்பட்ட காலத்தில் ஹைதராபாத் பள்ளிக் ஸ்கூல் தலைவராகப் (Chairperson) பணியாற்றி, கடப்பா என்ற ஊரில் புதிய ஒரு கிளையை ஆரம்பித்தார். மறைந்த எம்.ஆர்.பாய், எஸ்.காசீபாண்டியன் போன்ற அறிவில் சிறந்தவர்களின் பயிற்சியில் பணியாற்றி, நீதி அரசராகவும், சிறந்த ஆட்சியராகவும் புகழ் பெற்றவர்.

இலக்கியப் பங்களிப்பு

இக்கவிஞர் தமிழ், தெலுங்கு, ஆங்கில மொழிகளில் பல நூல்களும், கட்டுரைகளும் எழுதி இலக்கியத்திற்கு மிகச்சிறந்த பங்களிப்பாற்றியுள்ளார். இவரின் படைப்புகள் கீழ் வருமாறு -

தமிழ் நூல்கள்

- செங்காதல்
- உள்ளக் குமுறல்
- உதிரிப் பூக்கள்
- ஓடைக் கவிதைகள்
- கூட்டிற்கு வெளியே
- மீண்டும் இளவேனில்
- விடையே இல்லாத வினாக்கள்
- புது வெள்ளம்
- இந்திர காவியம் அல்லது நான்மறை விளக்கம் (தமிழக அரசு விருது பெற்றது)
- கூவு கோழியே --- (எழுச்சிக் கவிதைகள்)
- தேன் கிண்ணம்

- கனவில் சிரித்த காட்டுப் பூக்கள்
- நிழற் கனிந்த கனிகள்
- கரிசல் காட்டுக் கவிதைகள்
- பதிநாலாம் இரவு
- புல்லில் தூங்கிய பனி (தன் வரலாறு)

தெலுங்கு நூல்கள்

- நாக நாட்டியம்
- தட்சிணாயனம்

ஆங்கில நூல்கள்

- Tha Cuddapah Roots (Auto biography Part – II)

மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்

- வெளவாலின் பயணம்
- சுட்டும் வழிச் சுடரோ --?

ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்

- இறால்மீன் வளர்ப்பு (ஆங்கிலத்தில்)
- மறைக்கப்பட்ட மாமன்னர் வரலாறு (குமுக ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை)
- திருவள்ளுவர் கால குமுக வரலாறு

சமுதாய அக்கறை

இவர் பொருளாதாரத்தில் மிகவும் பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு சிறந்த விடுதி வசதியை ஏற்பாடு செய்து தந்துள்ளார். பின்தங்கிய வகுப்பு சார்ந்த கல்லூரி மாணவர்களுக்கு தங்கும் வசதி செய்து தறுவதை தனது தலையாயக் கடமையாக எண்ணியவர். இந்திய உணவுக் கழகத்தில் (Food Corporation of India) மூத்த பிராந்திய மேளாலராக (Senior Regional Manager) பணியாற்றிய காலங்களில் 5 லட்சம் மெட்ரிக் டன்களில் கிடங்கு வசதிகளை இலவசமாக உருவாக்கியவர். பேராசிரியர் பி.சுப்பிரமணியம், எஸ்.காசீபாண்டியன், நீதிபதி ஆவுல சாம்பசிவராவ் இவர்களுடன் கை கோர்த்து சித்தூர் மாநிலம் குப்பத்தில் திராவிட பல்கலைக்கழகம் ஒன்றினை உருவாக்குவதில் எண்ணற்ற முறைகளில் சிறப்பாக பணியாற்றியவர்.

நூலைப் பற்றி

நாகநாட்டியம் என்ற இந்நூலில் உள்ள செய்திகளை இரண்டு தலைப்புகளில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அவை :-

1. நூலின் பெயர் காரணம்
2. நூலின் அமைப்பு

1. நூலின் பெயர்க்காரணம்

'நாகநாட்டம்' என்ற தலைப்பில் உள்ள, இந்நூலில் நாகநாட்டம் என்ற பெயரில் எந்த ஒரு கவிதையும் அமைக்கப்படவில்லை. அப்படி என்றால், இந்த நூலின் தலைப்பிற்கும் உள்ளே உள்ள கவிதைகளுக்கும் ஏதேனும் தொடர்பு உள்ளதா? என ஆராய்ந்து பார்த்தேன். தொடர்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இக்கவிதைத் தொகுப்பிற்கு ஏன் நாகநாட்டம் என்று பெயரை வைத்திருக்கிறார் என்று கவிஞர் செல்லப்பா அவர்கள் நூல் முகவுரையில் எடுத்துரைத்ததாவது -

"நாகத்தை நாட்டியம் ஆடச்செய்கின்ற 'மகுடி' பாரத கிராமிய மக்களுக்குப் புதியதொன்றும் இல்லை. இச்சிறு கருவியின் இசையால் கண்கள், காதுகள் மட்டுமே அல்லாமல் இதயத்திற்கும் இதமளிக்கிறது. இதில் பயம், பதட்டம், விழிப்புணர்வு அனைத்தும் உள்ளன. இவையெல்லாம் சங்கீத இசையில் ஒன்றிணைகிறது. இவ்விசை நாகங்களை நாட்டியமாடச் செய்வது மட்டுமின்றி 'மனித இதயங்களையும் நெகிழ்ச்செய்கிறது. நாகநாட்டியம் புதிய அழகை உருவாக்குகிறது. அத்தோடு இவ்வழகு இசையோடு கலந்து படைப்பாற்றலுக்கும் வழிவகுக்கிறது. இந்தப் பாடல் கவிதைத் தொகுப்பிற்கு 'நாகநாட்டம்' என்று ஏன் பெயர் சூட்டினேன் என்றால் கருணையே வடிவமான இறைவனை தியானம் செய்து, அனைத்தையும் அந்த பரமாத்மாவிற்கே சமர்ப்பணம் செய்து அவருள்ளேயே இரண்டறக் கலக்கக் கூடிய ஆழமான ஆன்மீகச் சிந்தனையைத் தூண்டச் செய்தது" என்று கூறுகிறார். பெரும்பாலான கவிஞர்கள் நூல் பெயருக்குக் காரணத்தைச் சொல்வதில்லை. ஆனால் இக்கவிஞர் இக்கவிதைத் தொகுப்பிற்கு 'நாகநாட்டம்' என பெயரிடுவதற்கான காரணத்தையும் வாசகர் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவே இதனைத் தானே கூற முற்பட்டுள்ளார்.

நூலின் அமைப்பு

ஐம்பது கவிதைகளைக் கொண்ட இந்நூலில் உள்ள தரவுகளைக் கொண்டு அவற்றை மூன்று தலைப்புகளாக ஆராயப்பட்டன. அவை :-

1. கவிதைத் தலைப்புகளின் அமைப்பு
2. கவிதைகளின் கருத்தியல் அமைப்பு
3. கவிதைகளின் மொழிநடை அமைப்பு

இவற்றுக்கான உட்தலைப்புகளை கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் காணலாம் -

வ.எண்	கவிதைத் தலைப்புகளின் அமைப்பு	கவிதை - கருத்தியல்கள் அமைப்பு	கவிதை மொழிநடை அமைப்பு
1	எதுகை மோனை	அன்பு	மொழி வரவு
2	அடுக்குத் தொடர்	ஆழ்ந்த பக்தி	இயற்கை வருணனைகள்
3	விளக்க முறை	மனித நேயம்	உவமைகள்

4	ஒரு சொல்	மதம்	சொல்லாட்சி
5	இரண்டு சொற்கள்	வாழ்க்கைத் துணை	பிறமொழிச் சொற்கள்
6	மூன்று சொற்கள்	காதல்	குறியீடுகள்
7	கூட்டுச்சொல்	உடலே பிரதானம்	கேள்வியும் நானே பதிலும் நானே
8	பிறமொழிச் சொல்	பரம்பொருளைத் தேடல்	மனதின் மொழி

1. கவிதைத் தலைப்புகளின் அமைப்பு

நாகநாட்யம் எனும் இந்நூலில் உள்ள கவிதைத் தலைப்புகள் 8 வகையான அமைப்புகளில் உள்ளன. அவை கீழ்க்கண்ட பட்டியலில் -

வ. எண்	எதுகை மோனை	அடுக்குத் தொடர்	விளக்க முறை	ஒரு சொல்	இரண்டு சொற்கள்	மூன்று சொற்கள்	கூட்டுச் சொல்	பிற மொழி
1	சினுகுலாண்டி சிநுநவ்வு	சூடகா சூடகா	ரெக்கலு ன்ன நிமிஷாலு	ஒலி	பூல வர்ஷம்	ஜீவித ரண ரங்கம்	கவிதாவளி	நா ஃபோட்டோ
2	ரூபு சூபு	சூடகலா சூடகலா	நீ சூபு கோஸம்	நாட்டிக	நா ஓட்டமி	சிவ சக்தி தரிசனம்	ப்ரேமாக்நி	அரங்கேற்றம்
3	முத்துல முச்சுடலு		முகவாடி கோல	ப்ரமித	நிஜ ஸ்வரூபம்	ஜவாபு லேனி ப்ரசன	ஜ்ஞானாக்னி	
4	நவம் நவம் சுபம் சுபம்		நவ்வு தோந்தி ஆ செட்டு	கானுக	ப்ரேம காவ்யம்		ருணானுப ந்தம்	
5	ஸ்ருதிகா ஸ்ம்ருதிகா		மாமிடி பண்ட்ல கோத		ஆத்ம ராகாலு			
6	மலினமே மஹாபலம்		விடிபோ யின முக்க		கவி மனஸ்த த்வம்			
7	கெரட்டால கன்யலு		ப்ரேம கோ முத்து		டிய்யனி பாட்ட			
8	புனாதிவேனி பூரில்லு				மிணுகுரு புருகுலு			

9					அத்வை த ப்ரேம			
10					குண்டெ ஸன்னா யி			
11					வயு ப்ரசாதம்			
12					முத்யால அனுபவ ம்			
13					ப்ரேம பிந்து			
14					அநந்த வலயம்			
15					வலபு ஸாகு			
16					ப்ரேம தத்வம்			
17					பஸிகட்டி உய்யால			
18					தக்ஷி ண வாயுவு			
19					ப்ரேம வைபவ ம்			
20					முத்துல ஹாரம்			

மொத்தம் : 8 + 2 + 7 + 4 + 20 + 3 + 4 + 2 = 50

மேற்கூறிய பட்டியலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஐம்பது கவிதைத் தலைப்புகளும் பெரும்பாலும் கவிதையிலே பயன்படுத்திய சொற்கள் அல்லது தொடர்களாகவே அமைந்திருப்பதை காணலாம்.

கருத்தியல் அமைப்பு

நாகநாட்யம் நூலில் உள்ள கவிதைகளின் கருத்தியலை ஆராயும் பொருட்டு இந்நூலாசிரியரே முன்னுரைப் பகுதியில் "நாகநாட்யம்" பெயரில் உள்ள இந்தக் கவிதைகள் மானிட ஆன்மா அறியாமையிலிருந்து தெய்வத்தன்மையை நோக்கி பயணிக்கின்றதைப் பற்றித் தெரியப் படுத்துகிறார். ஆன்மா செல்லுகின்ற இந்த ஆன்மீகப் பயணத்தில் தன்னைத்தான் அறிவது, உடன் இருப்பவர்களையும், தெய்வத்தையும், மற்ற உயிரினங்களையும் அறிந்து கொள்வதே முக்கிய நோக்கமாகும் என்றும், **மானிடர் அனைவருக்கும் ஆன்மா ஒன்றுதான்** என்ற சீரடி சாயியின் தொலைதூரச் சிந்தனையை இக்கவிதைகளில் பார்க்கலாம்" (..) என்று கூறுகின்றார். அது மட்டுமல்லாமல், இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய சி.நாராயணரெட்டி, "இந்நூல் காதல் உணர்வுகளின் தொகுப்பு என்றும், கடவுளைத் தன் கவிதைப் பூக்களால் அர்ச்சித்துள்ளார் இக்கவிஞர்" என்று கூறுகின்றார். அதேபோல், பட்டினால் சுதாகர் என்பவர் "இவர் கவிதைகளில் ஒரு தலைவன் தலைவிக்காக ஏங்குகின்ற ஏக்கம் இதில் தென்படாது. ஒரு பக்தன் தெய்வத்தைக் காணப் படுகின்ற பாடும், வேதனையும், கவலையும், தவிப்பும், தாகமும் காணப்படுகின்றது" என்று இந்நூலைப் பற்றிய கருத்தினைப் பதிவு செய்துள்ளார். ஆக, மேற்கூறிய மூவரும் ஒரேவிதமான கருத்தினைப் பதிவு செய்திருந்தாலும், இக்கருத்தினை எண் வகையாக பிரித்து இங்கு விளக்க முற்படுகிறேன். மேற்கூறிய பட்டியலில் பகுத்தவாறு கருத்தியல்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றாகச் சான்று காட்டி விளக்கப்படுகின்றன.

1. அன்பு

தமிழில் அன்பு, காதல் வெவ்வேறு பொருளைத் தரக்கூடியதாக உள்ளது. ஆனால், தெலுங்கு மொழியில் 'ப்ரேம' என்ற சொல் அன்பு மற்றும் காதல் இரண்டிற்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இக்கவிதைத் தொகுப்பில் 'ப்ரேம' என்ற சொல்லில் ஏழு கவிதைகள் உள்ளன. இத்தலைப்புகளில் கூறப்பட்டுள்ள அன்பு இரண்டு வகையாகப் கவிஞர் பார்த்திருக்கிறார். ஒன்று, மனிதன் மீது கடவுள் காட்டுகின்ற அன்பு. மற்றொன்று கடவுள் மனிதன் மீது காட்டுகின்ற அன்பு. இதையே கவிஞர் நாராயணரெட்டி -

"ப்ரேம (அன்பு) என்ற பெயரில் ஏழு தலைப்புகள் உள்ளன. ப்ரேம காவ்யம் (காதல் காவியம்), ப்ரேமகாக்கி (காதல் தீ), அத்வைத ப்ரேம (அத்துவைத காதல்), ப்ரேம பிந்து (காதல் துளி), ப்ரேமகோ ஹத்து (அன்பிற்கோர் எல்லை), ப்ரேம தத்வம் (அன்பின் தத்துவம்) என்பனவாகும். இக்கவிதைகள் அனைத்தும் காதலியின் மீதுள்ள காதலை வெளிப்படுத்தும் விதமாக வெளிப்படையாகத் தெரிந்தாலும், அன்பே வடிவமான கடவுளின் மீது கொண்ட பக்தியின் வெளிப்பாடாகவே உள்ளன. இக்கவிதைகள் அனைத்தும் கடவுளின் மீதுள்ள பற்றை வெளிப்படுத்துவது ஆகும்" என்றார். சான்றாக -

**ப்ரேமகாக்கி (காதல் தீ) என்ற கவிதையில்
ப்ரஹ்மத்வம் லாண்டிதி நீ ப்ரேமகாக்கி (பிரம்மத்துவம் போன்றது உன் அன்பு தீ)
நீ ப்ரேம காந்திலோ (உன் காதல் ஒளியில்)**

ப்ரகாஸிஸ்தோந்தி ஈ ப்ரபஞ்சம் (பிரகாசிக்கிறது இவ்வுலகம்) ப : 26

கருணைக் கடலான அந்த ஈஸ்வரின் அன்பு, அடர்ந்த இருளில் திக்கு முக்காடிக் கொண்டிருக்கின்ற மக்களுக்கு ஒளிவிளக்கைக் காட்டிய உணர்வு இக்கவிதை வரிகளில் தென்படுகின்றது என்கிறார் நாராயண ரெட்டி (நாகநாட்யம் - வாழ்த்துரை)

ரெக்கலுன்ன மனிஷி என்ற கவிதையில் ஒரு பக்தன் கடவுளின் மீது வைத்திருக்கின்ற அன்பின் தவிப்பை வெளிப்படுத்தும் கவிதை வரிகள் -

**நீதோ நேதோ நேனுன்னப்புடு (உன்னுடன் நான் இருக்கையில்)
நிமிஷாலகு ரெக்கலு மொலுஸ்தாயி (நிமிடத்திற்கு சிறகுகள் முளைக்கும்)
மாஸாலு கண்ட்டலுகா (மாதங்கள் மணிகளாக)
கண்ட்டலு கனிபிஞ்சனி நிமிஷாலுகா (மணிகள் காணாத நிமிடங்களாக)
கரிகி போதுன்னாயி (கரைந்து போகின்றன)**

**நீவு லேனப்புடொ (நீ இல்லாத பொழுதோ)
மொலிசின ரெக்கலு ஊடிபோதுன்னாயி
(முளைத்த சிறகுகள் உதிர்ந்து போகின்றன)**

**நீ ப்ரேம வெலுதுருகை (உன் அன்பு ஒளிக்காக)
ஆ வெலுதுருலோ கலிஸின வெச்சதனம் கோஸம்
(அந்த ஒளியில் கலந்த கதகதப்புக்காக)
எதுரு சூஸ்துன்னானு யுக யுகாலுகா ---
(காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் யுக யுகங்களாக---)**

என்று கடவுளின் அன்பிற்கு ஏங்கும் ஏக்கம் இக்கவிதை வரிகளில் காணமுடிகிறது.

வலபு சாகு (சாகுபடி) என்ற கவிதையில் இறைவன் மீது அன்பு காட்டினாலும் அந்த அன்பை ஏற்றுக்கொள்ள இறைவனுக்கும் அன்பு உள்ளம் இருக்க வேண்டும் அல்லவா? இறைவன் தன்னைப் பார்க்கமாட்டாரா? தன் அன்பை ஏற்கமாட்டாரா என்று ஏங்கிப் பரிதவிக்கும் உள்ளமானது இவ்வாறு புலம்புகிறது -

**கொண்ட லோயலோ (மலை பள்ளத்தாக்கில்)
குபுரு பொதல மாகாணி (அடர்த்தியான புதர் நிலம்)**

**வஸந்தம்லோ குரிஸின வர்ஷானிகி (கோடைக்கால மழையில்)
மஞ்சி வித்தனாலேஸி (நல்ல விதை விதைத்து)**

**ப்ரேம பண்டிஞ்சடானிகி (அன்பை சாகுபடி செய்ய)
நேலகு கூடா ப்ரேம உண்டாலி கதூ!
(நிலத்திற்கும் அன்பு இருக்கனும் அல்லவா!) (ப.38)**

ஒருதலைக் காதல் கொண்ட காதலனைப் போல எவ்வளவோ மன்றாடிப் பார்த்தும் கடவுள் கண் திறக்கவில்லையே என்ற ஏக்கம் இந்த கவிதை வரிகளில் தெரிகிறது.

1. ஆழ்ந்த பக்தி

பெரும்பாலான கவிதைகளில், கவிஞர் தனது பக்தி மார்க்கத்தில் சிறிதும் குழப்பமோ தடுமாற்றமோ இன்றி, எத்தகைய இறைவன், இறைவி பெயர்களையோ குறிப்பிடாது பெரும்பாலும் இயற்கையையே பரம்பொருளாகச் சித்தரித்து தனது பக்தியை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தனது பக்தி மார்க்கத்திற்கான ஆன்ம நிலை பயணத்தை இயற்கையின் பால் ஈர்ப்புக் கொண்டு இயற்கையினை ஒட்டியே வழி நடத்திச் செல்கிறார். இயற்கை மற்றும் பிரபஞ்ச சக்தியே, ஆன்மா இறைவனுடன் ஐக்கியமாவதற்கு உறுதுணையாக்கும் என்ற சிந்தனையில் மிகவும் தெளிவாக உள்ளார். இதனை முத்தால அனுபவம் (முத்தான அனுபவம்) என்ற கீழ்க்காணும் கவிதையில் உணரலாம்.

சதவகா சதவகா (படிக்க படிக்க)
 சதிவிந்தி சாலதந்நடலு (படிச்சது போதாதென்று)
 அந்துலேனி நீ செளதர்ய சாகரம்லோ (எல்லையற்ற உன் அழகு கடலிலே)
 முனிகி முனிகி தெச்சின முத்தால அனுபவம்
 (மூழ்கி மூழ்கி கொண்டுவந்த முத்தான அனுபவம்)
 தேகா தேகா (கொண்டுவர கொண்டுவர)
 தெச்சின முத்தாலு கொஞ்சமனி (கொண்டுவந்த முத்துக்கள் கொஞ்சமென்று)
 தேவல்லிந்தி எக்குவனி (கொண்டுவரவேண்டியது அதிகமென்று)
 கொணுகுதோந்தி நா குண்டெ (முனுமுனுகிறது என் நெஞ்சம்)

...

1. மனித நேயம்

கவிஞரின் பக்தி மார்க்கத்தில் மனிதநேயத்திற்கு ஓர் சிறப்பான இடம் கொடுத்து ஆன்ம பயணத்தில் பரம்பொருளுடன் இணைய மனிதருக்குத் தேவையான மிக அவசியமான பண்புகளில் ஒன்றான மனிதநேயம் மிகுதியாவதையே அடிப்படைப் பொருளாக இறைவன் எதிர்பார்க்கின்றார் என்பதை மிக மெல்லிய இறை உணர்வுகளோடு, இறைவனே மனிதநேயம் கொண்டு, மனிதநேயம் மிக்க அனைவருக்கும் ஆதரவு அளிக்கின்றார் என்றும், மனிதநேயம் கொண்டவர்களின் உள்ளத்தில் இறைவன் மனிதநேயம் கொண்டு குடியிருப்பதாகவும், அவரது கவிதைகளில் சித்தரித்துள்ளார். எழு சுரங்களைப் போல் ஏற்ற இறக்கங்களோடு மாறிமாறி, ஏறி இறங்கி பயணிக்கும் பிராணன் நின்றுபோய்விட்டால், எனது நெஞ்சத்தில் குடியிருக்கும் உனது கதி என்னாவது? என்று இறைவனை நோக்கியே வினா எழுப்பி, இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்ட நிலையை கீழ்க்கண்ட ப்ரமித (அகல் விளக்கு ப: 44) என்ற கவிதை வரிகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

மாவதகு மாரு பேரைன நுவ்வு (மனிதநேயத்தின் மறு பெயரான நீ)
 இங்கோ குண்டெனு பாரேஸேந்துகு (இன்னொரு இதயத்தை தொலைத்திட)

எந்துகு முந்துகொச்சாவு? (ஏன் முன் வந்தாய்?)
 ஈ குண்டெனி (இந்த இதயத்தை)
 நீ ஊபிரி ஸ்வராலகு (உன் சுவாச சுரங்கள்)
 ஸரிகமலுதே நா குண்டெனீ வொதிலேஸ்தே
 (சரிகம பாடும் என் நெஞ்சைவிட்டு விலகினால்)
 நின்னு நுவ்வே போகொட்டுகுன்ன தானிவெளதாவு
 (உன்னை நீயே தொலைத்துக் கொண்டவளாவாய்)
 எந்துகண்டே... (ஏனென்றால் ...)
 ஈ குண்டெலோ வுண்டே வாரெவரோ தெலுஸா?
 (இந்நெஞ்சில் இருப்பது யாரென அறிவாயா?)
 நுவ்வே ... (நீயேதான் ...)

மதம்

கவிஞரின் பெற்றோர் பெயர்கள் சூசை மாணிக்கம், தேவநேசன் என்று இருப்பதால் இவர் ஒரு கிறித்துவராகத்தான் இருக்கமுடியும். இக்கவிதைத் தொகுப்பில் மதம் சார்ந்த கருத்துக்கள் என்று அராயும்போது மூன்று கவிதைகளில் இந்து மதம் சார்ந்த தெய்வங்களைக் குறிப்பிட்டிருப்பதால் இவர் அனைத்து மதங்களும் ஒன்றே என்ற கொள்கையுடையவாகத் திகழ்கிறார் என்று கூறலாம். இவர் கவிதைகளில் முக்கியமாகக் காணப்படும் கருத்தியல் "ஜீவாத்மாவாகிய நாம் பரமாத்மாவாகிய இறைவனை அடைதல்" என்பதாகும். இந்து தர்மத்தில் மிகவும் போற்றப்படுகின்ற ஒன்று அர்த்தநாரீஸ்வர தத்துவம். அதாவது ஆண் பாதி பெண் பாதி, ஆண் பெண் இருவருமே சமம் என்ற கோட்பாட்டினை இயற்கையில் உள்ள அனைத்துப் பொருள்களிலும் காணலாம் என்றும், அவற்றை பிரிக்கமுடியாது என்பதை சிவ சக்தி தரிசனம் (ப : 32) என்ற கவிதையின் வாயிலாக உணர்த்துகிறார் கவிஞர். அக்கவிதை -

ப்ரேம ஸ்வரூபமே சிவமைதே (அன்பி வடிவம் சிவமானால்)
 சிவ ப்ரதர்ஸனம் நுவ்வேகா ! (சிவ பிரதர்ஸனம் நீ தானே)
 மங்கள் வீணா சிவமைதே (மங்கள் வீணை சிவமானால்)
 மதுர ராகாலு நுவ்வேகா ! (இனிய ராகங்கள் நீதானே)
 சுந்தர புஷ்பம் சிம்மைதே ! (அழகு மலர் சிவமானால்)
 சுகந்த பரிமளம் நுவ்வேகா ! (மலரின் நறுமணம் நீதானே)
 பச்சிக பயள்ளு சிவமைதே ! (புல்வெளி தோட்டம் சிவமானால்)
 பச்சதனம் நுவ்வேகா ! (பசுமை நிறமும் நீதானே)
 நீலி கடலி சிவமைதே (நீல நிறக்கடல் சிவமானால்)
 நிண்டு தரங்காலு நுவ்வேகா! (நீந்தும் அலைகள் நீதானே)
 காவ்ய நேத்ராலு சிவமைதே (காப்பிய கண்கள் சிவமானால்)
 கள்ள காந்துலு நுவ்வேகா ! (கண்களில் ஒளியும் நீதானே!)

மேற்கூறிய வரிகள் மகாகவி காளிதாசனின் -

வாகர்தாவிவ ஸம்ருத்தௌ
 வாகர்த ப்ரதிபத்தயே

ஐக்கதக பிதரௌ
வந்தே பார்வதீ பரமேஸ்வரௌ !

என்ற பாடல் வரிகளை நினைவு கூறுகிறது.

மற்றொரு சான்று, கவிதாவளி (ப : 16) என்ற கவிதையில் -

குருக்ஷேத்ர யுத்தம்லோ (குருக்ஷேத்திர யுத்தத்தில்)
முத்துல க்ருஷ்ணுடு முக தர்சனம்லோ (அழகு கண்ணன் முக தரிசனத்தில்)

இதில் முத்துல கிருஷ்ணுடு என்று வைணவக் கடவுளின் பெயரையும் குறிப்பிட்டு இருப்பதால் இக்கவிஞர் இந்து மதங்களான சைவம் மற்றும் வைணவ மதங்களையும் ஆதரித்தார் என்பது தெளிவாகிறது.

மேலும், இந்நூலின் முன்னுரைப் பகுதியில் "எல்லா மனிதரின் ஆன்மா ஒன்றுதான்" என்ற சீரடி சாயியின் தொலைநோக்கு பார்வை, இக்கவிதைகளில் காணலாம் என்று கவிஞர் செல்லப்பா அவர்கள் கூறியுள்ளதால், இவர் இந்து மதத்தை ஆதரிக்கிறார் எனலாம். அது மட்டுமல்லாமல், கடவுளை தேடும்பொழுது 'நா ஜீவித ஹஜ்லோ தெலுஸுகுன்னதி (என் வாழ்க்கை ஹஜ்ஜில் அறிந்துக்கொண்டது) என்ற இந்த கவிதை வரியில் ஹஜ் என்ற சொல் முஸ்லீம்களின் புனிதத்தலமான ஹஜ் என்ற திவ்விய தேசத்தை குறிப்பிட்டிருப்பதால், இவர் முஸ்லீம் மதத்தையும் ஆதரிக்கிறார் என்றுதான் கொள்ளவேண்டும்.

வாழ்க்கைத் துணை

நாகநாட்யம் கவிதைத் தொகுப்பில் வாழ்க்கைத் துணையைப் போற்றுகின்ற கவிதைகளும் உண்டு. கவிஞர் தன் வாழ்வில் தன்னை நல்வழிப்படுத்தி, தன் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அனைத்தையும் கொடுத்த இறைவனையே தன் வாழ்க்கைத் துணையாக பாவித்து, அதற்கான நன்றியினை கீழ்க்காணும் கவிதை வரிகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பதுகு பாட்டலோ நாதோ (வாழ்க்கை பாதையில் என்னுடன்)
பாதிகேள்ளு நடசின நா பங்காரு தீக..
(பல ஆண்டுகள் பயணித்த என் பொற்கொடியே..)

ஆகலி படி (பசியுற்று)
ஆத்மபாத படிநப்புடல்லா (ஆன்மா வேதனைப் படும்போதெல்லாம்)
ப்ரேம ஹஸ்தாலதோ (அன்பு கரங்களினால்)
ப்ரஸாதிஞ்சாவு நாகு அன்னம் (அமுதை எனக்கு வழங்கினாய்)

என்னி ஜன்மலு எத்தினா (எத்தனை பிறவிகள் எடுத்தாலும்)
எலா தீருஸ்தானு ஈ ருணானுபந்தம்? (எப்படித்தான் தீர்ப்பேனோ இக்கடனை?)

இக்கவிதை வரிகளில் வாழ்க்கைத் துணையைப் பிரிந்த தவிப்பு தெரிகிறது. கடவுள் கண்முன் தோன்றி மறைந்த காட்சியை கவிஞர் முன்வைத்துள்ளார். கடவுளின் அன்பு உணர்வை வெளிப்படுத்த மற்றொரு சிறந்த கவிதை 'கானுக' (காணிக்கை) ப : 48 இதில் கடவுள் தன் மீது காட்டுகின்ற அன்பிற்கு மாறாக அவருக்கு எதையாவது காணிக்கையாக தரவேண்டும் என்று எண்ணுகின்ற பக்தன் 'வாத்ஸல்யமூர்திவைன நீ ப்ரேமகேதி மூல்யம்? (பாசமே உருவான உன் அன்பிற்கு ஏது விலை?) என்று கேள்வி எழுப்பி, உலகத்தில் உண்மையான பாசத்திற்கு விலை சொல்ல முடியாது என்பதை மிக நுட்பமாக கடவுளின் வழி நின்று 'அன்பை' சிறப்பிக்கிறார்.

காதல்

நாகநாட்டியம் என்ற இக்கவிதைத் தொகுப்பில் கவிஞர் கடவுளைக் காதலியாகவும் தன்னைக் காதலனாகவும் எண்ணிக் காதல் மொழிகள் பல குவிந்து கொட்டிக்கிடக்கிறது. இத்தொகுப்பில் உள்ள பல கவிதைகள் காதலன் காதலியிடம் பேசுவது போலவும் அல்லது காதலி காதலனிடம் பேசுவது போலவும்தான் காட்சியளிக்கிறது. அவற்றில் சில -

காதல் வயப்பட்ட கவிஞனின் மன போராட்டம் 'நா ஓட்டமி' (என் தோல்வி) ப : 2 என்ற கவிதை வரிகளில் -

ஆநாடு எந்துகலா சூஸாவு? (அன்றைய தினம் ஏன் அப்படி பார்த்தாய்?)
நிர்மல ஹ்ருதயமுதோ (பதட்டமற்ற நெஞ்சைக் கொண்டு)
நீ எதுட்ட நிலபட்ட நேனு (உன் எதிரில் நின்ற நான்)

நேட்டிதாக ஓட்டமி எருகனி நேனு (நேற்றுவரை தோல்வி அறியாத நான்)
நீ கள்ள சூபுலோ (உன் விழிப் பார்வையில்)
கரிகிபோயானு ! கலவர அட்டானு ! (கரைந்துப் போனேன்! கலவரப்பட்டேன்)
ஏமீ எருகனி நாகு (ஓன்றும் அறியாத எனக்கு)
எந்துகீ சிக்ஷ? பாத? (ஏன் இந்த தண்டனை? வலி?)

ஈ க்ஷணமலோ (இந்த நொடியில்)
நீ ஸமக்ஷமுலோ (உன் முன்னிலையிலே)
நா ஓட்டமினி (என் தோல்வியை)
ஓப்புகுண்டுண்ணானு (ஓப்புக்கொள்கிறேன்)
இகனுஞ்சைனா நன்னலா சூடகு (இனியாவது என்னை அப்படி பார்த்தே)

நீ சூபு கோஸம் (உன் பார்வைக்காக) ப: 6, என்ற மற்றொரு கவிதையில் -

என்னோ பனாலுண்டகா (எத்தனையோ பணிகள் இருந்தபோதிலும்)
அன்னீ விடிசி பெட்டி (அத்தனையும் விட்டுவிட்டு)
நீ சிருநவ்வு கொரகை (உன் புன்னகைக்காக)
ஏ திகுலு எரகனி நீ கடகண்டி (எந்த கவலையும் அறியாத உன் கடைக்கண்)

தூபல கொரகை வச்சானு (பார்வைக்காக வந்தேன்)

என்று காதலியின் கடைக்கண் பார்வைக்காக ஏங்கும் காதலனைப் போல, கடவுளின் அன்பு பார்வைக்காக ஏங்கும் உள்ளம் இங்கு தெளிவாகத் தெரிகிறது. இதுபோல காதலியின் முத்தத்தின் மதிப்பு அளவிடமுடியாது என்று கூறிய -

நீ தூடனி தூபலோ ஓக தூபந்தி (நீ பார்க்காத பார்வையில் ஓர் பார்வை இருக்கு)
தானி ஸுடிகாலி (அந்த புயல்காற்று)
காலிம்புலோ வந்தி சல்லதனம் (தேடலில் இருக்கு குளிர்ந்த தன்மை)

ஆகஸ்தமத்துகா பிச்சின ஓக முத்தே (எதிர்பாராது தந்த ஓர் முத்தம்)
அம்ருத வர்ஷம் நாகைதே (அமிர்த மழையாம் எனக்கதுவே)
நீ முத்துல ஹாரம் விலுவெந்தோ? (உன் முத்த மாலையின் மதிப்பெனவோ?)

இக்கவிதை வரிகள் கவிஞன் இறைவனைப் பார்த்துதான் இந்த கேள்வி கேட்கிறானா? என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. இப்படியும் பக்தி இருக்குமா? இறைவனை இப்படிக்கூட நேசிப்பார்களா? என்றும் தோன்றுகிறது.

உடலே பிரதானம்

அறியாமையில் உழன்று பரம்பொருளை தேடித் தேடி அலையும், பிரபஞ்சத்தின் ஆக்கமாக விளங்கும் மானிடரிடையே தோன்றும் அன்பானது இதயத்தில் தோன்றி, உடல் முழுக்க வியாபித்து உயிர் சுழர்ச்சிக்கு வழி வகுத்து, இறுதியில் மண்ணில் புதைந்து அழுகிப்போகும் உடல்தானே பரம்பொருளை அடையும் பயணத்திற்கான வாகனம். அழுகிப்போகும் மலம் கொண்ட உடலில் பெருகும் அன்புதானே இறையருளின் ஆன்மீக வழி. அதனை அடைவதற்கு அசுத்தமான இத்தேகம் அவசியமே என்பதனை உணர்த்தும் வகையில் கீழ்க்கண்ட கவிதை வரிகளில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

மட்டிலோ கலஸின (மண்ணில் கலந்த)
மானவ ப்ரேமலோ (மனிதனின் அன்பில்)
மலினம் லேகுண்டுந்தா? (அசுத்தம் போகுமா?)
அயினா மலினமே நாகு மஹா பலம் (இருப்பினும் அசுத்தந்தான் எனக்கு மகா பலம்)
மலினமே (அசுத்தந்தான்)
மானவ ப்ரேமகு மூலம் (மானிட அன்பிற்கு மூலம்)

பரம்பொருளைத் தேடல்

கவிஞர் கடவுளை தேடும் பணியில் முழுமையாக தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்போலும். எங்கே கடவுள்? எங்கே கடவுள்? என காடு மேடுகள் எங்கும் அலைந்து திரிந்து, பரம்பொருளை காணக்கிடைக்காமல் இறுதியில், இறைவனை எங்கும் காண இயலாது என்ற முடிவுக்கு வந்ததாக, கீழ்க்காணும் 'ஐவாபு லேனி ப்ரஸ்ன' (பதில் இல்லா கேள்வி) என்ற கவிதை வரிகளில் அமைந்துள்ளார்.

நதி மூலம் கோஸம் வெதுகுதூ (நதி மூலத்தை தேடிக்கொண்டே)
நடிசானு சாலா தூரம் (நடந்தேன் நீண்ட தூரம்)
நடிசி நடிசி (நடந்து நடந்து)
நா ஜீவித ஹஜ்லோ தெலுஸுகொன்னானு
(என் வாழ்க்கை ஹஜ்ஜில் அறிந்து கொண்டேன்)
கோட்டி மூலாலு கல (கோடி மூலங்கள் உள்ள)
ஏட்டிகேதி மூலம்? ஏதி தொலி மூலம்? (நதிகேது மூலம்? எது ஆதி மூலம்?)

ஓ ஜவாபு லேனி ப்ரஸ்ன காபோலு! (ஒரு பதில் இல்லா கேள்வி போலும்!)

நதி மூலம் ரிஷி மூலம் யாரும் அறிய முடியாது என்பது மூத்தோர் வாக்கு. புராணங்களிலும் சிவனின் அடி, முடியை அறிய முற்பட்ட பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும் இறுதியில் தோல்வியுற்றனர். இவர்களைப் போலவே கவிஞர் செல்லப்பா அவர்களும் கடவுளைத் தேடும் பணியில் தோல்வியுற்று, கடவுள் எங்கே இருக்கிறார் என்ற கேள்விக்குப் பதில் இல்லை என்று உணர்ந்து கொண்டார்.

மொழி அமைப்பு

கவிதைகளின் மொழி அமைப்பினை மேற்கூரிய அட்டவணையில் குறிப்பிட்டவாறு எட்டு தலைப்புகளாக சுட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் விவரம் -

மொழி வரவு

தெலுங்கு மொழியில் இதுவரை பயன்படுத்தப்படாத மொழி மரபுகள் செல்லப்பா கவிதைகளில் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. இந்தப் புதிய மொழிமரபு, இக்கவிதைகளின் வாயிலாக தெலுங்கு மொழிக்கு வரவாக அமைந்துள்ளன என்றால் அது மிகையிலலை.

சான்றாக -

மலர் மழை (பூல வர்ஷம்) என்ற கவிதையில்

வேலு ஸ்பரிசம்தோனே

ஏலுசன்னாவு நா ஹ்ருதயம் (ப.1)

விரல் ஸ்பரிசத்தைக் கொண்டு என் இதயத்தை ஆட்சி செய்கிறாய் என்று கூறிய கவிஞரின் வரிகளில் விரல் ஸ்பரிசம் என்ற இது போன்ற சொல்லாடல்கள் தெலுங்கு மொழி கவிதைகளில் காணயியலாது. இது போன்றே -

நீ சூடனி சூபலோ ஓக சூபந்தி

நீ பார்க்காத பார்வையில் ஓர் பார்வை உண்டு என்ற இது போன்ற தொடர்கள் தெலுங்கு மொழிக்கு வரவு என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

இதுபோன்று பல சொற்தொடர்கள் செல்லப்பா அவர்களின் கவிதைகளில் ஆங்காங்கே காணலாம்.

இயற்கை வர்ணனை

பொதுவாக இயற்கை வர்ணனை என்பது இலக்கியங்களில் நாம் பார்க்கும்போது, இயற்கையை நேரடியாக வர்ணிப்பதும், அல்லது ஒப்புமையாக்கத்தில் வர்ணிப்பதுமாக இருக்கும். ஆனால், நாகநாட்யம் என்ற இக்கவிதைத் தொகுப்பில் பெரும்பாலான கவிதைகளில் பஞ்ச பூதங்களை இயற்கை வர்ணனைக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளார். பல இடங்களில் இயற்கையை வர்ணிக்கும் பொருட்டு கவிஞர் புதுவிதமான உத்திகளைக் கையாண்டுள்ளார் என்றே சொல்லவேண்டும். அதாவது, நேரடியாக வர்ணிப்பதோ அல்லது உவமையாகச் சொல்லுவதோ அல்லாமல் இயற்கைப் பொருள்களை அடைமொழியாகவே பயன்படுத்தி இருப்பது இக்கவிதைகளின் ஒரு சிறப்பம்சமாகும். சான்றாக -

அனந்த வலயம் என்ற கவிதையில்,

படமட்டி கொண்ட செட்டுக்கு பண்டின
பொத்து பண்டுனி
ககன சீமலோ கள்ளு விப்பின
நக்ன நக்ஷத்ர கந்யலனி (ப. 42)

மேற்கு மலை மரத்தில் காய்த்த பொழுது பழம் என்றும், விண்ணில் கண்விழித்த நிர்வான தாரகைக் (நக்ன நக்ஷத்திர) கன்னிகள் என்றும் கவிஞர் விந்தையாகவும், வியப்பாகவும் இயற்கை பொருள்களை ஒப்புமைப்படுத்தி காட்டியுள்ளார். வாயு ப்ரஸாரம் என்ற கவிதையில் -

செட்லனே சீரகா கட்டுகொன்ன
ஆ சின்னி கொண்டலு (ப.30)

மரங்களையே சேலையாக உடுத்திய அந்தச் சின்ன மலைகள் - மலையை வர்ணிக்கும் போது அம்மலையின் மேல் உள்ள மரங்களைப் பார்த்து, அவற்றைச் சேலையாக மாற்றிக் காட்டிய வர்ணஜால கவிஞன் செல்லப்பன் அவர்கள்.

உவமைகள்

இலக்கியத்திற்கு அழகு சேர்ப்பது எது என்றால் உவமைகள்தான். இந்த உவமை உத்திகளை செல்லப்பா அவர்கள் இருவகையாகக் கையாண்டுள்ளார். ஒன்று சொல் நிலையில் உவமைகளைப் பயன்படுத்துதல், இரண்டு தொடர் நிலையில் உவமைகளைப் பயன்படுத்துதல்.

சொல்நிலைக்குச் சான்று -

ஆகாஸபு பல்லகி நுஞ்சி (ஆகாய பல்லாக்கிலிருந்து) (விடிபோயின முக்க -39)

**நா குண்டே தோடலோ (என் இதய தோட்டத்தில்) (நிஜ ஸ்வரூபம் - 12)
கொம்மல்வேனி ஆகாஸபு செட்டு மீத (கிளைகளில்லா ஆகாய மரத்தின் மீது)
ஜாருதுன்ன பொத்து பண்டு (சரிந்து விழுகின்ற பொழுது பழம்)**

மேற்கூறிய கவிதை வரிகளில் ஆகாயத்தைப் பல்லாக்கோடும் மரத்தோடும், இதயத்தைத் தோட்டத்தோடும், பொழுதைப் பழத்தோடும் சொல்நிலையில் ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

தொடர்நிலைக்குச் சான்று -

நாகநாட்யம் என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் பல இடங்களில் கவிஞர் அவர்கள் தொடர்களையே ஒப்புமையாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இந்த உத்தியை கையாண்டு சொல்ல வந்த கருத்தினை மிகவும் ஆழமாக பதிவு செய்துள்ளார் எனலாம். சான்றாக -

அசையாமல் பார்க்கும் பார்வையை, குருக்ஷேத்திர போரில் கண்ணனின் விஸ்வரூபத்தை பார்த்த அர்ஜுனனின் பார்வையோடு ஒப்புமைப்படுத்தி காட்டுகிறார். அவ்வரிகள் -

**குருக்ஷேத்ர யுத்தம்லோ
முத்துல க்ருஷ்ணுடு முக தர்சனம்லோ
விஸ்வரூபாந்னி சூஸின அர்ஜுனினிலாக
கதலனி நீ கள்ள சூபுலதோ (கவிதாவளி - ப.16)**

ப்ரேமாக்கனி என்ற கவிதையில் -

**கார்தீக மாஸபு மெருபுலா
நீ கண்டி கதலிகலோ
அல்லாடி போதோந்தி நா ஆத்ம
நலிகின நா குண்டே தோடலோ (ப்ரேமாக்கனி - ப. 21)**

கார்த்திகை மாத மின்னலைப்போல என்று விழி அசைவுகளை மின்னலுக்கு ஒப்புமைப்படுத்தி காட்டியுள்ளார்.

சொல்லாட்சி

நாகநாட்யம் என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் மிகவும் சரளமான, எளிதில் புரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய சொற்களையே பயன்படுத்தியுள்ளார். ஆகாயம் காற்று, நீர், நெருப்பு, பூமி என்ற பஞ்ச பூதப் பெயர்களை அதிகமாக பயன்படுத்தியுள்ளார். நெஞ்சம் (குண்டெ), ப்ரேம (அன்பு, காதல்), ஆத்ம (ஆன்மா), ப்ரபஞ்சம் (உலகம்), கள்ளு (கண்கள்), சிருநவ்வு (புன்னகை) போன்ற சொற்களை மிகுதியான இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார். சான்றாக குண்டே (நெஞ்சு) என்ற சொல்லை மட்டும் 50

கவிதைகளில் 40 இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார். அதன் விவரம் கிழக்காணும் பட்டியலில் காணலாம்.

வ.எண்	கவிதைத் தலைப்பு	கவிதைத் தொடர்	பக்க எண்
1	நா ஓட்டமி	நா குண்டெனு குச்சி குதூஹலிஞ்சாயி	2
2	சூபுகோஸம்	ஓப்புக்கோலேது நா குண்டே	5
3	ரூபூ சூபூ	காதனி அந்தி நா குண்டே	6
4	சூடகா சூடகா	நா குண்டே ஏறு பொங்குதோந்தி	7
5	முத்துல முச்சுடலு	முரிஸிந்தி நா குண்டெ	9
6	நிஜ ஸ்வரூபம்	சிகுரிஞ்சே நா சிட்டி குண்டெலோ	12
7	ப்ரேம காவ்யம்	கங்கா காவேரில்லா பொங்கே நா குண்டே	13
8	ஆத்ம ராகாலு	நா குண்டெலோ என்னடி உதயிஞ்சலேது	14
9	நவம் நவம் சுபம் சுபம்	நா குண்டெ பூமிலோ படி	15
10	அரங்கேற்றம்	நா குண்டெ ரக்தம்தோ	17
11	மூகவாடி கோல	எண்டிபோதோந்தி நா குண்டே	19
12	நவ்வுதோந்தி செட்டு ஆ	நவ்வலேக ஏடுஸ்தோந்தி நா குண்டே	20
13	ப்ரேமாக்னி	நலிகின நா குண்டெ தோட்டலோ	21
14	திய்யனி மாட்ட	கள்ளு விப்பிந்தி நா குண்டே	22
15	ஓலி	குண்டெ கர்பம்லோ மொலசி	25
16	ஜீவித ரணரங்கம்	குண்டெனு கோஸி	27
17	அத்வைத ப்ரேம	குண்டெ கொட்டிந்தி மேளம்	28
18	குண்டெ சன்னாயி	நித்யமு ம்ரோகே நா குண்டெ ஸன்னாயி	29
19	குண்டெ சன்னாயி	குண்டெ ஸன்னாயி பாருக முந்தே	29
20	வாயு ப்ரஸாதம்	சின்னகா நலிகின நா குண்டே	30

21	ஸ்ருதிகா ஸ்ம்ருதிகா	நா குண்டே கோனேட்டிலோ	31
22	ஸ்ருதிகா ஸ்ம்ருதிகா	நா குண்டெனு குருக்ஷேத்ரம் சேஸ்தோந்தி	31
23	முத்யால அனுபவம்	கொனுகுதோந்தி நா குண்டெ	33
24	ஜவாபு லேனி ப்ரஸ்ன	குண்டெலோ புட்டி	34
25	ப்ரேம பிந்து	நா குண்டெ தோடலோ	35
26	ப்ரேம பிந்து	ஜீவராசல குண்டெலோ	35
27	ப்ரேமகோ ஹத்து	கொண்டலகன்னா கொப்பதி குண்டெ	36
28	ப்ரேமகோ ஹத்து	ம்ரோகுதோந்தி நா குண்டெ	36
29	விடிபோயின முக்க	நவயுகம் வெலசிந்தி நா குண்டெலோ	39
30	ஜ்ஞானாக்னி	நா சின்ன குண்டெலோந்சி	40
31	ஜ்ஞானாக்னி	குண்டெ தோட்டலோ	40
32	ஜ்ஞானாக்னி	விரிகிபோயின நா குண்டெ முக்கலனி	40
33	ப்ரமித	இங்கோ குண்டெனு பாரேஸேந்துகு	44
34	ப்ரமித	ஈ குண்டெனு	44
35	ப்ரமித	ஸரிகமலூதே நா குண்டெனி வதிலேஸ்தே	44
36	ப்ரமித	ஈ குண்டெலோ உண்ட்டே வாரெவரோ ?	44
37	பஸிகட்டி உய்யால	நீ ப்ரேம முத்துல குண்டெனு	45
38	கெரட்டால கந்யலு	நா குண்டெ குடிலோந்சி பரிமலிஞ்சே	46
39	நா ஃபோட்டோ	குண்டெலோ நிலிசாவே கோதம்ம	11
40	ரெக்கலுன்ன நிமிஷாலு	குண்டெலோ மாத்ரம்	3

பிறமொழிச் சொற்கள்

இக்கவிதைகளில் மிகவும் குறைந்த அளவிலேயே பிறமொழி சொற்கள் கையாளப்பட்டுள்ளன. தெலுங்கு மொழியில் பொதுவாகவே சமஸ்கிருத மொழி சொற்கள் கலந்திருப்பது இயல்பு. அதைதவிர்த்து பிற மொழிச் சொற்கள் என்று பார்க்கும்போது ஃபோட்டோ (11), அரங்கேற்றம் (17), குமரி (18), பொன்னூரு (21), ஹஜ்

(34), மெட்ட (38), ஓரியன் (47) என மொத்தம் ஏழு சொற்கள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன.

குறியீடுகள்

இக்கவிதைகளில் வினாக் குறி (?), ஆச்சரியக் குறி (!) என்ற இரண்டு குறியீடுகள் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால், பல இடங்களில் ஆச்சரியக் குறியீடு வரவேண்டிய இடத்தில் வினாக் குறியை இட்டுள்ளார் கவிஞர். ஏன் என்று புரியவில்லை. இக்கவிதைத் தொகுப்பில் 6 கவிதைகளில் ஆச்சரியக் குறியீடு வரவேண்டிய இடத்தில் வினாக் குறியீட்டை இட்ட இடங்கள் -

- ரசிஞ்சி நட்டின்சானு கூடா? (இயற்றி நடக்கவும் செய்தேன்?) - ப: 4
- ஏ திகுலு எரகனி நீ கடகண்டி சூபுல கொரகை வச்சானு? (எந்த கவலையும் இன்றி உன் கடைக்கண் பார்வைக்காக வந்தேன்?) ப : 5
- ஆபரணம் தரிஞ்சனி அந்தால ஆபரணமா? (ஆபரணம் தரிக்காத அழகு ஆபரணமே?) ப : 6
- உக்கு முலுகுல்லாண்டி ஆ சூபுலதோ இக சூடகலா சூடகலா? (கூர்மையான அப்பார்வையால் பார்க்காதே பார்க்காதே?) ப: 8
- தெச்சின முத்யாலு கொஞ்செமனி (கொண்டுவந்த முத்துக்கள் கொஞ்சமென) தேவால்னிந்தி எக்குவனின் (கொண்டுவரவேண்டியது அதிகமென்று) கொணுகுதோந்தி நா குண்டெ? (முனுமுனுத்தது என் நெஞ்சம்?) ப :33
- சிவ ப்ரதர்ஸனம் நுவ்வேகா? (சிவ ப்ரதரிசனம் நீதானே?) மதுர கானாலு நுவ்வேகா ? (மதுரகானங்கள் நீதானே?) ஸுகந்த பரிமளம் நுவ்வேகா? (நறுமணம் நீதானே?) பச்சதனம் நுவ்வேகா? (பசுமை நீதானே?) கள்ளகாந்தி நுவ்வேகா? (கண்களின் ஒளி நீதானே?) ப : 32

கேள்வியும் நானே பதிலும் நானே

நாகநாட்டியம் என்ற இந்த தொகுப்பு நூலில் 3 கவிதைகளில் கவிதையை முடிக்கும் தருவாயில் கவிஞர் கேள்வி ஒன்றினை எழுப்பி அதற்குப் பதிலையும் கூறும் பாணியில் கவிதைகளை அமைத்துள்ளார். இந்த பாணி மற்ற கவிஞர்களிடமிருந்து இவரை வேறுபடுத்திக்காட்டுவதாகத் தெரிகிறது. அவை -

சூபு கோஸம் (பார்வைக்காக) ப: 5 என்ற கவிதையில்

க்ஷணமுலோ முகிஸேதி காதுகா (நொடியிலே முடிவது அல்லவே)
நீ சஹவாஸம்? (உன் சகவாசம்?)
அந்துகே நேனு சூடலேனு (ஆகையால்தான் நான் பார்க்கவில்லை)

ப்ரமித (அகல் விளக்கு) என்ற மற்றொரு கவிதையில் (ப : 44)

ஈ குண்டெலோ வுண்டே வாரெவரோ தெலுஸா?
(இந்த இதயத்தில் இருப்பது யார் தெரியுமா ?)
நுவ்வே (நீ தான்)

கெரட்டால கந்யலு (கன்னி அலைகள்) என்ற கவிதையில் ப : 46,

நீ ப்ரேம உன்னந்த வரகு (உன் அன்பு உள்ள வரை)
வாடவு ஈ கவிதா புஷ்பாலு (வாடாது இந்த கவிதை பூக்கள்)
எந்துகண்டே (எதனால் என்றால்?)
இவி செக்கனி ஸஜீவ ஸில்பாலு (இவை செதுக்காத உயிர் சிற்பங்கள்)
செரகனி யோக முத்ரலு! (கலையாத யோக முத்திரைகள்)

இதுபோலவே மற்றொரு பாணி, இறுதியில் கேள்வியில் கவிதையை முடிகின்ற பாங்கு. இப்பாணியில் 15 கவிதைகள் உள்ளன. அவை -

1.முத்து முச்சட்டலு, 2. முத்துல ஹாரம், 3. ப்ரேம காவ்யம், 4. நவம் நவம் சுபம் சுபம், 5. அரங்கேற்றம், 6. மூகவாடி கோல, 7. டிய்யனி மாட்ட, 8. ஒலி, 9. அத்தைத ப்ரேம, 10. ஸ்ருதிகா ஸ்ம்ருதிகா, 11. ஜவாபு லேனி ப்ரஸ்ன, 12. வலபு ஸாகு, 13. ஜ்நானாக்னி, 14.கானுக, 15. ருணானுபந்தம்

சான்று -

வாத்ஸல்யமூர்திவைன நீ ப்ரேமகேதி மூல்யம்?
(பாசமே உருவமான உன் அன்பிற்கு ஏது விலை?) (கானுக ப : 48)
நீ திவ்ய சந்நதிலோ (உன் திவ்விய சந்நிதியில்)
எப்பட்டிகீ நேனொக மூகவாண்ணேனா? (எப்பவும் நான் ஒரு ஊமை தானா?) (மூகவாடி கோல ப : 19)

மனத்தின் மொழி

இந்த கவிதைத் தொகுப்பில் பெரும்பாலான கவிதைகள் மனம் பேசுகின்ற மொழியாகவே அமைந்துள்ளது. ஒரு தனிமனிதன் இறைவன் மீது கொண்ட ஆழ்ந்த பக்தியின் காரணமாகத் தனக்குள்ளேயே உருவாகும் உண்மையான உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகத்தான் உணர முடிகிறது. இந்த உணர்வுகளே அன்பாகவும், காதலாகவும் பரிணமித்திருகிறது எனலாம். அக்கவிதைகளில் சான்றுக்கு ஒன்று மட்டும் -

மூகவாடி கோல (ஊமையின் குமுறல்) ப.19இல்,

நின்னோமாட்ட அடகாலனி (உன்னை ஒன்று கேட்கனும் என்று)
என்னோ ரோஜலு எதுரு தூஸ்தா (எத்தனையோ நாட்கள் எதிர்ப்பார்த்து)
நிலபட்டானு நீ எதுட்ட (நின்று விட்டேன் உன் எதிரில்)
நீ செனந்தர்ய கிரணாலு தகலகானே (உன் அழகு கதிர்கள் பட்டவுடன்)
எண்டிபோதுந்தி நா குண்டெ (ஈரமின்றி போனது என் நெஞ்சம்)
எடாரிகா மாரிபோதுன்னாயி நா பெதவுலு (பாலைவனமாகின என் இதழ்கள்)
எக்கட போயிந்தோ நா மாட்ட? (எங்கே போயிற்று என் பேச்சு?)
நீ திவ்ய சந்நதிலோ (உன் திவ்விய சந்நிதியில்)
எப்பட்டிகீ நேனொக மூகவாண்ணேனா? (என்றும் நானொரு ஊமைதானா?)

கவிதையும் கடவுள்கொள்கையும்

கவிஞர் செல்லப்பா அவர்களின் கவிதைகளை கடவுள்கொள்கை எனும் கோட்பாட்டின் கீழ் ஆராயும் பொருட்டு வைதிகம் அவைதிகம் எனும் நிலையில் இவரின் சில கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. வைதிகம் என்பது கடவுள் இருக்கிறார் என்று நம்பும் நிலை, அவைதிகம் அதற்கு மாறானது. இவர் கவிதைகளில் சில இயற்கையே கடவுள் என்று சொல்வதாக அமைந்துள்ளன. சில கவிதைகள் அனைத்தும் சிவமயம் என்ற சிந்தனையை முன்வைத்துள்ளன. சான்று -

சிவசக்தி தரிசனம் என்ற கவிதையில் எல்லாம் சீவமயம் என்ற நிலையில் -

ப்ரேம ஸ்வரூபம் சிவமைதே (அன்பின் வடிவம் சிவமானால்)

சிவ ப்ரதர்ஸனம் நுவ்வேகா (சிவ பிரதர்ஸனம் நீதானே)

மங்கள வீணா சிவமைதே (மங்கள வீணை சிவமானால்)

மதுர ராகாலு நுவ்வேகா (இனிய ராகங்கள் நீதானே)

இந்தக் கவிதையில் சொல்லப்பட்ட பொருட்கள் அன்பு, வீணை, மலர், புள்வெளி, நீலக்கடல் இவை அனைத்துமே சிவம் என்று குறிப்பிடுவதன் வழி கடவுள் அனைத்துமாய் இருக்கின்றான் என்ற வைதிக சிந்தனையுடையவராகக் கவிஞர் தென்படுகின்றார்.

இவரது கவிதைகளை மேலோட்டமாக பார்க்கும்போது பெரும்பாலான கவிதைகள் காதலை மையப்படுத்தியே, காதலின் மெல்லிய உணர்வுகளை பல்வேறு கோணங்களில் சித்தரித்துள்ளதாகத் தோன்றினாலும், அதனை ஆழ்ந்து உள்நோக்கி பார்க்குங்கால் அவ்வுணர்வுகளின் கோலம் காதலையும் தாண்டி இறையன்பு, பக்தி, ஆன்ம இயக்கம், பரம்பொருள் சேர்க்கை, முக்தி மற்றும் ஜீவாத்மா பரமாத்மா ஒன்றோடு ஒன்று ஐக்கியமாகுதல் போன்ற இறைத்தலங்களில் பேரின்ப உணர்வுகளில் பயணிக்கின்றன என்றால் அது மிகையில்லை.

துணைநின்றவை :

- லக்ஷ்மணய்யா சமுத்ரால, (2017), ரகுவம்சம், திருப்பதி: திருமல திருப்பதி தேவஸ்தானம்.
- செல்லப்பா எஸ்., (2009), நாகநாட்டியம், ஹைதராபாத்: ஆஸ் க்ராஃபிக்ஸ்.
- சத்தியராஜ் த., (2018), மீக்கோட்பாடு (தொல்காப்பிய மூலமும் உரைகளும்), கோயம்புத்தூர்: இனம் பதிப்பகம்.

கர்ணன் படமதிப்பீடும் இனவரைவியல் பதிவுகளும் (Karna Image Assessment and Ethnographic Records)

சு.பேச்சியம்மாள் | S. Petchiammal

தமிழியல் துறை, உதவிப் பேராசிரியர், மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி. 9788749246, spetchi29@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றில் சினிமா தவிர்க்க முடியாத இடத்தைப் பெற்றுள்ளது என்பது உண்மையே ஆகும். ஆரம்ப காலக்கட்டச் சினிமாவிற்கும் தற்போதைய சினிமாவிற்கும் இடையே கதையின் போக்கு வேறுபட்டுக் காணப்பட்டாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் பண்பாட்டை ஆவணப்படுத்தும் விதமாகச் சினிமாக்கள் காட்சிப்படுத்தப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சமூக அக்கறை கொண்டு எடுக்கப்படும் பல திரைப்படங்களும் இச்சூழலைப் புனைவோடுதான் எடுத்துரைக்கின்றன. இக்கட்டுரை, அண்மையில்(2021) வெளிவந்த கர்ணன் எனும் படம், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இனவரைவியல் ஆய்வினை மேற்கொண்டு ஒரு திரை ஆவணப் படமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை ஆராய்ந்து விளக்க முயல்கிறது.

Abstract (English)

Cinema indeed occupies an indispensable place in Tamil social history. It may be noted that though the course of the story differed between early cinema and present cinema, films were not displayed to document the culture of a particular society. Many socially-minded films also narrate the situation with fiction. This article seeks to examine the possibility that the recent Karna film (2021) is a screen ethnographic documentary that reflects the lives of the oppressed people by conducting a field study of ethnography.

Keyword

மதிப்பீடு செய்தல், நாட்டார் வழக்காறுகள், தெய்வங்கள், கலைகள், விழாக்கள், வாழிடங்கள், பாடல்கள், ஊர்ப்புற விளையாட்டுகள், வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள், புழங்குபொருள் பண்பாடு, வழக்குமொழி, Evaluation, Folk Customs. Deities, Arts, Festivals, Habitats, Songs, Village Games, Life Circle Rituals, Culture of the Material.

முன்னுரை

தமிழ்சினிமா உலகில் திரைப்படங்கள் அல்லது நகரும் படங்கள் குறிப்பிடத்தகுந்த இடத்தை வகிக்கின்றன. தமிழ்சினிமாவின் வளர்ச்சிப் போக்கில்

வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களில் பல்வேறு வகைகளில் தோன்றி வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. 1960, 70களில் கிராமங்களில் வாழ்க்கைமுறையை மண்வாசனையோடு சமூக அக்கறை கொண்டு வெளிவந்தாலும் அவை ஒரு நிகழ்வை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு புனைவாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். சில படங்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சிறப்புகளை பாரம்பரியக் கலைகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் புகழ்பெற்ற ஆவணப்படங்களாக வெளிவரவில்லை எனலாம். அண்மையில் வெளிவந்த கர்ணன்(2021) திரைப்படம் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கருவூலங்களைத் திரைப்பட வடிவில் கொண்டு வந்து உலகுக்குக் காட்டிய ஆவணப் படமாக உள்ளது. அண்மைக்கால நாவல் இலக்கியத் திறனாய்வில் நாட்டார் வாழ்வியல் அனுபவங்களை மையப்படுத்தி எழுதப்பட்ட நாவல்களை இனவரைவியல் நாவல் என வரையறுக்கும் போக்குக் காணப்படுவது போல் குறிப்பிட்ட மக்கள் குழுவினரின் இனவரைவியல் கூறுகளை வாழ்வியல் அனுபவங்களுடன் இணைத்து ஒரு சினிமா உருவாக்கப்பட்டுக் காட்சிப்படுத்தியிருப்பதை இப்படத்தில் பார்க்க முடிகிறது. தான் வாழ்கின்ற, தான் சார்ந்த சமூகத்தின் வாழ்வியல் அனுபவங்களை இனவரைவியல் நோக்குடன் ஓர் இயக்குனர் சினிமாவாக்குகின்ற பொழுது அதுவும் தன் வரலாற்றுத் திரை இனவரைவியல் ஆகின்றது. ஆகையால் இப்படத்தின் திரைக்கதையின் மதிப்பீட்டையும் தமிழ்ச்சமூகப் பண்பாட்டோடு நகர்த்திச் சென்று காட்சிப்படுத்தியிருப்பதையும் இனவரைவியல் கூறுகள் எவ்வாறு காட்சிப்படுத்தப்பட்டுப் பண்பாட்டுச் செய்திகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள விதத்தினை இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்கிறது.

இனவரைவியல்

மானிடவியலின் ஒரு பிரிவாக வளர்ந்திருக்கும் இனவரைவியல், குறிப்பிட்ட மக்கள் பிரிவினரின் சமுதாய அமைப்பை, கலாச்சாரத்தை அறிவியல் அடிப்படையில் விவரிக்கின்ற ஒரு துறையாகும். 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் உருவான இத்துறை, மக்களின் தோற்றம் மற்றும் புற இயற்கைச் சூழல்நிலை, சமுதாய நிலை (பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள்) முதலியன அறிவு மற்றும் கலாச்சார நிலை ஆகியவற்றை ஆராய்வதில் கவனம் செலுத்தியது.

"இனவரைவியல் என்பது இலக்கியத்தை மானிடவியல் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்வதற்கான ஒரு முறையியல் ஆகும் (2017:23) என்பார்" ஞா.ஸ்ஹபன். "இலக்கியம் எனும் எழுத்து ஊடகத்தின் வழியாக ஒரு குழுவின் (இனத்தின்) வாழ்வை, வரலாற்றைப் பண்பாட்டை முழுமையாகவோ, பகுதியாகவோ பதிவு செய்தல். ஓர் படைப்பாளி தான் சார்ந்த மக்கள் திரளின் வாழ்வியலையும் பண்பாட்டையும் மரபுகளையும் நிகழ்வுகளாகவும் சித்தரிப்புகளாகவும் திரைப்படப்பில் தருகின்றார். குறிப்பிட்ட மக்கள் கூட்டத்தினரின் சமூக பண்பாட்டு வாழ்க்கை முறையை ஒரு வகைத் திட்டவட்டமான முனைப்புடன் களப்பணியின் மூலம் உற்று நோக்கித் திரட்டும் தரவுகளைக் கொண்டு ஓர் ஆய்வாளன் படைக்கும் பண்பாட்டுச் சித்தரிப்பாக அமையும் ஒரு தனி வரைவு நூலே இனவரைவியல் (2017:10) என்பார்"

ஆ.தனஞ்செயன். நாட்டார் வழக்காறுகள், தெய்வங்கள், கலைகள், விழாக்கள், கைவினைப் பொருட்கள் ஆகிய நாட்டார் பண்பாட்டு விழுமியங்களை ஆவணப்படுத்துவதில் எழுத்திலக்கியங்கள் பெரும்பங்கு வகிப்பது போல் திரைப்படங்களும் பண்பாட்டு விழுமியங்களை ஆவணப்படுத்துகின்றன. அந்தவகையில் கர்ணன் திரைப்படம் தூத்துக்குடி மாவட்டம் ஒட்டப்பிடாரம் வட்டத்தில் வேளாண்தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்ட கொடியன்குளம் கிராமத்தையே கதைக்களமாகக் கொண்டுள்ளது. இப்படம் 1995 காலக் கட்டங்களில் நடந்த வன்முறைச் சம்பவத்தை மையமாக வைத்து முழுவதும் இனவரைவியல் - பண்பாட்டு மானிடவியல் அடிப்படையில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இயக்குநர் திருநெல்வேலி மக்களான பள்ளர், பறையர், வண்ணார், சக்கிலியர் முதலானோருடைய குழுவாழ்க்கை முறைகளையும் அவர்கள் இயல்பையும் நுணுக்கமாக அறிந்த மனிதர் என்பதால் அவருடைய திரைக்கதைகள் பெரும்பாலும் இம்மக்களைப் பற்றி இருக்கின்றன. இவ்வாறு நன்கறிந்த மக்கள் பிரிவினரை அடிப்படையாக வைத்துத் திரைக்கதையில் அப்பிரிவினரைப் காட்சிப்படுத்தும்போது அப்பிரிவினருக்கே உரிய இனவரைவியல் செய்திகளைப் பொருத்தமான முறையில் இணைத்துக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. "ஒரு சமூகத்தின் மானிடவியல் தன்மைகள் மற்றும் பண்பாட்டுக் கூறுகள் நிழற்படக் கருவியின் மூலம் காட்சிப்படுத்த முனைவதாய் காட்சி மானிடவியல் தோற்றம் பெற்றது. மேலும் இத்தகைய ஆவணப்படங்களை இயக்குபவர்கள் பெரும்பான்மை மானிடவியல் ஆய்வாளர்களே என்று குன் மற்றும் வெஸ்ட்வெல் குறிப்பிடுகின்றனர்". (Heider, Karl, P.23:2015)

கொடியன்குளத்தில் வாழும் பள்ளர் சமூகத்தை மையமாகக் கொண்டு திரைக்கதையில் வாழிடங்கள், ஊர்ப்புற விளையாட்டுகள், வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள், உணவு, புழங்குபொருள் பண்பாடு, உழவுத்தொழில், கரிமூட்டத் தொழில், பீடிசுற்றும் தொழில், சுக்காமண் குலைத்தல், தெய்வங்கள், வழிபாடு, நம்பிக்கைகள், வழக்குமொழி போன்ற இனவரைவியல் பண்பாட்டுக் கூறுகள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கர்ணனின் கதை

ஒடுக்கப்பட்ட தன் கிராமத்தின் உரிமைகளை மீட்க வரும் வீரனின் புராணம்தான் கர்ணன். கொடியன்குளம் மக்களுக்குக் காலங்காலமாக மறுக்கப்படும் உரிமைகளுள் ஒன்று பேருந்து வசதி. பேருந்து வசதி வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அவ்வூர் மக்கள் முன்வைக்கிறார்கள். பேருந்துகள் அவ்வூர் வழியாகச் சென்றாலும் அங்கு பேருந்துகள் நிறுத்தப்பட மாட்டா. இவ்வூர் மக்கள் வெளியூருக்குப் போக வேண்டுமென்றால் பக்கத்து ஊரான ஆதிக்கச் சாதியினர் வாழும் மேலூர்க்குச் சென்றுதான் ஏற வேண்டும். ஏனெனில் அங்கு காய்கறிசந்தை, மருத்துவ வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி, பேருந்து வசதி என எல்லா வசதிகளும் உண்டு. தற்போதும் பெரியோர்கள் மேலூர்க்கு போயிட்டு வாரேன் என்று கூறிச் செல்வதுண்டு. இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் கொடியன்குளம் மக்கள் வாழும் பகுதி கீழூர் என்றும் ஆதிக்கச் சாதியினர் வாழ்ந்த பகுதி மேலூர் என்றும்

வழங்கப்பட்டன. தற்போது மேலூர் பெயர் வழக்கு மறைந்து நவீன பெயர்கள் உருவாகிவிட்டன. அவ்வூர் பேருந்து நிலையத்திற்குப் பேருந்து ஏற ஒரு பெண் செல்லவேண்டுமெனில் தகப்பாருனாருடன் தான் செல்ல வேண்டும். தன் மகளுடன் காத்திருக்கும்போது மேலூர்க்காரர்கள் சுவரில் படங்கள் வரைந்து சண்டை இழுக்கிறார்கள். இதனால் அப்பெண்ணின் படிப்பு அந்த வருடம் நின்று போகிறது. வெளியூர்க்குச் செல்ல லாரி, வேன், டிராக்டரில் ஏறிச் செல்லும் வழக்கம் இருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். பேருந்து வசதியுள்ள கிராமம் என்று கூறுவதைவிடப் பேருந்துகள் நிற்காத ஊர் கொடியன்குளம்.

கதையின் தொடக்கம்

படத்தின் தொடக்கத்திலே கதாநாயகனின் (கர்ணன்) தங்கை சாலையில் காக்கா வலிப்பால் துடிக்க எதிரே இரண்டு பேருந்துகள் செல்கின்றன. பேருந்து நிறுத்தாமல் செல்வதையும் அச்சிறுமி இறந்த செய்தியை அதிகமான காகங்கள் கரைந்தும் கள்ளப்பருந்து வட்டமிட்டும் கதையின் சிக்கலை அறிவிக்கின்றன. அதனைத் தொடர்ந்து "கண்டா வரச் சொல்லுங்க என்ற ஆவேச பாடல், கண்டா வரச் சொல்லுங்க அவன, கையோடு கூட்டி வாருங்க - அவன, கண்டா வரச் சொல்லுங்க" (கர்ணன்) கிராமப்புறங்களில் யாரும் வீடில் இருக்க மாட்டாங்க. குடும்பத்தில ஒருத்தனுக்கு எதுவும்னா தேடித்தான் கூட்டி வரணும். அதை உணர்த்தத்தான் இந்தப் பாடலும். பேருந்துகள் நிறுத்தாததால் இறந்த தங்கைக்குத் தீர்வு கிடைக்க அண்ணன் கர்ணனைக் கையோடு கூட்டி வாருங்க என்று ஊர்மக்கள் பாடுவதும் "அம்மாடி ஆலமரம், மரத்துமேல உச்சிக்கிளை, ஓத்தக்கிளி நின்னாக்கூட ,கத்தும் பாரு அவன் பேர்" "வாள் தூக்கி நின்னாம்பாரு, வந்து சண்டபோட்ட எவனுமில்ல" உழவன் வயலுல இறங்கி, ஊரான் நாத்தையும் பிரிச்சி, பொன்னான நிலத்தை காக்கும், பெருங்குடியின் உழக்குடியாம், பூட்டன் புஞ்சைய தொலைச்சான், பாட்டன் நஞ்சைய தொலைச்சான், கல்லா கடவுளா கிடக்கா, காடானு கூலி குமியானு, ஜெயிச்சிடு கன்னு ஜெயிச்சிடு கன்னு" (கர்ணன் பட பாடல்) வாள் ஏந்தி போராடிய வெற்றிவீரனின் வரலாற்றையும் நிலத்தைக் காத்தப் பெருங்குடி உழக்குடி என்றும் அவ்வழவன் நிலத்தைத் தொலைத்த வரலாற்றையும் கூறிக் கடவுள் கல்லாகி விட்டான் நீ(கர்ணன்) எழுந்து போராடி ஜெயிச்சிடு கண்ணு ஜெயிச்சிடு என்ற உணர்ச்சிமிகு வரிகள் களத்துக்கே உரியவை. வேப்பிலையை வீசிப் பேயை விரட்டுதல், சேவல் கூவுதல், நிரைசல் குளியல், ஓலைப்பெட்டியில் ஆட்டுக்குட்டிக்கு இரைவைப்பது, கன்னி தெய்வப்படம் எனப் பல செய்திகளைக் கூறும் காட்சிகளைக் காட்சிப்படுத்தியதோடு நாட்டார் இசையான பறை அடித்து மக்கள் பாடுவதையும், தீபம், குதிரையில் அரிவாள் ஓங்கி உட்கார்ந்திருக்கும் நாட்டார் ஆண்தெய்வங்கள், தீச்சட்டி முன் ஒரு பெண் தலைவிரி கோலத்துடன் ஆடுவதையும் பார்க்கும்போது பார்வையாளரைப் படம் பார்க்கும் எண்ணத்தை மறக்க செய்து நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டிற்கு அழைத்துச் சென்ற உணர்வை ஏற்படுத்த வைக்கிறார். தலையில்லா மனிதனின் தலைப்பகுதியில் சூரியன் உதயமானதும் தேங்காய் உடைத்து வழிபடல், ஊர் வாளில் கர்ணன் பெயர் எழுதுதல், சிறுவர்கள் வாள் ஏந்தி மலைமேல் நின்றல், கூரைவீட்டின் முன் பன்றிகள்

மேய்தல், சுக்காமண் குழைத்தல் கதாநாயகனைப் போலீஸ் அடித்து அழைத்துச் செல்லுதல் போன்றவை பார்வையாளரின் கவனத்தை இழுத்துச் சிந்திக்க வைக்கின்றன.

கூரை வீட்டு வெளித்திண்ணையில் வயதான பெண் அரிசியைப் புடைத்து வெளியாகும் குருணையைக் கோழிக் குஞ்சுகள் பொறுக்கித் தின்று கொண்டிருக்கும்போது கள்ளப்பருந்து குஞ்சியைத் தூக்கிச் செல்ல, பொலுபொலு என்று கூறி என்குஞ்சு என் குஞ்சு என்குஞ்சு என்று பருந்தை விரட்டி அதனிடம், "இவ்வளவு சொல்லியும் கேட்காம என்குஞ்சு தூக்கிட்டு போயிட்டல்ல. உன் இறக்கைய ஓடிக்க ஒருத்தன் வருவான் பார், அவன்ட்ட நீ அடிபட்டே சாகப் போற பார்" (கர்ணன்) என்று படத்தின் தொடக்கத்திலே பாட்டி கதாபாத்திரக் குறியீட்டு வசனம் கதையின் சிக்கலுக்குக் காரணமான கண்ணபிரான் (காவல்துறை) படத்தின் இறுதியில் கர்ணனால் கொலை செய்யப்படுவான் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இரும்புப் பெட்டிக்குள் எட்டு வருடமாக இருந்த ஊர்வாள் எடுக்கப்பட்டு நண்பன் வடமலையான் மீனுக்கு மஞ்சள் தடவி குளத்தில் தூக்கிப் போட, கர்ணன் இரு துண்டாக வெட்டி யானைமேல ஏறி திருவிழா கொண்டாடுவதையும் நாட்டார் தெய்வத்திற்கே உரிய மேளம் இசைக்கப்பட்டு போராட்டா வாள் ஏந்துடா என்ற பாடலுக்கு ஆடுவதையும் இணைத்துக் காட்சிப்படுத்துகிறார். எட்டு வருடமாக வாள் எடுக்கப்படாததற்கான வரலாற்றுப் பின்புலம் தெரியவில்லை.

கதையின் உச்சம் (சிக்கல்)

ஒரு சிறுவன் தன் தாயுடன் (நிறைமாதம்) பேருந்துக்காக நீண்ட நேரம் காத்து நின்றும் பேருந்துகள் நிறுத்தப்படாமல் போவதைக் கண்டு வெகுண்டு ஒரு கல்லைத் தூக்கி எறிகிறான். அப்போதும் முன்னங்கால்கள் கட்டப்பட்ட நிலையில் வரும் கழுதையின் முன்னங்கால் கர்ணனால் விடுவிக்கப்படுகிறது. அக்கழுதை சுதந்திரமாக விரைந்து செல்லும் காட்சியோடு விறகு கம்பு எடுத்து கர்ணன் பேருந்தை உடைத்து தனது உரிமைக்காகப் போராடும் கதாநாயகனையும் காட்டி மெய்சிலிர்க்க வைக்கிறார்.

கதாபாத்திரங்கள்

ஒரு திரைப்படம் சிறந்து விளங்க வேண்டுமானால் அதில் இடம்பெறும் கதாபாத்திர மாந்தர்களும் பின்புலத்திலுள்ள சகல இயக்கங்களும் அக்கதாபாத்திரத்திற்கே உரிய பொருட்களும் மிக நுணுக்கமாக சித்திரிக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு மிகவும் உறுதுணையாக அமைவது அப்படத்தினை இயக்கும் இயக்குநரின் இனவரைவியல் அறிவாகும். படத்தில் இடம்பெறும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தைப் பற்றிய இனவரைவியல் செய்திகள் அத்திரைப்படத்தில் இடம்பெறும் பாத்திரங்களுக்கும் பிரச்சினைகளுக்கும் பொருத்தமான பின்புலத்தை உருவாக்க உதவுகின்றன.

படம் முழுக்க கர்ணனுக்கு இணையாக தாத்தாவாக மலையாள நடிகர் லால் வருகிறார். அக்காவாக வரும் லட்சுமி, நாயகியாக வரும் திரௌபதி, தோழியாக கௌரி, அதிகாரத்தின் ஒற்றைக் குறியீடாகப் பார்ப்பவர்களுக்கு வெறுப்பை, பாதிக்கப்பட்டவர்களிடம் வலியை உண்டாக்கும் அந்த வேடத்தில் கச்சிதமாக பொருந்தும் கண்ணபிரான் (காவல்துறை), ஊர்க்குடும்பன், நண்பன் வடமலையான், துரியோதனன், அபிமன்யு, குதிரையில் வலம் வரும் சிறுவன், விறகு வெட்டும் பாட்டி, அம்மாவாக கர்ணனின் தாய், கன்னித் தெய்வமாகவும் காட்டுப் பேச்சியாகவும் வலம்வரும் கர்ணனின் தங்கை போன்ற கதாபாத்திரங்கள்வழிப் படம் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

கர்ணன் கதாபாத்திரம்

படத்தின் தலைமைப் பாத்திரம் கர்ணன். கதாபாத்திரத்திற்கு ஏற்ப நடிப்பு. பழைய படமான சிவாஜிகணேசன் நடித்த கர்ணன் படம் எதைச் செய்யவில்லையோ அதை எல்லாம் கட்டுடைத்து, வாளேந்தி, தனக்கான உரிமைகளைக் கேட்டுப் பெறக்கூடிய கர்ணனாகவும் கொடியன்குளத்தில் பதினொரு பேருக்குப் பேருந்து நிற்காதா? என்று ஆவேசப்பட்டுப் பிரச்சினை ஆகி கேஸ் ஆகிவிட்டால் வேலை கிடைக்காதுன்னு தெரிந்தும் ஒரு பேருந்திலிருந்து கீழே விழுந்து பேருந்தை நிறுத்திப் போராடும் இளைஞராகவும் கர்ணனைக் காட்டி இருக்கிறார். "பேருந்து அடித்து நொறுக்கப்பட்டது காவல்துறைக்குத் தெரிந்தால் போலீஸ் கேஸாகிவிடும். போலீஸ் கேஸாயிட்டா சர்க்கார்ல எவன் வேலை கொடுக்கப் போரான். இந்த ஊர்ல எவன் சர்க்கார்ல வேலைக்கு போக முடியும்" (கர்ணன்) என்று ஊர்மக்கள் பேசுவதையும் "நிமிர்ந்தமன்னா கைய கால வெட்டுதானுவா, திட்டமிட்டு இறக்கைய புடுங்குதானுவா. பார்த்துட்டு சும்மா இருக்க சொல்லுதைலா" (கர்ணன்) என்று கர்ணன் கூறும் வசனம் எதிர்த்து கேள்வி கேட்பவனாகவும் பேருந்தில் இருந்து விழும் கர்ணனிடம் தாத்தா "கொஞ்சம் பொறுமையாக இருந்திருக்கலாம். இப்பதான் நீ செலக்சன் ஆகி வந்திருக்க" என்று கூறுகிறார். தற்போதும் கூட ஆதிக்கச் சாதியினரை எதிர்த்துப் பேசினால் விடமாட்டாங்க ஜெயிலுக்குப் போக வேண்டிய சூழலை ஏற்படுத்திய காலமும் கூட. அதை அப்படியே வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். பெரியோர்கள் அடிக்கடி கூறும் வார்த்தை "யார்கிட்டேயும் வம்ப அளந்துட்டு வந்துராதல. இப்பதான் இன்டர்வியுக்கு போயிட்டு வந்திருக்க" என்று அடிக்கடி பெற்றோர் கூறுவதுண்டு. கர்ணன் கதாபாத்திரம் தலைமுடி தொடங்கி கால்விரல் நரம்பு வரை அத்தனையும் கதாபாத்திரத்திகேற்ற உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துகிறது.

திரௌபதி கதாபாத்திரம்

மக்களின் உணர்வுகளில் சின்னச்சின்ன ரசனைக் குறும்புகளால் கவர்கிறார் நாயகி ரஜிஷா. கொடியன்குளம் ஊர்ப் பெண்ணாக மாறிய ரஜிஷாவின் முகம் கிராமத்து மண்சார்ந்த முகம், கண்களால் காதல் செய்வது, கோபம் கொள்வது, காதலில் உருகுவது என அவருடைய நடிப்பு மற்றும் கொடியன்குளம் பெண்கள் அணியும் ஆடையான ஆண்கள் அணியும் சட்டை. தலையில் ரிப்பன் கட்டி சடை பின்னி கனகாம்பரப்பூ, கழுத்தில் துண்டு கச்சிதமாகப் பொருந்தியுள்ளார். இன்னும்

இவ்வூரில் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியவர்கள் இவ்வாடை அணிந்து கழுத்தில் துண்டு போட்டு மரம்வெட்டச் செல்வதுண்டு. மகாபாரத்தில் திரௌபதி ஆசைப்பட்ட கர்ணனை இப்படத்தில் காதலிப்பதாகவும் காட்டுகிறார்.

பேருந்தில் பயணம் செய்யும்போது தண்ணிய போட்டுப் பெண்களை இடிப்பதும், தனக்குத்தானே ஏசி திட்டி புலம்பும் பெண்ணைக் காட்டாமல் "என்னல இடிச்சிட்டு போற" என்று கர்ணனின் அக்கா துணிந்து கேள்வி கேட்கும் பெண்களையும், ஊரையும் ஊர்மக்களையும் காவல்துறையிடமிருந்து காக்க நடக்கும் ஊர்க் கூட்டத்தில் "இவன் ஒருத்தன் போதும் ஊர அழிக்கிறதுக்கு" உங்களால முடியலன்னா சொல்லுங்க நாங்க பார்த்துகிறோம்" (கர்ணன்) என்று பெண்கள் கூறும் வீர வசனங்களும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தங்களைத் தாங்களே பாதுகாத்துக் கொள்ள ஆயுதம் ஏந்த வேண்டும். இல்லையென்றால் அடிவாங்கிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறியிருக்கிறார். தான் ஆசையாக வளர்த்த தம்பி தடம்மாறிப் போகிறானோ என்ற கவலையில் அவரை அடித்துக் கேள்வி கேட்கும் ஒரு காட்சியிலேயே நின்று விடுகிறார். அருகில் மகனுக்கு ஆதரவாய்ப் பேசும் அம்மாவைக் கூட ஒரு தட்டுத் தட்டி விட்டுச் செல்லும் அக்கா. படத்தில் சென்டிமென்ட் இல்லையே என்று சொல்பவர்களுக்கு இந்த அக்கா சென்டிமென்டும், படத்தின் ஆரம்பக் காட்சியில் இறந்து போகும் தனுஷின் தங்கை சென்டிமென்டும் நெகிழ வைத்துவிடுகிறது.

லால் கதாபாத்திரம் இடுப்பில் அணிந்த பெல்ட்டை பார்த்ததும் கொடியன்களும் ஆண்கள் கண் முன் நிற்க வைத்த காட்சி, சட்டை அணியாமல் கழுத்தில் துண்டு அணிந்த ஆண்கள். ஒரு பெண் கல்லூரிக்குப் படிக்க மேலூர் பேருந்து நிலையத்தில் தகப்பனாருடன் அமர்ந்து இருக்கும்போது ஆதிக்கச் சாதியினர் வரைந்த ஒவியத்தை கண்டு தந்தையிடம் சண்டையிடும் காட்சி, பார்த்தவர்கள் பல பேருக்கு படிப்பை ஒரு போதும் நிறுத்தக்கூடாது என்ற மனநிலையை உண்டாக்க வைத்துள்ளார்.

விலங்குகள் கதாபாத்திரம்

அடிமைத் தளையிலிருந்து விடுபடும் கழுதை அடிமைத்தனத்தின் குறியீடு, யானை உழைக்கும் எல்லாருக்கும் பொது என்பதற்கான குறியீடு. இவ்வாறு குறியீடுகள் வழியே கதை சொல்வது தமிழ் சினிமாவில் நிகழ்வது அரிது. பண்பாட்டை முழுவதுமாகச் செதுக்கியிருக்கிறார் இயக்குநர். அதேபோல் எல்லாக் காட்சிகளிலும் யானை, குதிரை, பன்றி, பூனை, நாய் என ஒவ்வொரு உயிரினமும் ஏதோ ஒன்றைச் சொல்லாமல் சொல்கிறது. "கர்ணனில் கழுதையும் கதை சொல்லும்" காட்சியே அருமை. மனிதனை ஜாதி பார்த்து தரம் பிரிக்கின்ற கேவலமான அவலநிலை மாற வேண்டும் என்பதைக் கூறுகிறது.

யதார்த்தம்

படத்தின் முடிவில் காவல்துறைக்குப் பயந்து ஊர்மக்கள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து சமைத்துச் சாப்பிட்டு ஊர்மன்றத்தில் படுத்து உறங்கிய காட்சி உண்மையில் நடந்த ஒன்று. காவல்துறை பேருந்து உரிமையாளரிடம் "தமிழ்நாடு முழுக்க பஸ்சை உடைத்தது தெரியுமா தெரியாதா சார்? அதையும் இதையும் ஒன்னு சேர்க்காதீங்க சார்" (கர்ணன்) என்று கூறுவதும் யதார்த்தம். விறகு வெட்டிக் கொண்டு இருக்கும் பாட்டி லாலிடம் "வாங்களேன் செத்தி உட்கார்ந்து பேசிட்டு போங்களேன்" என்று கூறுவதும், லால் பாட்டியின் இடுப்பு முந்தாணியில் உள்ள முடிச்சை அவிழ்த்துப் பத்து ரூபாயை எடுத்தபின் "ஏ மஞ்சனத்தி புருஷா பத்து ரூபாய் போதுமா" என்கிற காட்சி யதார்த்தம். படத்தைப் பார்ப்பது வேறு, தான் வாழ்வதைப் படமாகப் பார்ப்பது வேறு என்று மக்களின் உணர்வுகளைத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்.

காவல் துறை - அதிகாரத்தின் குறியீடு

குறியீடு என்பது ஒரு பொருளுக்குப் பதிலாக மற்றொரு பொருளைப் பதிலியாகக் காட்டுவதாகும். திரைக்கதைகளில் அழகூட்டுவதற்காக இயக்குநர்களின் கற்பனையில் உதிக்கும் உத்திகளுள் குறியீடும் ஒன்று. குறியீடு என்பது சின்னம், அடையாளம் என்ற பொருட்களிலும், படிமம் என்பது வார்ப்பு, பதிவு, பிரதிமை என்ற பொருட்களிலும் வழங்கி வருகின்றன. குறியீடு, படிமம் என்பவை ஒரு பொருளைக் கூறுவதன் வழி, முறையே மற்றொரு பொருளை, ஓர் அகக்காட்சியை உணர்த்தும் இரு வகைப்பட்ட உத்திகளாகும். படிமம் உணர்த்தும் அகக்காட்சி, குறியீடு போல் வேறொரு கருத்தினைத் தரும்படியாகவும் அமையும். சான்றாக புறா அமைதியைக் குறிக்க வரும் குறியீடாகிறது, மகாத்மா, பல்வேறு உயர்பண்புகளைப் பலபடி நிலைகளில் கொண்ட ஒரு நபரைக் குறிக்க வரும்பொழுது படிமமாகிறது. ஒரு கருத்தை நேரடியாகக் கூறாமல், இவ்வாறு மற்றொன்றின் வழியே உணர்த்துவதற்கான காரணம் என்ன? மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் பேசும் மறைமுகப் பேச்சுகளும், குறிப்பு மொழிகளும், குழுவாக குறிகளும் பயன்பட்டு வரும் நிலையில், திரைப்படங்களிலும் அதன் இடம் சிறப்பதில் வியப்படைவதில்லை. சலீப்பூட்டுப் பேச்சு, மந்தப்புத்தி என்பன போன்ற நூற்றுக்கணக்கான குறிப்புமொழிகளை அன்றாட வாழ்வில் மக்கள் உருவாக்கி மகிழ்கின்றனர். அவர்களின் கலை வடிவங்களில் குறியீடு, படிமம் இவற்றை உருவாக்க உதவுகிறது. இப்படத்தில் அதிகமான விலங்குகளையும் பறவைகளையும், களத்திலுள்ள பழங்குபொருட்கள், தொழில் சார்ந்த பொருட்களையும் அதிகமாகக் காட்டிப் புரிய வைக்கிறார். செடி, கொடி, மரம், பறவை, விலங்கு இவற்றின் செயல்பாடுகளின் வழியே, மக்களின் வாழ்வைக் குறியீட்டு நிலையில் விளக்கும் உத்தி, இலக்கியத்தில் குறியீட்டு, படிமம் உத்தியைத் தாண்டித் திரைப்படத்திலும் காட்ட முடியும் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார். எல்லாத் திரைப்படங்களும் குறியீட்டு உத்திகளைக் கையாண்டால் வெற்றி பெறாது. இந்தக் கதைக்கு அதாவது சொல்ல வேண்டிய சிலவற்றைக் கூற இவ்வாறு மறைமுக உத்திகளைக் கையாள்வது குறியீடு. படத்தில் தலையில்லாத உருவத்தைக் காட்டும் குறியீடுகள் திரும்பத் திரும்ப வரும்பொழுது அழுத்தமான மரபுகளாகி மக்கள் மனங்களில் எளிதில் கண்டு கொள்ளக்கூடிய அடையாளங்களாகி விடுகின்றன. கர்ணன் ஊர் வாளை எடுத்து மீனை ஒரே

வெட்டில் இரண்டு துண்டாக வெட்டி யானை மேல ஏறித் திருவிழாக் கொண்டாடுவதைக் கண்டு "முன்னல்லாம் பயந்திட்டு போவானுவ இப்ப யானை மேல ஏறி கொண்டாடுறானுவா"(கர்ணன்) என்று காவல்துறையினர் கூறுவதிலிருந்து மக்கள் எழுச்சி பெற்றிருப்பதை வெளிப்படுத்துகிறார். காவல்துறையினரும் மக்களும் பேசும் உரையாடல் ஒன்று. "ஊர்ல பிரச்சனையின்னு வந்தா அவ்வனுக்குள்ளே முடிச்சிருவாங்க சார்", "அப்படின்னா ஒரே ஆளுங்களாத்தான் இருப்பாங்க. பஸ் வேணாம்பனு சொல்ற கோஷ்டி இல்ல, பஸ் வேணும்ங்கிற கோஷ்டி" (கர்ணன்) என்று காவல்துறை கூறுவதும் பேருந்து அடித்து நொறுக்கப்பட்ட பின் காவல்துறையினர் ஊர் மக்களிடம் கேட்கும் கேள்விகள் "இந்த ஊர்ல பெரியமனுசன் யாருடா, உன் பெயர் என்ன?, வடமலையான். உன்பெயர் என்ன? துரியோதனன். உன் பெயர் என்ன? அபிமன்யு. பெயர் பாத்தீங்களா சார்?. பெரிய மன்னர் பரம்பரை. எப்படி பெயர் வைச்சிருக்காங்கன்னு பாத்தீங்களா சார். மாடசாமினு பெயர் வைச்சா நாங்க மாட்டுக்கா சார் பிறந்தோம்.துண்டு அவிழ்த்துட்டு பேச சொல்லு. துரை தலையில இருக்கிற துண்ட அவிழ்த்துட்டு பேசமாட்டிங்களோ. இல்ல சார் அவர் தான் சார் ஊர்க்குடும்பன். தலையில தான் துண்டு இருக்கனும். ஒஓஓ! பஸ் உடைச்சவங்கள நீங்களா வரச் சொல்றீங்களா, நான் போய் வீடு வீடா பாக்கட்டா" (கர்ணன்) என்று கூறுவதும் விசில் அடித்து ஒளிந்து இருப்பவர்களை அழைத்ததும் வாட்டர் டேங்கின் மேல்தளத்தில் ஒளிந்து இருந்தவர்கள் எழுந்து வரும் காட்சி உண்மை சம்பவம். ஊர்க்குடும்பன் என்றால் பள்ளர்களின் தலைவர் என்று பொருள். முக்கூடற்பள்ளுவில் வரும் பள்ளியரின் கணவர் பெயர் குடும்பன் என்று கூறுகிறது. இந்தச் சாதிக்காரன் இந்தப் பெயர் தாண்டா வைக்கணும் என்ற காலங்கள் உண்டு. அதை உடைச்சி தான் மகாபாரதப் பெயர்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளது. போராட வாள் ஏந்துடா என்ற பாடல் வரிகள் சாதியம் இறுகிப்போய் இருக்கிற இந்தியச் சூழலில் சாதி குறித்த புரிதலை உடைக்கின்றது. தலைகுனிந்து வாழ்பவர்கள் நிமிரக்கூடாதா? "கந்தசாமி மகனுக்கு கண்ணபிரான்(காவல்துறை) பெயர் இருக்கும் போது மாடசாமி மகனுக்கு கர்ணன் பெயர் இருக்க கூடாதா" (கர்ணன்) என்ற வசனம் கூடுதல் பலம். கர்ணன் பெயரே ஒரு குறியீடு தான். காவல் துறை ஏன் இவ்வளவு நெருக்கடி கொடுக்கிறது என்றால் "பஸ் உடைத்ததெல்லாம் ஒரு பிரச்சனை கிடையாது. நாம நிமிர்ந்து பார்த்தம்லா. அதான்யா பிரச்சனை" (கர்ணன்) என்கிறான் கர்ணன். தோளில்துண்டு, தலையில் தலைப்பாகை, காவல்துறை மீது ஒடுக்கப்பட்டவன் கைதொட்டுப் பேசிக் கேள்வி கேட்பது, ஒடுக்கப்பட்டவன் செய்யலாமா? என்ற கேள்வியை முன்வைக்கிறது. காவலர்கள் அதிகாரத்தின் குறியீடு. ஒடுக்கப்பட்டவன் நீ சாதியால் தாழ்ந்தவன் என்பதை நுட்பமான குறியீடுகளால் நகர்த்தப்படுகின்றது. இயக்குநர் மகாபாரதத்தின் பெயர்கள் வைக்க முக்கிய காரணமும் உண்டு. ஏனெனில் காவல்துறையினர் மக்கள் மீது தடியடி நிகழ்த்தும் போது உன் பெயர் என்ன? என்று கேட்டுத்தான் அடியும் கொடுத்தார்கள். அதையும் யதார்த்தமாகக் காட்டியுள்ளார். ஒவ்வொரு கதாபாத்திரத்தையும் நுணுக்கமாக பேசும் மொழி, ஆடைகள், கதாபாத்திரத்தின் தன்மை எல்லாத்தையும் செதுக்கி இருக்கிறார். சமூகத்தை அடுத்தக் கட்டத்திற்கு நகர்த்திய படமும் கூட. சமூகத்திற்கான படைப்பாளி இயக்குநர். சிவப்பு பச்சை வண்ணத்தைப் படத்தின் இடையே இடையே வரும் பெண்கள் அணியும் உடைகள், கொடி, கழுத்தில்லா ஓவியம் போன்றவற்றில்

பள்ளர் இனத்தின் அடையாள குறியீடாகக் காட்டுகிறார். கழுதையின் கயிற்றை அவிழ்த்தல், பேருந்தைக் கல் கொண்டு எறியும் காட்சிகளை இணைப்பது ஒரு கருத்தைச் செறிவாகத் தருகிறது. சமூக யதார்த்தம் காட்டும் குறியீட்டு உத்தி, படத்தலைப்பு குறியீடு. கர்ணன் என்ற தலைப்பிலிருந்து ஓர் உரிமைக்காகப் போராடி வாள் ஏந்துபவன் என்பதை உணர முடிகிறது. கள்ளப்பருந்து குஞ்சுகளைத் தூக்கிச் செல்லும்போது கூறும் வசனம் கண்ணபிரானைக் கர்ணன் படத்தின் இறுதியில் கொல்வது குறியீடாகிறது. இதுபோன்ற வரலாற்றுச் சம்பவங்களைக் கூற வேண்டும் எனில் வெளிப்படையாகக் கூற முடியாது. ஒவ்வொரு காட்சியையும் ஒவ்வொரு பொருளுடன் இணைத்துப் பார்வையாளரைச் சிந்திக்க வைப்பதோடு வியக்கவும் வைத்துக் காட்சிக்குக் காட்சி குறியீட்டு உத்தியைப் பயன்படுத்துகிறார். இது போல் படத்தில் பல சான்றுகளைக் காட்டி உணர்த்திடுகிறார். இலக்கியத்தில் மட்டுமல்ல திரைப்படங்களில் குறியீடு, படிமம், காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதோடு இயக்குனர் அக உணர்வும் இப்படத்தின் மூலம் அறிய முடிகிறது. கர்ணனில் மறைக்கப்பட்ட சில உண்மைகள் என்று சொன்னால் கொடியன்குளத்தில் காவல்துறையினர் நடத்திய சம்பவங்களில் குடிதண்ணீர்க் கிணற்றில் பெட்ரோல், டீசல் ஊற்றல், அவ்வூர் ஆண்கள் அயல்நாட்டில் இருந்து கொண்டு வந்த புழங்குபொருட்கள் (டி.வி, பிரிட்ஜ், வாஷிங்மிஷின்) நொறுக்கப்படல், ஆபரணங்கள் சூறையாடல், கர்ப்பிணிப் பெண்களை சித்ரவதை செய்தல், அடிதடி வன்முறையைத் தொடர்ந்து நடந்த கொலைகள் போன்றவை காட்டப்படவில்லை .

கதையின் முடிவு

ஊருக்குள் போலீஸ் வருகிறது. எஸ்.பி.கண்ணபிரானை (நட்ராஜ்) ஊர் மக்கள் அவமதித்து அனுப்புகிறார்கள். அந்தக் கோபத்தில் ஊர்ப் பெரியவர்கள் சிலரை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வரவழைத்துக் கடுமையாகத் தாக்கி அவர்களைச் சிறை வைக்கிறார். கர்ணன் மற்றும் சிலர் போலிஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று அந்த ஸ்டேஷனையே சூறையாடி தங்கள் கிராமத்துப் பெரியவர்களை மீட்டு வருகிறார்கள். திரும்பவும் போலீஸ் கிராமத்திற்குள் வரும் என நினைக்கும் ஊர் மக்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து ஊருக்குக் காவல் இருக்கிறார்கள். அந்த சமயத்தில் கர்ணனுக்கு சிஆர்பிஎப் வேலையில் சேர ஆர்டர் வருகிறது. ஊர் மக்கள் அவரை வேலைக்குச் சேர வற்புறுத்தி அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அந்த சமயத்தில் போலீசார் பெரும்படையுடன் ஊருக்குள் வருகிறார்கள். கிளம்பிச் சென்ற கர்ணன் திரும்பி வந்தாரா?, ஊருக்கு என்ன ஆனது? என்பதுதான் மீதிக்கதை. கர்ணன் தன்னிடம் இருப்பதைக் கொடுக்கும் வள்ளல் தான். மறுக்கப்பட்டதைப் பெறத் துணியும் வீரன் கர்ணனின் போராட்டத்தில் மக்கள் இறுதியாய்த் தோளோடு தோள் நின்று அடக்குமுறைக்கு எதிராகப் போர் புரிய மொத்த கொடியன்குளம் மக்களும் கர்ணனுக்குத் தலைமை தாங்க துரியோதனன் அறிவுரை வழங்க ஏமராஜா உடன் நிற்க, போரின் முடிவு அந்த ஊருக்குப் பேருந்து வந்ததா? இல்லையா என்பதே மீதித் திரைக்கதையாக அமைந்துள்ளது.

காவல் நிலையத்தில் கிராம மக்கள் மீதான தாக்குதல் மிக உயிரோட்டமான காட்சி "நான் நிமிர்ந்துட்டேன் இனி குனியமாட்டேன். அவன் என் பேருக்காக

என்னை அடிச்சான். நிமித்திட்டம்லா" (கர்ணன்) அதற்காகத்தான் அடிச்சான் போன்ற வசனங்கள் படத்திற்கு மேலும் வலுச் சேர்த்துள்ளன. "உடராதிங்க எப்போவ், உடராதிங்க எம்மோவ், உடராதிங்க தாத்தாவ், உடராதிங்க ஆச்சோவ், உடராதிங்க எக்கோவ்" (கர்ணன்) அம்மாவை கூப்பிடும் போது எம்மோவ் ,அப்பாவை அப்போவ் என்று கூப்பிடுவதை தான் பாடலில் பதிவு செய்கிறார். உடராதிங்க என்ற சொல்லின் முதல் எழுத்து முதல் போலி பேச்சு வழக்குச் சொல். காவல்துறையினரை விடராதிங்க அம்மா, அப்பா, அண்ணன், அக்கா, ஆட்சி, தாத்தா என்று காட்டுப் பேச்சி உணர்ச்சி ததும்ப பாடுவதையும்

"தத்தைக்க புத்தைக்க தவள சோறு எட்டு எருமைங்க எரும்பாலு துக்கூ மரத்துல துணிய கட்டி, தொப்பி போட்ட பேயி வந்து கூப்பிடுது குலவிடுது, தங்க மகனை பயப்படாதே, செல்ல மகளே பயப்படாதே, ஆதிக் கொடியே பயப்படாதே, தேரமறிச்சி ஆடுவோம்,வாயுதா வெல்லாம் நிறுத்துங்க எங்க இறக்க எங்ககேளுங்க" (கர்ணன்) என்ற சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல், தேரமறிச்சி ஆடுதல், ஆதிக்கொடியே (பள்ளர்) மக்களையும் கூறும் வரிகளும் "அண்ணா வாரான் இண்ணா வாரான் காக்கி சட்டை காஞ்சிவாரேன், காட்டெருது மேல வாரான், கண்டவன அடிக்க வாரான்" (கர்ணன்) நாட்டார் மரபில் காணப்படும் எங்குப் பார்த்தாலும் நெல் விளைந்து பசுமையாக இருப்பதை உணர்த்தும் "பச்சேல் பச்சேல் அங்கிட்டு பச்சேல் இங்கிட்டு பச்சேல்" என்ற மெட்டில் புனையப்பட்ட உணர்ச்சி மிகுந்த பாடல் வரிகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஒடுங்கி வாழ்ந்த மக்களைப் போராடு, வாள் ஏந்து என்று பாடலிலும், வசனத்திலும், காட்சியிலும் உணர்ச்சி பொங்க மக்களையும் தட்டி எழுப்புகிறார். இப்படத்தில் வரும் பாடல்களின் வரிகள் தொல்குடி சமூகத்தின் தொன்மை அடையாளக் கருவிகளில் ஒன்றான நாட்டார் இசையான பறை, ஒப்பாரி வரிகளும், தாத்தா, பாட்டி வழக்குமொழிகளும், அதிகாரக் கட்டமைப்பை அசைத்துப் பார்த்தல், வரலாற்று நிகழ்வுகள், கிராமப்புறங்களில் குழந்தைகள் விளையாடும்போது பாடும் வரிகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

முக்கியமாக தலைமைப் பாத்திரம் குதிரையில் ஏறி வந்ததைப் பார்த்து ரசித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், படத்தின் முடிவில் மக்களை அடித்து நொறுக்கும் காவல்துறைக்கு முடிவுகட்ட கர்ணனை அழைத்து வர கிளைமாக்ஸ் காட்சியில் ஒரு சின்ன பையன் கருப்பாக இரத்தம் ஒழுகிய தெத்துப் பல்லோடு குதிரையில் ஏறிப் போவதைப் பார்க்க வைத்துள்ளார் இயக்குநர். இறுதியில் கர்ணனுடன் அவ்வூர் மக்களும் சண்டை போட எழுந்ததையும் ஊரை அடித்து நொறுக்குவதற்கு காரணகர்த்தாவான கண்ணபிரானை வதம் செய்த கர்ணனையும் கண்டு கன்னி தெய்வமான தங்கை ஓடி வந்து கைத் தட்டுவதையும் கழுதை சுதந்திரமாக ஓடி வருவதையும் இடைஇடையே காட்சிப்படுத்துகிறார். கதையில் வரும் யானை, குதிரை, வாள் போன்றவை போர்களில் பயன்பட்ட ஆயுதம். போரில் மட்டும் தான் பயன்படுத்த முடியுமா? ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைகளைக் கேட்கவும் எடுக்கலாம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். வீரன் இமானுவேல் சேகரன் இராணுவத்தில் இருந்து வந்தபின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நடக்கும் கொடுமைகளுக்காகப் போராடிப் படுகொலை செய்யப்பட்டவர். இதை

உணர்த்துவதற்குத்தான் ஏமன் லால் கதாபாத்திரம். இவர் காவல்துறையின் அடிதடி போராட்டத்தை கைவிடத் தீக்குளித்து இறந்து விடுகிறார். இப்பாத்திரத்தின் தலை தான் தலையில்லா ஓவியத்தில் வைக்கப்பட்டு காட்டப்படுகிறது. முடிவில் கர்ணன் தங்கை கன்னி தெய்வமாக காட்டுப் பேச்சியாக வந்து கைத் தட்டிப் போவதையும் கர்ணன் கண்ணனை வாளால் கொலை செய்தபின் பேருந்துகள் நிறுத்தப்பட்டு மினி பேருந்து செல்வதையும், எல்லோரும் பள்ளி, கல்லூரிக்கு செல்கின்றனர் என்பதையும் அக்கா பத்மினி கதாபாத்திரத்தின் கடிதம் மூலம் சித்தரித்துள்ளார். ஒட்டுமொத்த மக்களின் கோரிக்கை நடந்து தேறியதும் ஆட்டம், பாட்டத்தோடு காட்டுப்பேச்சி கைத்தட்டி மகிழ்வதும் அக்னிச்சட்டி சுற்றித் தலைவிரி கோலத்துடன் பெண் ஆடுவதோடு நிறைவு பெறுகிறது.

இனவரைவியல் பதிவுகள்

இனவரைவு எழுத்தானது சுய அனுபவம், கள ஆய்வு, நூலறிவு ஆகிய மூன்று வழிமுறைகளில் ஓர் படைப்பாளியால் கர்ணன் படம் காட்சிப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. கொடியன்குளம் பகுதியில் வாழும் உழுகுடிகளான பள்ளர் இன மக்கள் படத்தை நகர்த்தி செல்கிறார்கள். ஊரின் சுற்றுப்புறத்தில் அமைந்துள்ள இயற்கைச் சூழல், புவிச்சூழல், காலநிலை, குடியிருப்புமுறை, பொருள்சார் பண்பாடு, வாழ்வியல் சடங்குகள், குழந்தை வளர்ப்பு முறை, மக்களின் உளவியல், பொருளாதாரம், தொழில், கைவினைத் தொழிலான பீடி சுற்றும் தொழில், சமய நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், வழிபாட்டுமுறை, விழாக்களின் இசை, விளையாட்டுகள் போன்றவை காட்சிப்படுத்துகின்றன.

கொடியன்குளம் ஊரின் அமைப்பு

கொடியன்குளத்தை பொடியன்குளம் என்று பேச்சுவழக்கில் கூறுகின்றனர். கருவேல மரங்களைக் கொண்ட வயல், சிறுசிறு குட்டங்களும் பாறைகளுடான ஊர்ப்பகுதி, சுக்காமண்ணால் ஆன வீடுகள், விளக்காங்குடியுடன் கூடிய கூரை வீடுகள், கள்ளிச்செடி, பனைமரங்கள், ஊருக்குத் தெற்கே நீர்க் குட்டங்கள். பன்றி வளர்க்கும் காட்சி, ஆடு, மாடுகள், நாய், கோழிக் குஞ்சுகள், சேவல், பூனை, உடைந்த கதவுகள், சன்னல்கள், வானொலி, தொலைக்காட்சி, பழைய பாரம்பரியப் பொருட்களான குதிரை, ஊர்ப்புறமான மேலூர் அருகில் உள்ள டீக்கடை அரசியல் விவாத அரங்குகள், சாலையின் அருகே, பெரியமலைக்கல்லான கொடியன்குளம் கிராமத்தைக் கண்முன் நிறுத்துகிறார். ஊர்ப்புறங்களும் உழைப்புப் பண்பாடும் தொல் வாழ்வுக் கூறுகளும் திணைசார் வாழ்வியலும் நாட்டார் பண்பாட்டுக் கூறுகளும் நிலவியல் பகுதிகள் ஆகும். அருகில் உள்ள ஊர்க்காரர்கள் சொல்வார்கள். "வாழ்ந்தால் கொடியன்குளத்துக்காரன் மாதிரி வாழ்னும் இல்லைன்னா வாழக்கூடாது" என்று அடிக்கடி கூறுவதுண்டு. அவ்வளவு செழிப்பாக இருந்த ஊர். கலவரம் நடந்த சம்பவத்தின்போது மாடி வீடுகளும் இருந்தன. வீட்டில் டி.வி, பிரிட்ஜ், வாஷிங் மிசின், வெளிநாட்டுத் தங்க ஆபரணங்கள் என எல்லாப் பொருட்களும் உண்டு. அவ்வாறு காட்டப்படவில்லை. முதல் தெருவில் இருந்த கூரை வீடுகள் மட்டும் இப்படத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளன.

தொழிலும் வீடுகளின் அமைப்பும்

இவ்வூரில் கதாநாயகனின் குடும்பம் கருவேல மரங்கள் வெட்டிக் கரிமூட்டம் போடும் தொழில் செய்து வருகின்றனர். இன்றும் அவ்வூரில் கரிமூட்டத்து செல்லத்துரை என்று கேட்டால் யாருக்கும் தெரியாமல் இராது. இத்தொழில் நடந்து வருவதைப் பார்க்கலாம். கர்ணனின் தந்தை கரியைப் பொறுக்குவதும், அக்கா கரிமூட்டத்தில் நின்று தண்ணீர் தெளிப்பதும், ஊரில் கர்ணன் விளையாடிக் கொண்டு வந்த பணத்தை அக்கா உண்டியலில் போட, அவர்கள் அம்மா "பீக்காட்டு காசை போய் சேர்த்து வைக்க" என்கிறாள். பீக்காட்டு காசு என்பது கழிப்பிட வசதி இல்லாதபோது மக்கள் மலம் கழிக்கும் காட்டுப்பகுதியில் விளையாடி சம்பாதித்து வரும் பணத்தை குறிக்கவே அச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. "ஓழுங்கா நாளையிலிருந்து விறகு வெட்டணும், மூட்டம் போட வரச்சொல்" என்று கூறுவதும் உடனே ஆதங்கமாக வாளை எடுத்து கர்ணன் செல்ல, எங்கடா போற என்று அக்கா கேட்க "விறகு வெட்ட" "கொடு நான் வெங்காயம் வெட்டணும்" என்று கூறி குதிருக்குள் பத்திரப்படுத்துகிறாள். மக்களின் மரபுத் தொழிலான கரிமூட்டம், விறகு வெட்டுதல், உழவுத்தொழில், பீடி சுற்றும் தொழில் என பல தொழில்நுட்பக் கூறுகள் இயக்குனரால் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. சிமெண்டுக்குப் பதிலாகச் சுக்காமண் சார்ந்தே பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளதையும் வீடுகளும் அம்மண்ணால் அமைந்திருந்ததையும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. எளிய மக்களின் வீடுகள், வெயில், மழை, இரவு, பகல் இவற்றிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள தன் ஊரில் கிடைக்கக்கூடிய பனைஓலை, வைக்கோல், மண் போன்ற பொருள்களை வைத்து வீடுகளை உருவாக்கியுள்ளனர். வாள்களும் மீன்பிடித் திருவிழாவும் வெவ்வேறு பண்பாடுகளில் வெவ்வேறு விதமாக பயன்பட்டும் கொண்டாடப் பட்டும் வருவதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் மாறுதலாக செய்வோம் என்று வடமலையான் கூறி மீனை வெட்டுவது காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது.

மீ அசைவியக்கங்கள்

"படைப்பாளி ஒருவன் சுயசிந்தனை என்ற எல்லைக்குள் நின்று மட்டும் ஒரு இலக்கியத்தைப் படைத்துவிட முடியாது. அவனைச் சுற்றியுள்ள புறவுலகின் அசையும் பொருட்கள், அசையாப் பொருட்கள் ஆகிய அனைத்தையும் உற்றுநோக்கி, அவற்றின் தனிப்பட்ட இயல்புகளையும் இயக்கங்களையும் இணைத்து இலக்கியம் படைக்க வேண்டியிருக்கும்" (ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்,2009:13) என்று குறிப்பிடுவது போல இப்படத்தில் நாட்டார் தெய்வ கோயில் காட்சிகள், விலங்குகளின் அசைவியக்கங்கள், வண்டு, ரயில்பச்சி, பட்டாம்பச்சி, மண்புழு, குதிரை, நாய், நத்தை, கழுதை, ஆடு, மாடு பூனை, காகம், கள்ளப்பருந்து, கோழிக்குஞ்சு, சேவல், பன்றி, ஊர்மாடுகள் மேய்ந்து வரும் காட்சி, நாய்கள் சண்டையிட்டுக் குரைக்கும் காட்சிகள், போன்றவை காட்சிக்குக் காட்சி வந்து ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விஷயத்தைச் சொல்கிறது. சாமி சிலைகள் உடைக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்த பகுதி என்பதால் தலையில்லாச் சிலைகளும் காட்டப்படுகின்றன. சில வரலாற்று உண்மைகளும் இருக்கலாம்.

இயக்குநர் அடிப்படையில் எழுத்தாளர், நாட்டுப்புறப் பாடகர், கதைசொல்லியும் கூட. எனவே அவரின் திரைப்படக் காட்சிகளில் நாட்டார் வழக்காறுகள் இயல்பாகச் சூழலுக்கு ஏற்ப வந்தமைவதைப் பார்க்க முடிகிறது. மனித குல வரலாற்றில் மக்களின் நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், சிந்தனைகள், பண்பாடு ஆகியவற்றோடு மிகுந்த தொடர்புடையவை நாட்டார் வழக்காறுகள். வழக்காறுகள், பழமொழி, வட்டார வழக்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதையும் தெருக்கூத்துப் பாடல், நாட்டுப்புறப் பாடல், ஓப்பாரி, உழவுப்பாடல் போன்றவற்றை திரைப்படத்தில் பொருத்தமான இடங்களில் கையாள்கிறார். இது வாய்மொழிக் கதைகள், தொழிற்பாடல்கள், காதல் பாடல்கள், தாலாட்டு, ஓப்பாரி, பழமொழிகள், கூத்துக்கலைகள் என்றவாறு அனைத்தும் இப்படத்தில் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

விளையாட்டுகள்

நமது சமுதாயத்தின் நாகரிகத்தையும் பண்பாட்டையும் பாரம்பரியத்தையும் விளக்கும் விளையாட்டுகள் காலம் காலமாக நாட்டுப்புறங்களில் நிகழ்த்தப்படுவதுண்டு. பெரியவர்களின் விளையாட்டுகளை வீர விளையாட்டுக்கள், பொழுது போக்கு விளையாட்டுகள் எனப் பகுப்பர். மனமகிழ்ச்சி, குதூகலத்தையும் தரவல்ல விளையாட்டுகளான சூதாட்டம் விளையாட்டைச் சுட்டுகிறார். இம்மக்கள் முக்கியமாக சதுரங்கமும் விளையாடுவதுண்டு. கபடி விளையாடி கீழூர்காரனான கர்ணன் வெற்றி பெற்றதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் மேலூர்காரன் சண்டையிடும் உண்மை நிகழ்வும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

நாட்டார் தெய்வ வழிபாடு

நாட்டார் தெய்வங்கள் கிராம மக்கள் வழிபடுகின்ற தெய்வங்களாகும். நாட்டார் தெய்வங்கள் ஊர்த் தெய்வம், குலத்தெய்வம், இனத்தெய்வம் எனப் பல வகைகள் உண்டு. மனிதர்களின் அகால மரணத்திலிருந்து தோன்றுதல், வேள்வியில் தோன்றுதல், சிவபெருமான் சக்தி உறவால் தோன்றல் தேவர் அரக்கர் தொடர்பால் தோன்றுதல் என மூன்று வகையான முறைகளில் நாட்டார் தெய்வங்கள் தோன்றுகின்றன. மனிதன் இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்வு முறையை மேற்கொள்ளும் போது இயற்கையின் பல்வேறு ஆற்றல்களையும் அதித தன்மைகளையும் கண்டு அஞ்சியும் அதன் சீற்றத்திற்கு ஆளாகாமல் இருக்கவும் இயற்கைச் சக்திகளான நிலம், நீர், காற்று, ஆகாயம், இடி, மழை, மின்னல், சூரியன், சந்திரன் போன்றவற்றை வழிபடலானான். இதன் நீட்சி விலங்கு, செடி, சடப்பொருள்களையும் வணங்கச் செய்தது. இந்த நம்பிக்கை தான், ஆற்றங்கரை ஓரங்களில் குடியமர்த்தல், பயிரிடுதல் போன்ற செயல்களில் ஈடுபடவும் துண்டியது. இந்த நம்பிக்கை உடையவர்கள் குலக்குரியுடைய மக்கள் (Vote Mystic People) என்று மாணுடவியலாளர்கள் கூறுகிறார்கள். தமிழகத்தில் வாழும் பழங்குடிகளான பள்ளர், பறையர், நாயக்கர், கவுண்டர் இனத்தவரிடத்திலும் குலக்குறி வழிபாட்டின் எச்சங்கள் காணப்படுகிறது என்று தே.ஞானசேகரன் கூறுவது போல் சூரியனை வழிபடுவதையும் மழையை வழிபடுவதையும் பார்க்கலாம். இனக்குழு சமுதாயத்தில் தன்னுடைய சந்ததிகள் பெருகுவதற்கு பெண்ணிடம் மிகை சக்தி இருப்பதை

உணர்ந்து பெண்ணைத் தெய்வமாக வழிபட ஆரம்பித்தனர். இதன் நீட்சியாகத் தமிழ்ச் சூழலில் அம்மன் வழிபாடு தோன்றியது.

கன்னி தெய்வம்(குல தெய்வம்)

கன்னித் தெய்வ வழிபாடு பெரும்பான்மையும் சிறு தெய்வ வழிபாடே ஆகும். கன்னி என்ற சொல்லிற்குப் பூப்படைந்து திருமணமாகாத கன்னித் தன்மை இழக்காத பெண் என்று அகராதி பொருள் கூறுகிறது. இயல்பாகவோ அல்லது கொலை செய்யப்பட்டோ இறக்கும் பெண்களைக் கன்னித் தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். இன்றும் இம்மக்களிடையே கன்னி தெய்வத்திற்குப் புது ஆடை எடுத்து வழிபடும் வழக்கம் உள்ளன. இறந்த கன்னிப் பெண், தன் வீட்டாருக்கு வளமையும் பாதுகாப்பும் அளிப்பதாகவும் ஆண்கள் மீது இறங்கி அருள்வாக்கு சொல்வதையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். இத்தெய்வங்கள் வனம், மலை என திறந்த வெளியில் இருக்கும். "மலையில தான் வாழுறேன்" என்ற பாடலில் கூட வருவதுண்டு. இத்தெய்வங்களுக்கு என்று தனித்த வழிபாட்டு முறைகள் இல்லை. பிற தெய்வங்களுடன் இணைத்தே வழிபடப்படுவதால் காட்டுப் பேச்சியாகவும் வருகிறாள். குலதெய்வ வழிபாட்டில் இறந்துபோன தனது முன்னோர்களை அடக்கம் செய்த இடத்தில் கல்லை நட்டும் வணங்கி வந்தனர். அந்த வகையில் கர்ணனின் தந்தை மகள் தெய்வமான இடத்திற்குச் செல்கிறார். "எப்பா இவள தூரம் பாக்க வந்துட்டு ஏனப்பா அழுகுற. நான்தான் வரும்போது வீட்டில காசு வைச்சிட்டு வந்தேனப்பா. போய்தேடு, என்னப்பா பாக்குற நிஜமாத்தான் சொல்றன் - போய் தேடிப்பாரு போ" (கர்ணன்) என்று கர்ணனின் இறந்த தங்கை கூறுவதும் இரவில் சாமி வந்து ஆடி புதையலைத்தோண்ட சொல்லி காசு கிடைப்பதும் யதார்த்தம். அப்போது அக்கா மண்ணெய் விளக்கு ஏற்றி நம்ம தங்கச்சி வந்துருக்கப்பா என்பது, அம்மா நிறை சொம்பு தண்ணீர் கொண்டு வந்து நிற்பது போன்றவை நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டில் முக்கியமானவை. எந்த ஒரு ஆன்மாவும் நீரிலிருந்தே தொடங்கும். "சொன்னத செஞ்சிபுட்டாலே எம்மவ, அவ உசுரு எங்கன்னு சுத்தியிட்டு இருக்கோ. ஒரு பைய பஸ்ஸை நிப்பாட்டினானா? என் மரிக்கொழுந்த விட்டுட்டேனே எங்க சுத்தியிட்டு அலையிதோ தெரியலையோ அய்யோ" (கர்ணன்) என்று கர்ணனின் தாய் அழுது புலம்பல், அக்காவின் திருமணத்திற்கு காசு சேர்த்து வைத்து இடத்தைக் காட்டி புதையலை தோண்டி எடுத்தல், நாட்டார் தெய்வங்களைக் காட்சிக்கு காட்சி காட்டியதோடு குடும்பத்தில் பிரச்சனை என்றால் குலதெய்வத்தை வேண்டி சூடன் ஏற்றி பற்ற வைத்து அழுது வேண்டி வழிபடல், கன்னி தெய்வவழிபாட்டை குலதெய்வமாக கொண்டாடுவார்கள் என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட தவறவில்லை.

சூரிய வழிபாடு

சூரிய வழிபாடு பண்டைய காலம் தொட்டு வணங்கப்பட்டு வருகிறது. எந்தக் கடவுளையும் கண்ணால் பார்க்க முடியாது. சூரியனை மட்டும் நேரில் கண்டு வணங்க முடியும். சூரியனை பிரதான தெய்வமாக வணங்குவது நாட்டார்களின் வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. தலையில்லாத உருவத்தின் தலைப்பகுதியில் சூரியன் ஒளிர்ந்ததும் தேங்காய் உடைத்து வழிபடல், மகளை கல்லூரிக்கு அழைத்துச் செல்லும்போது

தந்தை சூரிய வழிபாடு செய்தல், காவல்துறையினர் "பஸ்சை நொறுக்கினது யார்ல" என்று கேட்கும் போது கர்ணனின் தாய் சூரியனை வணங்குதல், மகள் தாயின் காவலை தொட்டு வணங்குதல், கட்டுமானப் பணிக்குச் சக்காமண் சாந்து பயன்படுத்தி இரண்டு ஓடுகளைக் கோபுரமாகப் பொருத்தி விளக்கு ஏற்றியபின் ஒரே வெட்டில் மீனை இரண்டு துண்டாக வெட்டப்பட்டதை கேள்விப்பட்டதும் ஊர்க்குடும்பன் சூரியனை வழிபடல் போன்ற காட்சிகள் இடம் பெறுகின்றன. களஆய்வுப் பகுதியில் சூரியனை வழிபடும் மரபு இன்றும் வழக்கில் இருந்து வருவதைப் பார்க்கலாம்.

வழிபாடும் நம்பிக்கைகளும் மனித வாழ்வில் பெரும்பங்கு வகிப்பவை. அதேபோல் விழாக்களும் அதில் இடம்பெறும் கூத்துகளும் ஊர்ப்புற வாழ்வில் பெருமதிப்பு மிக்கவை. கூத்து என்னும் ஆடற்கலை இசையையும் ஆட்டத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. இசையைக் கொண்டே உணர்ச்சிகளை வெளியிடும் பாரம்பரியம் இன்னும் அழியாது போற்றப்படுகின்றது.

கொடியன்குளம் கிராமத்தில் வாழும் ஓடுக்கப்பட்டவர்களுக்கும் மேலூரில் வாழும் ஆதிக்க சாதியினரின் இடையிலான முரண்பாட்டையும் சித்தரிக்கும் இப்படத்தில் ஒரு வட்டாரத்தின் சிறப்புக் கூறுகள் பதிந்திருந்தாலும் அவற்றின் வட்டார தன்மையும் அடித்தள மக்களின் இனவரைவியல் செய்திகளும் தேக்க நிலையிலிருந்து விடுபட்டு மாறுதல் நோக்கி அவர்கள் முன்னேறுவதும் இடம் பெற்றிருப்பது தான் இவற்றின் சிறப்புக்கு அடிப்படைக் காரணம்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒரு குறிப்பிட்ட சாதி, மற்றும் பகுதியினரின் வாழ்க்கை முறையே தமிழ்நாட்டின் பொதுவான வாழ்க்கை முறை என்று கருதும் இனமையவாதச் சிந்தனையை ஒழிக்கும் சில நிகழ்வுகளின் ஆழத்தை பார்வையாளன் புரிந்து கொள்ளவும் இயக்குனரின் இனவரைவியல் அறிவு துணைபுரிகிறது.

வழக்குமொழி

திரைப்படத்தில் இடம் பெறும் கதாபாத்திரங்கள் வட்டாரத்திற்கே உரிய மொழியைப் பயன்படுத்தியுள்ளன. இதுபோன்றே ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியினரின் பேச்சு வழக்கை அம்மக்களின் வாழ்வை மையமாக்கக் கொண்டு அவ்வழக்கு மொழியை திரைப்படத்தில் மேலும் வலுச் சேர்க்கிறது. சான்றாக மண் வாசனை என்பது குறித்து கா.சிவத்தம்பி, (2003:75) நேர்காணல் ஒன்றில் "மண்வாசனை என்பது அந்த பிரதேசத்துப் பிரச்சனைகள் வருவது என்பதே அல்லாமல் சொற்கள் மாத்திரம் வருதல். மற்ற இடங்களுக்கு இல்லாத சிறப்புப் பிரச்சனைகள் வரும்போது அந்த மண்ணுக்குரிய பேச்சே தான் வரும். வெறுமனே அந்த மண்ணின் பிரச்சனை வந்து விட்டதாகக் கருத முடியாது" என்கிறார்.

ஓர் இனவரைவியலாளன், தான் திரட்டிய இனவரைவியல் செய்திகள் அனைத்தையும் வகைப்படுத்திப் பதிவு செய்வது போல் இயக்குனரும் திரைப்படத்தில் காட்சிப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. மக்களின் கண்ணோட்டத்தைகேற்ப

அவன் தேர்ந்தெடுத்த சில செய்திகளை மட்டும் பதிவு செய்யும் உரிமை அவருக்கு உண்டு.

புழங்கு பொருட்கள்

இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாகப் புதிய புதிய கருவிகளையும் புழங்குபொருட்களையும் கண்டுபிடித்து வரும் பட்சத்தில் பழங்காலப் பாரம்பரியப் பொருட்களையும் இழந்து வருகிறோம் என்பதையும் மறந்துவிடக்கூடாது. கிராமம் என்றாலே அது நெல் விளையும் சொத்து. உழவர்கள் தாங்கள் புரிந்து வந்த விவசாயத்தில் கிடைத்த பொருட்கள் தேவைக்குப் போக மீதம் இருந்தவற்றை எதிர்கால தேவைக்காகச் சேமிக்கப் பயன்படுத்திய பொருள் குதிர். இதை மக்கள் பேச்சுவழக்கில் குதில், குதுலு என்று கூறுவதுண்டு. குதிர் என்னும் சொல் நெல் போன்ற தானிய வகைகளைச் சேகரிக்கப் பயன்படும் ஒரு வகைக் கலம் என அகராதிகள் பொருள் கொள்கின்றன. அக்குதிலில் கர்ணனின் அக்கா வாளைப் பத்திரப்படுத்தி வைப்பதைப் பார்க்கலாம். குதிலில் அரிசி, கேழ்வரகு, நெல் மட்டுமல்ல வாளையும் பத்திரப்படுத்துவது உண்டு.

ஓலைப்பாய், குடிசைகள், வீட்டை சுற்றி வேயப்பட்டிருக்கும் பனைமட்டைகளில் மண்பானைகள், துணிகாய்தல், கயிறுகட்டில், செருப்பு சொருகி வைக்கப்பட்டிருத்தல், செம்புதூக்கி எறியும் காட்சி, தண்ணீர்க்குடம், உரல், உழக்கை, அம்மி, கழுந்து, கோழிக்கூண்டு, தென்னபாய், ஓலைப்பெட்டி, துணிமூட்டை தலையணை, புல் எடுத்து ஆட்டுக்கு வைக்கும் காட்சி, கடப்பாரை, மண்வெட்டி, சளகும் பெட்டியும் சுவரில் தொங்குவது, சுத்தியல், மண்ணெண்ணெய் விளக்கு, நிறைசெம்புத் தண்ணீர், மண்சட்டி, முதுகில் அரிவாள் போட்டிருக்கும் காட்சி, வாள், கலப்பைத் தூக்கும் காட்சி, பெண்கள் தெய்வப்படமான படங்கள், இரும்புபெட்டி, குதிலு, நிரசல் (குச்சில்), அரிவாள், மாட்டுவண்டி, ஆட்டுத் தொழுவம் எனக் கொடியன்குளம் மக்களைப் பார்த்த உணர்வைக் கொண்டு வந்ததோடு மக்களின் பனை ஓலைக் குடிசைகள், வைக்கோல் படப்பு, கரிமூட்டம், கரிகள், வாள் வைத்திருக்கும் இரும்புப்பெட்டி, விசில் அடித்து அழைப்பது என அவ்வூர் மக்களை யதார்த்தமாகக் காட்டியிருக்கிறார் இயக்குநர். புழங்குபொருள் குறிப்பிட்ட மக்களின் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தியதைப் பார்க்க முடிந்தது. திரைக்களத்தில் புழங்கு பொருட்களைப் பயன்படுத்திய விதமும் தேர்ந்தெடுத்த களத்துடனும், அங்கு வாழும் மனிதர்களுடன் நிகழும் நிகழ்வுகளுடனும் இணைந்த ஒன்றாக அவர்களது வாழ்க்கை அனுபவம் அமைந்திருந்தன. வழக்காறுகள், தொழில் சார்ந்த புழங்குபொருட்கள் உண்பதற்கும் உடுப்பதற்கும் உறங்குவதற்குமானவை அன்று. அவை சமூகத்தின் சிந்தனை மரபைக் காட்டுபவை எனும் கூற்றை மெய்ப்பிக்கின்றது இப்படம். கொடியன்குளம் மக்களின் இனவரைவியலை வெளிப்படுத்தும் ஆவணமாக விளங்குவதோடு சுரண்டல் சமூகத்தின் முரணை எடுத்துக் காட்சிப்படுத்துகின்றது.

ஓப்பாரிப்பாடல்

கலைப்படைப்புகளுள் எப்படியெல்லாம் வாழ வேண்டும் என்று வரையறை செய்வது தாலாட்டு. இப்படியெல்லாம் வாழ்ந்தாயே என ஏங்கச் செய்வது ஒப்பாரி. படத்தின் தொடக்கத்தில் வரும் தொட்டிலில் குழந்தைகளைத் தாலாட்டும் காட்சிகள் முடிவில் வரும் ஒப்பாரி வாழ்வின் தொடக்கத்தையும் முடிவையும் நம்மால் உணரமுடிகிறது. பட இறுதியில் வன்முறை சம்பவத்தின் போது லால் இறந்த பின் பாடப்படும் ஒப்பாரி,

"சந்தன வில்வமரம் எம் தங்கம் உனக்கு
சாமியோட வசனம் மரம்- இன்னக்கி
சடமல்லி பூக்கும் மரம்
இன்னைக்கு சடனாக
அடையும் மரம் - என்
தங்க நீ இல்லாத நாட்டுல
நீ சடனாக நீ இல்லீயே
நீ சமுத்திரத்துக்கு அத்துபத்தும்
என் ஐயாடி தங்க
நீ இல்லாத நாட்டுல எங்கள்
மதிப்பாரில்லாம இன்னைக்கு குங்குமம்
சென்னிமர என் தங்கமரம்
நீ இல்லாத நடல்
குடை அடைப்பாரி ங்கு இல்ல
கல் அறுந்தா வுடு கட்டி -என் தங்க.

என்று ஒப்பாரி பாடப்படுகிறது. ஒப்பாரிப்பாடல் முழுவதும் பாடியிருந்தால் சிறப்பு. நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் தாலாட்டு மக்களின் வளர்ச்சி நிலையையும் ஒப்பாரிப் பாடல் மக்களின் முடிவு நிலையையும் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. காரணம் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் முதலில் தாய் பாடுவது தாலாட்டுப் பாடலாகும். அதுவே இறப்பு நிகழ்ந்தபின்பு தாயால் பாடப்படுவதும் ஒப்பாரியே ஆகும். தாலாட்டும், ஒப்பாரியும் பெண்களின் தனிச்சொத்து என்றே கூறலாம். அறிவியல் தொழில்நுட்ப உலகில் ஒப்பாரி என்னும் வழக்கம் பரவலாக மறைந்து வருகிறது. நெஞ்சை உருக்கும் இக்கலை வடிவம் சமூக நடப்பியலைத் தாங்கி உள்ளதால் இதனைப் பதிவு செய்வதும், பாதுகாப்பதும் அவசியம். திரைப்படங்கள் என்பது வெறும் பொழுதுபோக்கிற்காக மட்டுமல்லாமல் ஒரு நாட்டின் மக்களின் வாழ்வியலைச் சொல்லும் படங்களாக இருக்க வேண்டும்.

முடிவுரை

ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் வாழ்வியல் பிரச்சினைகளைக் கூறும் திரைப்படங்களில் குறிப்பிடத்தகுந்த படமாக விளங்குவது கர்ணன். ஒரு சமூகம் எதிர்கொள்ளுகின்ற இடர்ப்பாடுகள், அவற்றை வெற்றி கொண்ட முறை, அச்சமூகம்

வெளிப்படுத்தும் கூட்டுமுயற்சியில் வெளிப்படும் சமூகப் பண்பாடு என்பனவெல்லாம் பார்வையாளனைப் பயணிக்கச் செய்கின்ற இத்திரைப்படத்தில் வரும் கதாமாந்தர்களோடு பார்வையாளனுக்கு நெருக்கமான பிணைப்பை ஏற்படுத்துவதில் பள்ளர் சமூகத்தின் இனவரைவியல் செய்திகள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. இப்படத்தில் கர்ணன் தனித்து நின்று போராடுவதைக் கண்டு கிராமத்தார் உறவையும் நம் கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்துகின்றன. பள்ளர் இன மக்களின் வாழ்வியலைப் பண்பாட்டுப் பனுவலாகப் படைத்துள்ளார் இயக்குநர். ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக அமைப்பில் வாழும் மனிதர்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினைகளையும் உளவியல் பிரச்சினைகளையும் மையமாகக் கொண்டு எழுதும் நாவலானது அம்மனிதர்களினதும் சமூகத்தினதும் பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், சமயவாழ்வு மற்றும் வாழ்வியல் அம்சங்களை முழுமையாகப் பிரதிபலிப்பது அவசியம். அதைப்போல் சினிமாவும் காட்டப்படுவதையும் காட்சிப்படுத்தப்படுவதையும் பார்க்க முடிகிறது.

துணைநின்றவை

- சிவசுப்பிரமணியன் ஆ., (2014) இனவரைவியலும் தமிழ் நாவலும், சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
- ஸ்டீபன் ஞா., (2017), இலக்கிய இனவரைவியல், சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
- தனஞ்செயன் ஆ., (2014), தமிழ் இலக்கிய மானிடவியல், சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
- பக்தவத்சல பாரதி, (2003), பண்பாட்டு மானிடவியல், சிதம்பரம்: மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.
- கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி, (2010), தமிழ்ப் பண்பாட்டில் சினிமா, சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
- Kuhn. A & Westwell .G (2012) - 'Ethnographic Film'. In A Dictionary of Film Studies, Oxford University press, Retrieved 23 Dec.2015.
- The Intersection of Psychological Anthropology with Ethnographic Film – Robert Lemelson, Anthropology, Feb 12, 2014.
- Heider, Karl G : Ethnographic Film, Austin : University of Texas press 2007

தொகையிலக்கியத்துக் கிளையும் ஆயமும் - ஒப்பியல் பார்வை (A comparative study of *kilai* and *aayam* as illustrated in the Anthologies)

ச.கண்மணி கணேசன் | S.Kanmani Ganesan

Retired Principal & HOD in Tamil, Sri kaliswari college, Sivakasi in Tamilnadu. India.

E mail: kanmanitamilskc@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தொகையிலக்கியத்தில் பயின்று வரும் கிளை, ஆயம் என்ற இரு சொற்களுக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாட்டை ஆராய்ந்து அறிவது கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். இரண்டனுக்கும் 'சுற்றம்' என்ற பொதுப்பொருள் கூறப்பட்டாலும் ஆழ்ந்து நோக்கும்போது தெளிவான வேறுபாடு தெரிகிறது. இருசொற்களும் இடம்பெறும் பாடல்கள் முதலிலைத் தரவுகளைத் தர, ஆய்வாளர் சுருத்துகள் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக ஒப்பியல் ஆய்வாகக் கட்டுரை உருப்பெற்றுள்ளது.

Abstract

The aim of this research paper is to differentiate the meanings of the terms *kilai* and *aayam* found in the anthologies. Though both of them are often referred as *churram* there are clear-cut differences found between them when we have a deep study. The lyrics in which those two terms are found serve as the primary source while the researchers' opinions serve as the secondary source. The study follows a comparative approach.

திறவுச் சொற்கள் (keywords): கிளை, ஆயம், சுற்றம், இரவலர் குழு, தோழியர் குழு, பங்காளிகள் (*kilai, aayam, churram, friends, iravalar, pangaalikal*)

முன்னுரை

சுற்றம் எனப் பொருள்தரும் ஆயம், கிளை எனும் குழுப் பெயர்ச்சொற்கள் யார்யாரைக் குறிக்கின்றன எனத் தெளிந்துரைப்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். தொகைநூல்களில் இவ்விரு உறவுமுறைச் சொற்களும் பயின்று வரும் பாடல்களை இடம்நோக்கி விளக்கி, ஒப்பியல் ஆய்வாகக் கட்டுரை அமைகிறது. இன்றைய ஆய்வாளர் சுருத்துகள் இரண்டாம்நிலைத் தரவுகளாகின்றன.

அடிப்படை வேறுபாடு

'ஆயம்' குருதித்தொடர்பு இல்லாதே அன்பும் அக்கறையும் மிகுந்து நெருங்கிய சுற்றத்தைக் குறிக்கும். 'கிளை' குருதித்தொடர்பு உடைய உறவினரைக் குறிக்கும்.

புகாரில் இருந்த பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கட்கூட்டம் 'பல்லாயம்' என்று அழைக்கப்பட்டது (பட்டின.213). பல்வேறு நாட்டினர் தத்தமக்குரிய தனித்தனிக் குழுவினராகச் சேர்ந்து வாழ்ந்தனர். கரிகாலனுக்குத் துணையாக இருந்த வீரர் 'ஆயம்' என்றே சுட்டப்படுகின்றனர் (புறம்.224). வேந்தனின் படைவீரர் அவனது ஆணைக்குட்பட்ட நிலப்பரப்பைச் சேர்ந்த பொதுமக்கள் ஆகையால் தம் தலைவனோடு கொண்ட அணுக்கம் காரணமாக ஆயம் ஆயினர். அவனது அவையில் ஆட்சிக்குத் துணைநிற்கும் அதிகாரிகளும் ஆயம் எனப்பட்டனர் (பொருந.123). அரசாணைகளைச் செயல்படுத்தும் ஆயம் நல்லியக்கோடன் அவையிலும் இருந்தது (சிறு.220).

அன்புமீக்கூர உதவிய பணியிடத்துக் கூட்டம் ஆயம் ஆகும்.

"செய்போழ் வெட்டிப் பெய்தல் ஆயம்

மாலைவிரி நிலவில் பெயர்பு புறம் காண்டற்கு" (நற்.271)

எனத் தன்னுடன் வினையாற்றியோர் செய்த செயலைத் தாய் விவரிக்கிறாள். பனைமடலைக் கீண்டு பதனிடப் போடும் மாலைக்கால நிலவொளியில் மகளை மீட்க உடன்வந்தோரை ஆயம் என்கிறாள். புறத்தொழுக்கத்தால் ஊடல்கொண்ட தலைவி கணவனை, 'ஆயமும் அயலும் மருள்' (அகம்.116) வாயில் மறுத்தாள் எனுமிடத்து, மருட்சியின் காரணம் தலைவியது நலவாழ்வின்மேல் ஆயம் கொண்டிருந்த அக்கறை எனப் புலனாகிறது. ஆயமும் அயலும் வேறுபிரித்துக் காட்டப்படுவதால் ஆயம் நெருக்கமான சுற்றம் என்பது உறுதி ஆகிறது. பரத்தையின் ஆயமும் அவள் மேலுள்ள ஈடுபாட்டால் தலைவனோடு புனலாடியதை மறைக்க முற்பட்டது (அகம்.256).

வெளிமான் இறந்ததும் அவன் பெண்டிர் தொடிகழித்துப் 'பேளய் ஆயம்' ஆகின்றனர் (புறம்.-238). கூடலூர் கிழார் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இறந்தபோது அவனது வாழ்விழந்த மகளிரை 'ஆயம்' என்றே அழைக்கிறார் (புறம்.-229). இவர்கள் அனைவரும் குருதித் தொடர்பு இல்லாதவர் என்பது நோக்கத்தக்கது.

மோர் விற்ற பொருளை வைத்து ஆய்ச்சி கிளையோடு சேர்ந்து உண்கிறாள் (பெரு.163). சேர்ந்துண்ணும் வாழ்க்கைமுறை கிளையை உறவினராகக் காட்டுகிறது. பெருஞ்சித்திரனார் இல்லாளிடம் தான் பெற்ற பரிசிலைக் கிளை முதலோர்க்கும் கொடுக்கும்படி வேண்டும்போது உறவல்லாத சுற்றத்திலிருந்து பங்காளிகளை விதந்து உரைக்கிறார் (புறம்.163). மகாபாரதக் கதையைப் பேசும்;

"ஐவர் என்று உலகேத்தும் அரசர்கள் அகத்தரா....."

உள்ளத்துக் கிளைகளோடு உயப்போகு வான்" (கலி.25)

என்ற பாடற்பகுதியில் துரியோதனன் சூழ்ச்சியிலிருந்து வீமன் உடன்பிறப்புகளைக் காப்பாற்றிய செய்தி உளது. தன் அன்புக்குரிய சகோதரர்களைக் காட்டுத்தீயிலிருந்து விடுவிக்கும் யானை போல அரக்கு மாளிகையிலிருந்து காப்பாற்றினான். இங்கு பங்காளிகளாகிய பாண்டவர் கிளை எனப்படுகின்றனர். இன்றும் சில சமூகங்களில் (எ.டு.: கொண்டையங் கோட்டை மறவர்) 'கிளை' என்னும் சொல்லால் பங்காளிகளைக் குறிப்பர்.

மலையமான் திருமுடிக்காரியை 'கிளையொடும் பொலிக்' (புறம்.126) என வாழ்த்துவதில் பங்காளிகளே கிளை ஆகின்றனர்.

விளையாட்டு ஆயத்து உறுப்பினரும் கிளையும்

ஆண்களாயினும் பெண்களாயினும் ஓத்த வயது, தோற்றம், புனைவு, அன்புடன் விளையாடுவோர் ஆயம் ஆவர். ஆனால் 'கிளை' எனும் சுற்றத்தில் முதியோரும் இளையோரும் கலந்து இருப்பர்.

"இளையரு முதியரும் கிளையுடன் குழீஇ" (அகம்.348; நற்.207),

"இளையரும் முதியரும் கிளையுடன் துவன்றி" (அகம்.30)

எனப் பல பாடல்கள் கிளையின் உறுப்பினரிடையே உள்ள வயது வேறுபாட்டை விதந்தோதுகின்றன.

தொடித்தலை விழுத்தண்டினார் இளமையில் தன்னோடு சேர்ந்து ஆடிய நண்பர் கூட்டத்தை 'மறை எனல் அறியா மாயமில் ஆயம்' (புறம்.243) என்றே சுட்டுகிறார்.

ஓத்த வயதால் மகளிர் ஆயம் 'தன்னோரன்ன ஆயம்' (அகம்.385) எனப்படுகிறது. பெதும்பைப் பருவமகள் ஆயத்தோடு விளையாடும் போது தாய் தொடர்ந்து கண்காணிக்கிறாள் (அகம்.49; நற்.68, 143). ஆரவாரம் காரணமாக 'ஓலிகொள் ஆயம்' (மது.264), 'கலிகொள் ஆயம்' (அகம்.11), 'அலமரல் ஆயம்' (அகம்.7) என்றெல்லாம் அடைமொழி பெறுகிறது. கூட்டமிகுதியால் 'கணங்கொள் ஆயம்' (அகம்.250) எனவும்; 'ஆயத்தார்' எனப் பலர்பால் விசுவயுடனும் (பரி.16; கலி.76, 114, 142) சுட்டப்படுவர். கடல்சார்ந்த இடத்தில் விளையாடிய பெண்டிர் 'கானல் ஆயம்' எனப் பெயர் பெற்றனர் (அகம்.220; நற்.72, 123). மண்ணில் ஆடியதால் 'வண்டல் ஆயம்' எனவும் அழைக்கப்பட்டனர் (அகம்.60; நற்.127; பெரு.311).

அவர்கள் கழங்காடுவர் (அகம்.17, 66); நண்டுக் குழிகளைக் கிண்டி, ஊஞ்சலாடிக் குரவை அயர்ந்து கடல்நீரில் ஆடுவர் (அகம்.20, 110; நற்.90); பந்தாடுவர் (அகம்.153, 180 & 219; நற்.140); உணங்க வைத்த மீன்குவியலுக்குக் காவலிருந்து உப்புவண்டிகளை எண்ணுவர் (நற்.331); காலையில் உப்புக் குவியலில் ஏறி மீன்பிடித்து மீண்டு வரும் திமில்களுள் 'இது என் தந்தை திமில்; அது உன் தந்தை திமில்' என்று அடையாளம் கண்டு எண்ணுவர் (அகம்.190); பன்றி கிண்டிய

இருஞ்சேற்றைக் கிளறி, ஆமை முட்டை, ஆம்பல் கிழங்கு ஆகியன பெறுவர் (புறம்.176). மலைப்புறத்தில் தழல் ஒலித்து, தட்டை முழக்கி, அசோகந் தளிரால் தழையாடை தைத்து உடுத்து, தினைப்புனம் காப்பர் (அகம்.188); சுனைநீராடிக் (அகம்.358); குவளைப் பூக்களைப் பறித்து (நற்.317); அருவியாடுவர் (நற்.44). வயற்புறத்தில் பொய்கையில் பூப்பறித்து விளையாடுவர் (நற்.115). எனவே 'விளையாட்டு ஆயம்' என (அகம்.254, 230; நற்.68, 172) விதந்து அழைக்கப்படுகின்றனர்.

மகளிர் ஆயத்தின் ஒப்பனையும் ஒத்த தன்மை உடையது. ஐம்பாலாகிய தலைமுடியில் மயிர்ச்சாந்து அணிந்து வாரிக்கட்டி இழைகளுடன் காணப்பட்டனர். 'வடிக்கொள் கூழை ஆயம்' (நற்.23) என வாரிக்கட்டிய தலைமுடி புனைவு பெறுகிறது. அழகுறுத்தப் பூசிய மயிர்ச்சாந்தம் புலர்ந்து உதிர்ந்தது (நற்.140) என அவரது தோற்ற வருணனை அமைகிறது. 'இழையணி ஆயம்' (நற்.80) என்றும் 'ஆயத்து ஒண்டொடி மகளிர்' (புறம்.176) என்றும் அவர்கள் அணிந்த கலன்களும் அவருடன் சேர்த்துப் பேசப்பட்டுள்ளன.

தலைவி உடன்போகிய பின்னர் ஆயத்தார் பொலிவு இழந்தனர். தாயின் வாய்மொழி உணர்வுபூர்வமாக நெருக்கம் கொண்ட ஆயத்தை

"ஆயமும் அணியிழந்து அழுங்கின்று" (அகம்.165; நற்.295)

என அடையாளம் காட்டுகிறது. அவர் வாடி அழுது விளையாட மறந்தனர் (அகம்.369). பொழுது புலருமுன் தன்னை மறைத்துக்கொண்டு ஒலி எழாவாறு செல்ல ஏதுவாகக் கால்களில் அணிந்திருந்த சிலம்பினை நீக்கியவள் அழகாகப் புனைந்த பந்தைக் கண்டவுடன்; 'என் விளையாட்டுத் தோழியர் மனம் வருந்துவரன்றோ'; எனப் பின்வாங்கியதாக விவரிக்கும் சூழல் நற்.12ல் உள்ளது. அடக்க மாட்டாமல் அழுதவள் என்பதால் ஆயத்திற்கும் தலைவிக்கும் இடையிலான நட்பின் ஆழம் தெரிகிறது. 'ஆயமும் உள்ளாள்' என விளையாட்டுத் தோழியரை எண்ணிப் பார்க்காமல் போய்விட்டாள் எனத் தாய் அழுவதற்கு (அகம்.117); அவரிடை இருந்த அன்புப் பிணைப்பே காரணமாகும்.

ஆயத்தார், கிளையினரின் இனம்

ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவராகக் கிளையினர் இருக்க ஆயத்தில் பிற இனத்தவரும் கலந்து இருப்பர்.

"இருங்கிளை இன்னொக்கல்" (பட்டின.61)

எனும் பாடலடி கிளை பற்றிய வரையறையை உரைக்கிறது. அதாவது, கிளை ஒரே இனத்தவரை மட்டும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கும்.

குறுநில மன்னன் மகளுக்கு விளையாட்டின் இடையில் சினம் வந்தால் ஆயம் அவளைக் கைதொழுது இரந்து நிற்பதுண்டு (நற்.300). உழுவிப்பவன் அவளது

தந்தையாகிய வேளாளன் ஆக, உழுவோர் ஊர்மக்களாகிய திணைமாந்தர் ஆக, கிழார் உழுவர் தலைவராக இருந்த அன்றைய சமுதாயத்தில் (ச.கண்மணி கணேசன், "பாடல் பெற்ற கிழார்கள்", 2.2.2020, [View of பாடல் பெற்ற கிழார்கள்](#), ப.12-24). ஆயத்துள் கிழார், உழுவரின் மகள்களும் சேர்ந்தே இருப்பர்.

பரிசில் மாக்களுள் ஆயமும் கிளையும்

கலைக்குழுக்களுள் கிளையினர் சேர்ந்து இருந்தனர். புரவலர் முன் இரவலர் கிளையுடனும் பல கிளைகள் கூடிய ஆயமாகவும் செல்வதுண்டு.

பாண்டியனை நாடிச் செல்லும் பாணர், பாட்டியர், புலவர், வயிரியர் அனைவரும் 'இருங்கிளை புரக்கும் இரவலர்' (மது.751) ஆவர். இங்குப் பாணர் பாட்டியரின் கிளை, புலவரின் கிளை, வயிரியரின் கிளை என அனைவரின் கிளையும் சேரும்போது அது ஆயமாகிறது. அத்தகு ஆயத்தையே நல்லூர் நத்தத்தனார் 'தேமாமேனிச் சில்வளை ஆய'த்துடன் சீறியாழ்ப் பாணன் நல்லியக்கோடனை நாடிச் சென்றான் எனும் போது குறிப்பிடுகிறார். (சிறு.-176). ஆய்வாளரும் பண்டைத் தமிழகக் கலைக்குழுவினரை யாழ் மீட்டுவோர், முழுவொலிப்போர், வயிர் ஊதுவோர், பல்லியம் இசைப்போர், பாடுவோர், ஆடுவோர் ஆகிய பெருந்தொகையினராக விரித்துப் பேசியுள்ளனர் (இரா.கலைக்கோவன், "சங்க இலக்கியங்களில் ஆடற்கலை", இதழ்131, 20-12-2016, [Varalaaru - A Portal For South Asian History](#)). கோடியர் பெருங்கிளை வாழச் செங்குட்டுவன் வாரி வழங்கியதைப் பரணர் (பதி.42) பாடுகிறார். கோடியர் அக்கால விழாக்களில் நாட்டார் வழக்காறுகளின் ஒரு கூறாகிய அரங்க நிகழ்த்துகலைகளை ஆடிப்பாடியோர் என்பர் (தமிழ்த் தேசிக அரங்கர், 'ஆடல்' ஆய்வுக்களம், 26-10-2019, [கோடியர்](#)). பல்வேறு பிரிவினரின் கிளைகள் ஒன்று சேர்ந்தமையால் இங்கு 'பெருங்கிளை' எனப்பட்டது. யாழ்ப்பாணர் ஆய் அண்டிரனிடம் கிளையோடு சென்று பரிசில் வேண்டுகின்றனர் (புறம்.136). களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் கிளையொடு வரும் இரவலர்க்கு ஈந்தான் (பதி.32). 'கொளைவல் வாழ்க்கை' உடைய விறலியரைக் கிளையுடன் வந்து உண்ணும்படி அழைக்கிறார் பரணர் (பதி.49). வறிய நிலைமை வந்துற்ற காலத்தில் பண்ணனின்முன் பாணர்குலச் சிறார் பசியாறக் கிளையுடன் சென்றனர் (புறம்.173, 388).

முடிவுரை

'ஆயம்' குருதித்தொடர்பு இல்லாத நெருங்கிய சுற்றத்தைக் குறிக்கும். 'கிளை' குருதித்தொடர்பு உடைய உறவினரைக் குறிக்கும். ஆண்களாயினும் பெண்களாயினும் ஒத்த வயது, தோற்றம், புனைவு, அன்புடன் விளையாடுவோர் ஆயம் ஆவர். ஆனால் 'கிளை' எனும் சுற்றத்தில் முதியோரும் இளையோரும் கலந்து இருப்பர். ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவராகக் கிளையினர் இருக்க, ஆயத்தில் பிற இனத்தவரும் கலந்து இருப்பர். புரவலர்முன் இரவலர் கிளையுடன் செல்வதும், பல கிளைகள் கூடிய ஆயமாகச் செல்வதும் உண்டு.

துணைநூற்பட்டியல்

- *Akanaanooru- kalirriyaanai nirai.* (2009). *kazhaka veliyeedu, chennai.*
- *Akanaanooru- manimidai pavalam.* (2007). *kazhaka veliyeedu, chennai.*
- *Akanaanooru- niththilakkovai.* (2008). *kazhaka veliyeedu, chennai.*
- Ganesan,S.K., (2020). "Paadal perra kizhaarka", Journal of Valartamil,1 (2), pp. 12-24. <https://doi.org/10.37134/jov.vol1.2.2.2020>
- Kalaikkovan,R. "Changa ilakkiyangalil aadarkalai", issue-131, 20-12-2016, [Varalaaru - A Portal For South Asian History](#)).
- *Kaliththokai,* (2007). *kazhaka veliyeedu, chennai.*
- *Narrinai.* (2007). *kazhaka veliyeedu, Chennai.*
- *Paripaadal,* (2007). *kazhaka veliyeedu, chennai.*
- *Paththuppaattu- part i.* (2007). *kazhaka veliyeedu, chennai.*
- *Paththuppaattu- part ii.* (2008). *kazhaka veliyeedu, chennai.*
- *pathirruppaththu.* (2007). *kazhaka veliyeedu, chennai.*
- *puranaanooru- part- i.* (2007). *kazhaka veliyeedu, chennai.*
- *puranaanooru- part- ii.* (2007). *kazhaka veliyeedu, chennai.*
- *Thamizhth thesika arangar, 'aadai', aayvukkalam ,* 26-10-2019, [கோடியர்](#)